

vergadering **9**

zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 10 november 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	5
ONTWERP VAN DECREET betreffende de private arbeidsbemiddeling – 641 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 10	
Beroep op het reglement	5
ACTUALITEITSDEBAT over het weigeren van nieuwe aanvragen van zelfstandige kinderopvanginitiatieven voor het systeem van inkomensgerelateerde kinderopvang	6
Actualiteitsmoties	30
ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de begeleiding van sociale huurders en het tegengaan van vereenzaming in de grote(re) steden	31
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia De Waele tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het invoeren van een algemene huursubsidie als maatregel in het kader van de toename van het aantal uithuiszettingen van huurders	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over maatregelen als preventieve woonbegeleiding om de sterke toename van uithuiszettingen terug te dringen	34
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van de minister om extra taallessen te geven buiten de reguliere lesuren aan leerlingen met taalachterstand	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van de minister om extra taallessen te geven buiten de reguliere lesuren aan leerlingen met taalachterstand	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van de minister om extra taallessen te geven buiten de reguliere lesuren aan leerlingen met taalachterstand	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van de minister om extra taallessen te geven buiten de reguliere lesuren aan leerlingen met taalachterstand	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van de minister om extra taallessen te geven buiten de reguliere lesuren aan leerlingen met taalachterstand	41
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister- president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de beleidsaanbevelingen van de Rondetafels van de Interculturaliteit en de reactie ter zake van de Vlaamse Regering	49

ACTUELE VRAAG van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitvoer van nucleair materiaal naar Iran door Belgische bedrijven en de uitspraken van federaal minister Magnette over de controles door de gewesten	52
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	54
ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 19 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	54
Artikelsgewijze bespreking	56
ONTWERP VAN DECREET betreffende de private arbeidsbemiddeling – 641 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 10	
Algemene bespreking	56
Artikelsgewijze bespreking	82
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Martens, de dames Michèle Hostekint en Tine Eerlingen, de heer Wilfried Vandaele, de dames Tinne Rombouts en Valerie Taeldeman en de heer Lode Ceyskens betreffende het flankerend beleid voor straling – 715 (2010-2011) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	82
ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 19 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	84
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Martens, de dames Michèle Hostekint en Tine Eerlingen, de heer Wilfried Vandaele, de dames Tinne Rombouts en Valerie Taeldeman en de heer Lode Ceyskens betreffende het flankerend beleid voor straling – 715 (2010-2011) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	85
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heer Jan Penris tot besluit van de op 18 oktober 2010 door mevrouw Marleen Van den Eynde in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het bijsturen van het sneeuw- en ijsplanbeleid – 710 (2010-2011) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	85
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Frank Creyelman tot besluit van de op 19 oktober 2010 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de dringende nood om binnen het armoedebelief rekening te houden met personen met een handicap, naar aanleiding van de resultaten van het onderzoek 'Handicap, inkomen en gezondheidszorg' – 720 (2010-2011) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	86

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Dirk Peeters tot besluit van de op 21 oktober 2010 door de heer Dirk Peeters in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van de minister-president betreffende het betonnen van de beslissing inzake de Oosterweelverbinding – 723 (2010-2011) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	86
ACTUALITEITSMOTIE van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Filip Dewinter, Felix Strackx en Erik Tack tot besluit van het op 10 november 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het weigeren van nieuwe aanvragen van zelfstandige kinderopvanginitiatieven voor het systeem van inkomensgerelateerde kinderopvang – 793 (2010-2011) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	87
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Katrien Schryvers en Lies Jans, de heer John Crombez en de dames Mia De Vits en Helga Stevens tot besluit van het op 10 november 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het weigeren van nieuwe aanvragen van zelfstandige kinderopvanginitiatieven voor het systeem van inkomensgerelateerde kinderopvang – 794 (2010-2011) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	87
ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Vera Van der Borgh, de heren Peter Gysbrechts en Ivan Sabbe, mevrouw Mieke Vogels en de heer Sven Gatz tot besluit van het op 10 november 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het weigeren van nieuwe aanvragen van zelfstandige kinderopvanginitiatieven voor het systeem van inkomensgerelateerde kinderopvang – 795 (2010-2011) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	87
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	88
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	90
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	90

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt: familieverplichtingen;

Erik Arckens, Katleen Martens, Peter Reekmans, Marleen Van den Eynde, Linda Visser: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 60/6*)

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de private arbeidsbemiddeling

– 641 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 10

Beroep op het reglement

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Ceysens bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, wij hebben een motie ingediend om voor het ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling een advies van de Raad van State te vragen over de door ons ingediende amendementen, zodat minstens de bespreking van de amendementen en de daarbij horende artikelen opgeschort wordt.

We kunnen straks het ontwerp van decreet bespreken in beperkte vorm.

De voorzitter: U maakt gebruik van artikel 64 waarvan ik voor de duidelijkheid punt 2 lees. “Met inachtneming van de uitzonderingen in punt 1 is de voorzitter verplicht het beredeneerde advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State over voorstellen van decreet of amendementen op ontwerpen of voorstellen van decreet die bij het Parlement aanhangig zijn, te vragen, wanneer ten minste een derde van de volksvertegenwoordigers erom verzoekt.” Ik heb begrepen dat 43 volksvertegenwoordigers daarom hebben verzocht.

“Over hetzelfde amendement mag een dergelijk verzoek slechts eenmaal worden gedaan. Het verzoek mag, in elke stand van de procedure, voor de sluiting van de algemene bespreking in plenaire vergadering bij de voorzitter worden ingediend in de vorm van een met redenen omklede motie die door ten minste een derde van de volksvertegenwoordigers is ondertekend. Bij ontvankelijkheid wordt de motie onder de volksvertegenwoordigers en de leden van de Regering verspreid.”

Dat betekent dat ik als voorzitter dat verzoek zal overmaken aan de Raad van State waarbij ik zal vragen dat die een spoedeisend advies geeft, dat betekent binnen 5 dagen. De termijn is

ofwel 5 dagen, ofwel 30 dagen ofwel onbeperkt. We zullen van de laatste en het voorlaatste mogelijkheid geen gebruik maken. Spoedeisend betekent dat het te verwachten is dat het binnen de 14 dagen ter stemming zal worden voorgelegd in het parlement, maar dat we wel de bespreking aanvatten van het ontwerp van decreet op zichzelf.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik neem aan dat we de algemene en de artikelsgewijze bespreking houden, behalve over de artikelen waarop amendementen zijn ingediend.

De voorzitter: Ja, maar we kunnen er vandaag niet over stemmen. Dat zal voor binnen 14 dagen zijn.

Het incident is gesloten.

■

ACTUALITEITSDEBAT over het weigeren van nieuwe aanvragen van zelfstandige kinderopvanginitiatieven voor het systeem van inkomensgerelateerde kinderopvang

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend. Elke fractie krijgt maximum 7 minuten spreektijd.

Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, minister-president, ministers, collega's, u weet intussen allemaal dat op 28 oktober 2010 een mailtje werd verstuurd naar de kinderopvangsector met de mededeling dat aanvragen van zelfstandige kinderopvanginitiatieven voor toetreding tot het IKG-systeem (inkomensgerelateerd), waarbij ouders betalen voor hun kinderopvang in functie van hun inkomen, na 16 uur niet meer zouden worden behandeld omdat het budget op is.

Die plotse stopzetting doet ernstige vragen rijzen. Om te beginnen is er de wijze van communicatie. De dag voor de plotse mededeling was er nog een vergadering van het raadgevend comité van Kind en Gezin. Er werd toen geen enkele mededeling gedaan. De koepels waren evenmin op de hoogte. We hebben het dan over de zelfstandige initiatiefnemers UNICO, de steden en gemeenten, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en het gemeenschapsonderwijs. Zelfs het eigen Vlaams Agentschap Ondernemen (AO) wist van niets. Is dat nog wel behoorlijk bestuur?

Minister, met deze abrupte beslissing treft u initiatiefnemers, die investeringen hebben gedaan en waarvoor afbetalingen lopen. Het gaat ook over ouders die op inkomensgerelateerde bijdragen hebben gerekend en nu misschien de volle pot moeten betalen. Het betekent ook volledige onzekerheid voor de toekomst. U kreeg hiervoor trouwens zware kritiek te verduren van onze ombudsman.

Afgelopen vrijdag kwam er een mededeling. Dat leek wel op een paniecreactie. Na de kritiek erkent u dat de plotse stopzetting een aantal initiatiefnemers in de problemen heeft gebracht. U komt gedeeltelijk terug op uw stappen en laat ruimte voor sommige initiatieven om alsnog in het IKG-systeem te stappen. Ik kom er nog op terug.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Open Vld verandert gemakkelijk van opinie. Ik heb hier de beslissing bij me van maart 2009. Open Vld-minister Van Mechelen wou toen niet in een open enveloppe voorzien, maar wel in een gesloten enveloppe van 42,5 miljoen euro waarmee alles moest worden betaald. U wou geen enkele uitbreidingsmogelijkheid voorzien. U verandert het geweer nu vrij gemakkelijk van schouder.

Mevrouw Vera Van der Borght: De minister kan gerust met een gesloten enveloppe vertrekken, maar als hij onderweg vaststelt dat het niet voldoende zal zijn, moet hij tijdig

ingrijpen en maatregelen treffen. Als de dag voordien het raadgevend comité de evaluatie van de IKG op de agenda heeft staan en er wordt met geen woord gerept over het feit dat een dag later het systeem wordt stopgezet, dan is dat geen goed bestuur. De minister moet binnen zijn beschikbare budget de juiste keuzes maken.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft woord.

Minister Jo Vandeurzen: Ik herhaal dat de beslissing niet op voorhand kon worden aangekondigd omdat dit voor sommige mensen moeilijkheden met zich zou meebrengen omwille van het aankondigingseffect. Ik heb bevestigd dat de mensen die te goeder trouw engagementen waren aangegaan met het oog op het toetreden tot het systeem, in hun verwachtingen zullen worden gehonoreerd.

Ik sluit me aan bij wat eerder is gesuggereerd. Naar aanleiding van de begrotings-besprekingen 2010 heb ik duidelijk gezegd voor hoeveel plaatsen er budgettaire ruimte was. De ruimte is ingevuld. Om ervoor te zorgen dat de mensen die in het systeem zitten ook het volgend jaar gehonoreerd worden, is precies de beslissing genomen het systeem stop te zetten. Dat is goed bestuur. Dat is de context waarin de beslissing is genomen. Over de wijze waarop de beslissing is genomen, kan men discussiëren. Ik heb trouwens een correctie voorgesteld. Iedereen wist goed over hoeveel plaatsen het ging. Daarover is voldoende duidelijk in het parlement gecommuniceerd.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Minister, aankondigingspolitiek heeft ook een aanzuigeffect, laat dat ook duidelijk wezen. De bewijzen zijn vandaag opnieuw geleverd van waar men belandt met de voortdurende aankondigingspolitiek. U had het over de ruimte die is opgevuld. Ik neem daar akte van. Dat kan wel zijn, maar dan is het aan het bestuur, aan de minister, aan de administratie om dat tijdig te volgen en daarover tijdig te communiceren.

De voorzitter: Ik stel voor dat mevrouw Van der Borgh eerst haar uiteenzetting houdt. Ze heeft welgeteld 2 minuten en werd al viermaal onderbroken. Ik stel dus voor dat u zich even inhoudt en daar straks op ingaat, anders krijgen we de kritiek dat de actualiteitsdebatten weer te lang duren. Ik ben daar dus niet de oorzaak van.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Met deze beslissing is alleszins duidelijk geworden dat men zelfstandige initiatiefnemers in de kinderopvang niet in het hart draagt. Trouwens, wie heeft nu eigenlijk deze beslissing genomen: de administratie, de leiding van Kind en Gezin, de Vlaamse Regering, uzelf als minister? Graag had ik daarop straks toch een duidelijk antwoord gekregen. Feit is dat het net de zelfstandige sector is die vier opeenvolgende CD&V-ministers enigszins het schaamrood op de wangen heeft kunnen besparen in de kinderopvangsector. Die zelfstandige initiatieven hebben tussen 2004 en 2010 11.600 van de 14.700 bijgekomen plaatsen gecreëerd, en dat jarenlang zonder of met bijzonder weinig financiële steun door de overheid.

Minister, het is nu tijd om de groei in de zelfstandige sector te consolideren, ervoor te zorgen dat initiatieven financieel overeind blijven. Het IKG-systeem was de eerste stap in die richting. Het systeem bood zelfstandige initiatieven de mogelijkheid om betaalbare kinderopvang aan te bieden en tegelijk gaf het ook financiële zekerheid wat hun inkomsten betrof. Deze regering verloor echter de eerste les van het ondernemen uit het oog: ondernemers hebben nood aan een stabiel kader. Men zou zelfs kunnen zeggen: beter een slecht kader dan een onstabiel kader. Deze beslissing is een uiting van een onstabiel kader, een kader waarin de voorwaarden van dag tot dag kunnen veranderen. Dat heeft gevolgen. Initiatiefnemers verzeilen in de problemen en zullen hun initiatief moeten uitstellen en hopelijk niet moeten stopzetten. Laat alleszins duidelijk wezen dat vandaag het vertrouwen in de overheid is geschonden.

De oproepen die u het voorbije jaar in dit parlement veelvuldig hebt gericht aan de zelfstandige initiatieven om deel te nemen aan het IKG-systeem, laten wel een zeer wrange nasmaak na. U stelt dat de middelen beperkt zijn, maar elk jaar worden binnen het budget van

Kind en Gezin miljoenen euro's uitgetrokken voor het creëren van nieuwe plaatsen in de gesubsidieerde kinderopvang, plaatsen die driemaal duurder zijn dan die in de zelfstandige sector die hebben besloten deel te nemen aan het IKG-systeem. Ik verneem zelfs dat er dit najaar nog een uitbreidingsronde gepland is voor de gesubsidieerde opvangplaatsen. Meer nog, volgend jaar begroot u 7 miljoen euro voor de Vlaamse kindpremie voor gezinnen met kinderen, bij de geboorte van die kinderen, bij hun eerste levensjaar en bij hun tweede levensjaar. Hebt u de rekening al eens gemaakt? Als we – om een indicatie te krijgen – die 7 miljoen euro verdelen over de 206.000 kinderen die zijn geboren in 2009, 2008 en 2007, dan levert dat een jaarlijkse premie voor die ouders van nog geen 34 euro op. Zal dat voor de ouders het verschil maken? Ik denk het niet.

Mevrouw Mia De Vits: Mevrouw Van der Borght, hoe kunt u zeggen dat alles naar de gesubsidieerde plaatsen gaat? In 2008-2009 is er, van de 78,8 miljoen euro die was uitgetrokken, 42,5 miljoen euro naar de inkomensgerelateerde sector gegaan. U zet eigenlijk steeds de voorzieningen tegen elkaar op.

Mevrouw Vera Van der Borght: Ik niet.

Mevrouw Mia De Vits: Jawel. U zegt dat de gesubsidieerde sector te duur is.

Mevrouw Vera Van der Borght: Cijfers zijn cijfers.

Mevrouw Mia De Vits: Bent u dan voor minder omkadering? Bent u voor minder begeleiding en minder diploma's?

Mevrouw Vera Van der Borght: Neen.

Mevrouw Mia De Vits: Neen? Dan moet u ophouden met voortdurend te zeggen dat de gesubsidieerde sector duurder is dan de anderen. Zet de voorzieningen niet tegen elkaar op. Het is een en-enverhaal en geen of-ofverhaal.

Mevrouw Vera Van der Borght: Wat dat betreft zijn we het eens: ik zeg dat al jaren.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Mevrouw Van der Borght, ik vind het heel spijtig dat u de zaken weer door elkaar haalt. We hebben het hier over de kinderopvang, en toch vindt u het nodig om de beslissing die de regering heeft genomen in het kader van ons vernieuwd sociaal beleid, de kindpremie, aan te vallen. Ik snap niet dat u tegen een ondersteuning van gezinnen bent. Het is een en-enverhaal. Wij willen enerzijds meer kinderopvang, en daarvoor heeft de minister samen met de regering een duidelijk groeipad uitgetekend. En anderzijds willen wij ook een kindpremie. Dat zijn twee belangrijke elementen binnen de regering.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mevrouw De Vits, ik denk dat u de waarheid geweld aandoet en de cijfers niet zegt zoals ze zijn. De erkende dagverblijven kregen in 2009 195 miljoen euro subsidie. De erkende diensten voor onthaalouders kregen 129 miljoen euro. De zuiver zelfstandige kinderdagverblijven en onthaalouders kregen in 2009 8 miljoen euro. Dat zijn de cijfers die met elkaar moeten worden vergeleken. We spreken dus afgerond over een discrepantie tussen 329 miljoen euro en 8 miljoen euro. Dat is wat hier ter tafel ligt. Daarover gaat het, en over niets anders.

Mevrouw Mia De Vits: Wilt u de subsidies aan de gesubsidieerde sector dan stopzetten?

De heer Ivan Sabbe: Wij willen gelijke berechtiging. Wij willen dat er een systeem is waarin iedereen aan dezelfde criteria moet beantwoorden. Wie aan de criteria beantwoordt, kan navenant een beroep doen op de subsidiëring.

Onze partij blijft erbij: wij geloven veel meer in de tijdelijke subsidiëring van de vraag dan in de subsidiëring van het aanbod.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer Sabbe, ik nodig u uit om de nota, die is goedgekeurd door de Vlaamse Regering, eens grondig te lezen. Daar zal veel in staan dat voor u misschien nieuw is. Er staat onder andere in dat we er moeten aan werken om voor gelijksoortige opvanginitiatieven van een gelijke basis te kunnen vertrekken. Dat is een belangrijk uitgangspunt.

Ik weet dat uw partij graag tabula rasa maakt en van nul begint en doet alsof de bestaande situatie er niet is, maar zo werkt het niet. We zullen een overgangsbepaling moeten inschrijven. We zullen eerst moeten werken met een nieuw kaderdecreet. De bedragen die u opsomt, zijn inderdaad de bedragen zoals die historisch gegroeid zijn. De bedragen die mevrouw De Vits aanhaalt, zijn de budgettaire uitbreidingen van de voorbije jaren. Het is overduidelijk dat er dubbel zoveel gaat naar zelfstandige initiatieven als naar de gesubsidieerde sector.

Minister Jo Vandeurzen: Ik sta verbaasd van dat soort opmerkingen. Als er één reden is waarom er eerst gepleit wordt voor een decreet dat de basis moet zijn voor iedereen die in de sector wil ondernemen, is het wel dat we moeten zorgen dat er een kwalitatieve lat is, dat de financiering moet toelaten dat eenieder die diensten op een goede manier kan aanbieden en dat je daar een vergunningensysteem voor hebt.

U hebt hier allemaal de minister ondervraagd naar aanleiding van pijnlijke incidenten. U hebt allemaal gepleit voor meer kwaliteit en meer controle in de sector enzovoort. Welnu, er komt inderdaad eerst een globaal kader om de initiatieven op een goede manier te kunnen organiseren en financieren.

Mevrouw Van der Borght, als dat kader tot stand komt, zullen we nog eens zien wat er gaat gebeuren. Als ik de zelfstandige sector goed beluister, denk ik dat er ook uitdrukkelijke vragen zijn rond een betere financiering, ook voor de zelfstandige sector. We negotiëren op dit moment met de federale overheid om de problematiek van het paritair comité aan te pakken. Er zijn zoveel punten die moeten worden aangepakt om die sector een stabiel kader te geven.

Wij willen ervoor zorgen dat iedereen kan rekenen op de financiering waar we ons voor geëngageerd hebben in het systeem. Op het moment dat je zegt dat het aantal plaatsen dat daarvoor begroot was, bereikt is, krijg je ineens een heel debat over de levensvatbaarheid van de sector, terwijl we juist bezig zijn met een kaderdecreet om die levensvatbaarheid en de globale kwalitatieve eisen aan heel de sector op een goede manier te regelen.

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, ik kom straks nog terug op het kaderdecreet.

Mevrouw Jans, voor ons is het geen enkel probleem dat de kindpremie er komt. Men doet maar, maar als men stelt dat het budget op is, dan moeten op een bepaald moment keuzes worden gemaakt. Dat stellen wij in vraag. Is het de keuze om 34 euro eenmalig te betalen of komt het erop aan om te zorgen voor voldoende plaatsen zodat de ouders aan een betaalbare prijs gedurende 3 à 4 jaar hun kindjes in de opvang hebben?

Collega's, vele zelfstandige kinderdagverblijven hebben het voorbije jaar het hoofd amper of niet boven water kunnen houden. Ik ben dan ook blij, minister, dat u dit daarjuist hebt erkend. In de kinderopvangsector dringt zich dan ook een nieuwe discussie op: heeft het zin altijd maar nieuwe initiatieven en decreten aan te kondigen met steeds hogere eisen en bijkomende verplichtingen die kosteninducerend werken, als men niet eens het bestaande aanbod kan consolideren? In dit perspectief rijst eigenlijk de vraag naar de wenselijkheid van een nieuw decreet Voorschoolse Kinderopvang. Vooral, minister, omdat een budgettair plaatje helemaal ontbreekt voor dat kaderdecreet. Er is totaal geen zicht op wat het zal kosten en hoe u dat gefinancierd wilt krijgen. Gelet op wat er zich nu heeft afgespeeld met het IKG-systeem, is dat geen geruststellende gedachte.

De vaststelling vandaag is dat uw beleid in de zorg- en welzijnssector voornamelijk gefocust blijft op het subsidiëren van veelal zuilgebonden structuren en voorzieningen, en dat daardoor kansen worden gemist in de particuliere sector. Mensen die noden hebben op het vlak van opvang en zorg, kijken niet naar de juridische structuur van de voorziening die hen kan helpen, maar naar wat voor hen van belang is, namelijk een dienstverlening die betaalbaar en kwaliteitsvol is met personeel met veel zorg, vriendelijkheid en respect.

In het commentaarstuk van Guy Tegenbos in De Standaard van vorige zaterdag stond het zeer goed omschreven: “Men mag van de welzijnszorg eisen voortdurend op zoek te gaan naar ‘kostenefficiëntere’ vormen van opvang en zorg. Het is dringend nodig ‘de economie van de welzijnszorg’ te ontwikkelen.”

Mijnheer de minister, bent u bereid om daar eindelijk werk van te maken? (*Applaus bij Open Vld en LDD*)

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw Van der Borght, ik treed u bij als u zegt dat het ouders niet uitmaakt waar ze terecht kunnen. Ze hebben een baby en willen die ergens geplaatst krijgen in de voorschoolse opvang.

Maar als ik u hier hoor zeggen dat wij, mijn voorgangers, ikzelf en de huidige minister, pertinent een onderscheid maken tussen de verschillende actoren in de kinderopvangsector, dan zeg ik u dat dat niet waar is. In de vorige legislatuur was het een heel bewuste keuze van de vorige Vlaamse Regering om de zelfstandige kinderopvang heel fel te ondersteunen. We zijn gestart met een beperkt budget, dat is waar, maar we zijn tenminste gestart in maart 2009 met 42,5 miljoen euro. (*Opmerkingen van mevrouw Vera Van der Borght*)

U was er inderdaad bij, u hebt dat gesteund. We hebben daar heel interessante debatten over gehad op regeringsniveau. Het is spijtig dat de heer Van Mechelen hier niet is, want het was een initiatief dat door alle partijen die toen lid waren van de Vlaamse Regering, werd gedragen.

De huidige minister van Welzijn kondigt al een jaar aan dat er een nieuw kaderdecreet zal komen. Er is ook een visienota. Ik vind het cru, ik zou het bijna liegen noemen, als u zegt dat de huidige minister en de voorgangers een onderscheid maken tussen de verschillende actoren in de kinderopvang. Het spijt me, maar dit moest me van het hart, want ze zijn ons alle twee even dierbaar. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

Mevrouw Vera Van der Borght: Mevrouw Heeren, u weet heel goed dat ik al 6 jaar in de commissie voor Welzijn vertel dat er drie partners zijn op het welzijnsveld en dat ik vraag om ze alle drie in de armen te sluiten omdat u ze alle drie nodig hebt! Ik verkondig dit al 6 jaar, en nu wordt er eindelijk een klein beetje naar geluisterd. (*Applaus bij Open Vld en LDD*)

Mevrouw Veerle Heeren: Dat hebben wij tijdens de vorige legislatuur ook gedaan, zeker voor de zelfstandige kinderopvang. En elk systeem dat opstart, heeft kinderziektes. Ik heb dat ook mogen ondervinden. Na anderhalf jaar moeten wij daar lessen uittrekken, en gekoppeld aan de visienota en het kaderdecreet, ben ik ervan overtuigd dat binnen dit en 5 jaar er ook alle transparantie zal zijn. Dat is uw zorg en dat is ook onze zorg. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

Mevrouw Vera Van der Borght: Op het einde van de rit zullen we dat bekijken.

Maar wat zeer belangrijk is voor het hele parlement, voor de hele sector en voor de ouders is het financieel en budgettair plaatje te kennen zodat er geen verrassingen zijn ‘en cours de route’ zoals nu gebeurt.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, collega's, ik ben het eens met de vorige spreker dat het hele IKG-systeem een voorbeeld is van hoe het niet moet, van slecht bestuur,

van valse verwachtingen en van niet-waargemaakte beloftes. Maar de eerlijkheid gebiedt mij ook te zeggen dat het IKG-systeem holderdebolder is ingevoerd als een soort verkiezingsbelofte, net voor de vorige verkiezingen. Het uitbreidingsbeleid kinderopvang werd er politiek verkaveld tussen de gesubsidieerde sector en de rest en vooral sp.a wilde – in mijn ogen terecht – dat men startte met het inkomensgebonden maken van de zelfstandige opvang, om sociale redenen. Kom dat niet ontkennen, want in Gazet van Antwerpen steekt mevrouw Kathleen Van Brempt tot op vandaag die pluim op haar hoed. Dat wil ook zeggen dat u mee verantwoordelijk bent voor het holderdebolder invoeren en het niet-nadenken over hoe het IKG-systeem zou kunnen werken.

Er werd 42,5 miljoen euro vrijgemaakt en daarmee zou de helft van de zelfstandige opvang inkomensgerelateerd worden. Minister, in september 2009 vroeg ik u hoe ver het stond met die 42,5 miljoen euro. Ik heb toen drie antwoorden gekregen. Het komt traag op gang. U zou alleen het in 2009 geprovoiseerde, nodige bedrag opnieuw inschrijven in 2010, want begin 2010 zou u het hele systeem herbekijken en evalueren. Ik meende toen te verstaan dat u alvast problemen vermoedde en niet echt een grote believer was.

Twee maanden geleden stelde ik een vraag om uitleg om opnieuw te polsen naar de stand van zaken van het IKG-systeem. Over hoeveel voorzieningen gaat het? Wat heeft de evaluatie van het begin van het jaar opgeleverd? Die vraag om uitleg werd gecounterd door een actuele vraag van onze commissievoorzitter over het faillissement van twee zelfstandige bedrijven in West-Vlaanderen. Mijn vraag om uitleg werd afgewezen wegens reeds behandeld. Minister, ik kan me niet van de indruk ontdoen dat u zich toen al in het verborgene bevond wat de IKG-opvang betreft en dat u toen reeds wist dat dit geen mooi verhaal was.

Tot op vandaag heb ik nog altijd geen antwoord op mijn schriftelijke vraag. Ik vraag u hier nu of er begin 2010 een evaluatie door Kind en Gezin is gebeurd, zoals u mij in september vorig jaar hebt gezegd. Ik heb op de site van Kind en Gezin gezocht. Ik heb die evaluatie niet gevonden. Ik zou toch wel eens willen weten of, als die evaluatie bestaat, men erin geslaagd is om die zelfstandige kinderopvang ‘socialer’ te maken, meer toegankelijk te maken voor de lagere inkomensklasse zoals het de bedoeling was van de vorige regering en vooral van de sp.a – terecht – in de vorige regering.

Men zegt mij – en aan u om dat te ontkennen – dat het vooral bestaande kinderopvang-initiatieven verbonden aan het gemeenschapsonderwijs, aan een gemeente en aan een OCMW zijn die in het IKG-systeem zijn gestapt. Het zijn eigenlijk kinderdagverblijven die al inkomensgebonden werkten, maar waar werd bijgepast door het gemeenschapsonderwijs, door de gemeente of het OCMW. Op die manier is er geen enkele bijkomende plaats echt voor de gebruiker inkomensgebonden gemaakt. Ik hoop dat u dat kunt ontkennen.

Ten tweede zegt men mij dat vooral private voorzieningen in West-Vlaanderen zijn ingestapt. Want men zit met het marktgegeven en in West-Vlaanderen was de kostprijs voor een dag kinderopvang veel lager dan in de grote steden. Waarom? Dat is het marktpincipe. Er was meer aanbod in West-Vlaanderen, en dus was de prijs lager. Die mensen zijn terecht ingestapt. U hebt ook in De Standaard het verhaal kunnen lezen of op de radio kunnen horen van iemand die zei: ik kon het maar rondgedraaid krijgen omdat mijn vader kwam koken en ik meubels ging halen in de tweedehandsboetiek en zo verder. Het is hun gegund.

Maar daar waar de nood het hoogst is en de kinderopvang het duurst was, in de zelfstandige opvang, zegt men mij zijn er veel minder voorzieningen ingestapt. Ik hoop dat u het kan ontkennen. Want als die twee dingen waar zijn, dan zijn de doelstellingen van de vorige regering helemaal niet uitgevoerd. Dan is er een vestzak-broekzakoperatie gebeurd tussen subsidies van de Vlaamse overheid en de lokale overheden. Dat is misschien allemaal terecht, maar dan is zeker de doelstelling van sociale zelfstandige opvang niet gerealiseerd.

Minister, u bent gestart met grote ambities. U zou orde scheppen in de chaos van de kinderopvang. Vandaag zijn we anderhalf jaar na uw start en ik kan alleen maar vaststellen

dat de chaos groter is dan ooit. Tot gisteren had men onthaalouders aangesloten bij een dienst, zelfstandige onthaalouders en kinderdagverblijven, gesubsidieerde en private. Nu heeft men private kinderdagverblijven met IKG-systeem en private kinderdagverblijven zonder IKG-systeem. Ik vraag me af hoe het nu verder moet.

Ik heb op de site van Kind en Gezin gelezen dat er binnenkort, op 22 november en 1 december, in respectievelijk Brugge en Gent, infosessies zijn om zelfstandige ondernemingen in de kinderopvang een stukje te introduceren. Want zegt men, het is heel belangrijk dat zelfstandige kinderdagverblijven hun rekening goed maken. Wat gaat men zeggen?

Er waren ook sessies op 12 en 14 oktober. Daar heeft men waarschijnlijk gezegd dat als het kinderdagverblijf de rekening maakt, het kan instappen in het IKG-systeem en tot 25 euro per dag en per kind krijgen. Welke perspectieven gaat men geven in de infosessies in Brugge en Gent? Normaal gezien moeten voorzieningen ingestapt in het IKG-systeem binnenkort beantwoorden aan het paritair comité 331. Dat betekent dat de loonkost met 30 procent zal stijgen. Als een zelfstandig kinderdagverblijf met IKG nu wil uitbreiden, kan dat niet meer via het IKG-systeem. Dat zullen dan opnieuw oude plaatsen worden. Moet het personeel dat voor die gesubsidieerde plaatsen werkt, dan betaald worden via het paritair comité 331 en die andere niet? De chaos, minister, is groter dan ooit.

Ik geloof absoluut niet in het decreet Kinderopvang zoals u het nu voorstelt en dat dit nu plots orde in de chaos zal brengen. Ik moet toch ook met de vorige spreker onderschrijven dat er een zekere hypocrisie in het beleid dat aan de ene kant permanent rekent op de private kinderopvang om de Barcelonanorm te halen, maar aan de andere kant constant signalen uitzendt dat de kwaliteit niet genoeg zou zijn, chaos in de sector creëert en de concurrentie tussen de zelfstandige voorzieningen nu nog groter maakt, want er zijn er met IKG en zonder. Minister, het is chaos alom en wat mij betreft is dat slecht bestuur. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, om 15.48 uur stuurt u een e-mail om te zeggen dat het om 16 uur gedaan is met de inkomensgerelateerde kinderopvang. Stel dat u minister zou zijn bevoegd voor de NMBS en dat zou gedaan hebben, dan krijgt u geen dag staking maar wel een jaar. Zoiets hoort niet thuis in een degelijk bestuur. Zoiets doet men niet. Men stuurt geen e-mail om 15.48 uur om te zeggen dat het systeem om 16 uur ophoudt te bestaan. C'est du jamais vu. Dat heb ik nog nooit meegemaakt.

Maar blijkbaar leren we hier elke week en elke maand bij met zaken die niet door de beugel kunnen. Noch van de minister noch van Kind en Gezin hadden de mensen in de sector een signaal gekregen dat er een stopzetting op til was of dat er iets met het systeem ging gebeuren. Integendeel, u zei zelf dat u blij was met het succes van het IKG-systeem. Dat is ook terecht, want er zijn tussen februari 2009 en vandaag 11.640 plaatsen door dit systeem gecreëerd.

De vorige sprekers hebben al vermeld dat Vlaanderen over een aantal instanties beschikt om te controleren of politici en in het bijzonder de leden van de Vlaamse Regering hun werk goed doen. Dit spreekt boekdelen. De Vlaamse Ombudsman, de heer Weekers, heeft verklaard dat de minister veel te laat heeft gecommuniceerd. Hij verwijt de Vlaamse Regering zelfs onbehoorlijk bestuur.

Om de gemoederen wat te bedaren, heeft hij verklaard dat bepaalde initiatiefnemers een dossier mogen indienen. Wie kan aantonen dat hij voor 1 november 2010 al een aantal investeringen heeft gedaan om te starten of om uit te breiden, mag zijn dossier indienen. Dit is echter enkel een pleister op een houten been, bedoeld om de pil wat te verzachten. Het kwaad is echter geschied. We kunnen hier spreken van een totaal gebrek aan respect voor de zelfstandige kinderopvang.

Ik heb terecht de vergelijking met de NMBS gemaakt. Dit kan in geen enkel privébedrijf of overheidsbedrijf. We kunnen niet zomaar om 15.48 uur vermelden dat het om 16 uur van diezelfde dag gedaan is. Dit kunnen we niet aanvaarden.

Minister Jo Vandeuren: Voorzitter, ik wil nog iets herhalen. Ik heb alle begrip voor de mensen van wie de verwachtingen door de plotse aard van deze beslissing zijn geschaad. Volgens mij hebben we hier ook een billijk antwoord op gegeven.

We hebben destijds een duidelijke afspraak gemaakt. Met de beschikbare budgettaire enveloppe zou een welbepaald aantal plaatsen tot stand worden gebracht. Nergens in de regelgeving staat het recht in dit systeem te stappen. In de regelgeving staat wel uitdrukkelijk dat het een mogelijkheid is. Dit kan echter enkel in de juiste budgettaire context. Tijdens de bespreking van de begroting voor 2010 heb ik het cijfer genoemd dat met dit budget zou kunnen worden bereikt.

We hebben de budgettaire grenzen bereikt. Bepaalde zaken moeten worden gefinancierd. De mensen rekenen hier ook voor volgend jaar op. Zodra kinderen het systeem verlaten, zullen immers nieuwe kinderen in het IKG-systeem stappen. Goed bestuur betekent dat we ervoor moeten zorgen dat we dit kunnen financieren.

We zullen die financiering kunnen volhouden. Ik vind dit de beste oplossing. Volgens mij had de Vlaamse ombudsman begrip voor het feit dat we binnen een beperkt budgettair kader moeten redeneren. Bepaalde beslissingen kunnen nu eenmaal niet een maand op voorhand worden aangekondigd. Dit zou opnieuw problemen met opgestapelde verwachtingen creëren.

We hadden de keuze tussen een aantal formules. De best mogelijke keuze was er niet bij. Kind en Gezin heeft ervoor gekozen die beslissing niet lang op voorhand aan te kondigen. Het ging om een beslissing gebaseerd op regelgeving waarin de budgettaire mogelijkheden uitdrukkelijk zijn ingeschreven.

De heer Ivan Sabbe: Ik neem de minister op zijn woord. Het brugpensioen is ook geen recht. Hij zou morgen kunnen verklaren dat het daarmee gedaan is. Hij weet goed welke reactie hij zou krijgen. We moeten duidelijk zijn. We kunnen een systeem niet stopzetten met het excuus dat we plots een enorme toeloop van mensen zouden krijgen die nog in dit systeem willen stappen. Dit is geen goed bestuur. De minister kan een heleboel argumenten aanhalen. Het is nergens gebruikelijk een om 15.48 uur bekendgemaakte beslissing al om 16 uur in werking te laten treden.

Minister Jo Vandeuren: Het is niet mijn bedoeling mezelf voortdurend te herhalen. De cijfers zijn destijds uitdrukkelijk vermeld. Wat het zelfstandig statuut betreft, levert de Vlaamse overheid ernstige inspanningen. De knelpunten bevinden zich onder meer op het niveau van de federale overheid. Ik ga even in op de signalen die mevrouw Vogels heeft gegeven. We moeten initiatieven nemen om de leefbaarheid van de sector zo goed mogelijk te vrijwaren. Volgens mij leveren we die inspanningen.

Ik wil ook even ingaan op de commentaar van de heer Sabbe en de vragen van mevrouw Vogels. Het succes van het systeem is regionaal sterk verschillend. De analyse van mevrouw Vogels geeft allicht een van de redenen aan. Daar waar de prijssetting in de markt aantoonde dat 25 euro allicht het bedrag is dat in de zelfstandigensector überhaupt kan worden gevraagd, stappen mensen in dit systeem. Op andere plaatsen is dat veel minder het geval.

Voor we deze operatie structureel willen voortzetten, hebben we alle redenen het systeem eerst op zijn deugdelijkheid, zijn administratieve efficiëntie en zijn regionale spreiding te evalueren. Dit doet geen afbreuk aan de waarde van het systeem.

Ik heb een vraag voor u, mijnheer Sabbe, en voor Open Vld: vindt u ook dat de overheid moet stimuleren dat het inkomensgerelateerd zijn van de bijdrage van de ouders in de kinderopvang het beste systeem is? Ik hoor iedereen voor dat systeem pleiten. Ik heb de notulen erop nagekeken en dacht dat sommige partijen koude believers waren van het

systeem dat inkomensgerelateerde bijdragen de norm zouden worden in de kinderopvang. Vindt u dat een goed systeem?

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Minister, in het begin waren we een beetje bang van het systeem van IKG. We vreesden dat er een verborgen agenda achter zat. Stel dat de zelfstandigen er door de administratieve rompslomp niet in waren gestapt. Dan had u een mooi middel om te zeggen dat die zelfstandigen geen sociale mensen zijn, dat ze geen inkomensgerelateerd verhaal willen horen, dat ze alleen hun eigen inkomsten willen verzilveren.

Nu zijn de zelfstandigen er wel ingestapt, en wel massaal. En wat zegt de regering nu? We hebben geen geld meer. Dat is het verschil.

De heer Ivan Sabbe: Minister, mijn oplossing komt aan het einde van mijn betoog. Het is jammer dat de minister-president hier niet meer is. De Vlaamse Regering heeft de voorbije maanden en ook in de Septemberverklaring altijd de mond vol gehad van zelfstandigen, ondernemen en starters, maar met een dergelijke handelwijze brengt u het voortbestaan en de geloofwaardigheid van die mensen in het systeem in gevaar. We hebben het hier ook al gehad over de noodzaak om de activiteit en de activiteitsgraad in Vlaanderen te verhogen. We moeten er dan ook voor zorgen dat ook jonge ouders kunnen werken en een beroep kunnen doen op een goede kinderopvang en zo kunnen bijdragen aan het arbeidssysteem dat we te allen tijde nodig hebben.

De voorzitter: Mijnheer Sabbe, mevrouw Vogels en mevrouw De Vits wilden reageren op de opmerking van minister Vandeuren.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister Vandeuren had ons allemaal de vraag gesteld of we voor inkomensgerelateerde kinderopvang zijn.

De heer Ivan Sabbe: Mevrouw Vogels, ik heb daarop geantwoord dat ik tot de oplossing zal komen op het einde van de argumenten die ik geef. Ik wil minister Vandeuren in spanning houden en neem wat meer tijd.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, ik ben voorstander van inkomensgerelateerde kinderopvang, maar daar zult u niet aan hebben getwijfeld. Alleen moet u op een andere manier durven na te denken, wilt u dat realiseren in uw nieuwe decreet Kinderopvang. Ik ben een groot voorstander van een debat om de subsidie misschien veeleer aan de ouder te geven dan aan de voorziening. Op dat moment vertrekt iedereen met gelijke rechten en gelijke kansen op de markt van de kinderopvang. Dat debat zou ons nu te ver leiden, maar ik ben voor een inkomensgerelateerde kinderopvang, en wel zo snel mogelijk, maar dat kun je alleen maar doen door het geweer van schouder te veranderen en de subsidie aan de ouders te geven en niet aan de voorzieningen.

Mevrouw Mia De Vits: Mijnheer Sabbe, het systeem met het brugpensioen gaat absoluut niet op. Het systeem wordt niet afgeschaft. Dat zou u graag zien voor het brugpensioen. Dat is een totaal verschillende benadering.

In de toekomst moet het bij het begin voor de voorzieningen duidelijker worden gemaakt dat men werkt binnen een gesloten enveloppe. Misschien was dat niet duidelijk genoeg. Als het geld op is, dan is het behoorlijk bestuur om de nodige maatregelen te treffen.

De heer Ivan Sabbe: We hebben daarover een andere mening. Op zo'n korte termijn is dat niet haalbaar en is het geen teken van goed bestuur. Ik sta niet alleen, de ombudsman bevestigt wat we hier zeggen. Hij zegt dat het getuigt van een gebrek aan deugdelijk bestuur. We moeten daar niet blijven over doorgaan. Het punt is gemaakt, niet door mij, maar door de Vlaamse ombudsman.

Ik wil de minister niet te lang in spanning houden. Uiteraard is voor ons IKG de second best solution. De juiste oplossing is dat men de vraag subsidieert, en niet het aanbod. Daardoor

kan de zelfstandige sector zich volledig organiseren, en enkel werken via de subsidie van de vraag en niet van het aanbod. Daardoor is de subsidiëring in functie van de noodzaak op de markt, en dat moet gerelateerd zijn aan het inkomen.

Op die manier krijgen we dan ook geen scheeftrekking tussen de gesubsidieerde en de zelfstandige sector. U weet – en dat blijkt uit de organisatie – dat we een verzuilde kinderopvang hebben. De vzw's van de zuilen kunnen ten volle doen wat ze graag doen, namelijk inspelen op de gesubsidieerde sector en dat willen we niet. Daarom kiezen wij ervoor om het geld te geven aan de ouders en niet aan de organiserende kinderopvang.

Minister Jo Vandeuren: Ik dank u voor uw antwoord. Mijn volgende vraag is: vindt u dat de overheid voor de kinderopvang een regelgevend kader moet maken? Dat er een vergunningenbeleid moet komen? Dat we kwaliteitseisen moeten stellen?

De heer Ivan Sabbe: Dat is een evidentie, minister.

Minister Jo Vandeuren: Het is belangrijk dat we het daarover eens zijn. Er moet dus een globaal kader komen waarbij de kwaliteit en de normen worden bepaald. Deze moeten voor iedereen duidelijk zijn. Ik begrijp eerlijk gezegd niet waarom er zulke problemen zijn rond dat kaderdecreet. Iedereen weet dat in deze sector door de tijd zoveel verschillende situaties zijn gegroeid. Als we daar een stabiel en voorspelbaar systeem van willen maken, dat mensen ertoe aanzet om initiatief te nemen, gesubsidieerd of wat dan ook, moeten we eerst een uniform kader creëren met een vergunningenstelsel, kwaliteitsnormen, controle en handhaving. Ik begrijp niet dat u niet inziet dat we in die sector dringend decretale regels nodig hebben.

De heer Ivan Sabbe: Minister, waarom hebt u het zover laten komen? U hebt er toch voor gezorgd, dat de gesubsidieerde kinderopvang – ik heb het net al aan mevrouw De Vits gezegd – en de erkende kinderdagverblijven 195 miljoen euro krijgen voor 16.518 plaatsen. Dat is 11.815 euro per plaats. De erkende diensten voor onthaalouders krijgen 119 miljoen euro voor 31.000 plaatsen, wat op 4000 euro per plaats komt. De zelfstandige kinderdagverblijven en onthaalouders kregen in 2009 8.102.000 euro voor 34.000 plaatsen, dat is 234 euro per plaats per jaar. Die discrepantie heb niet ik maar hebben u en uw voorgangers gecreëerd. Wij waren daar niet bij.

Ik hoor u graag zeggen dat u een nieuw kaderdecreet gaat maken. Zoveel te beter. Die oneerlijkheid, die scheeftrekking moet zo snel mogelijk worden gecorrigeerd via de subsidiëring van de vraag en niet van het aanbod. De wet moet voor iedereen gelijk zijn. Wij moeten er ons als wetgevers toe beperken om de voorwaarden te bepalen om een kinderdagverblijf of onthaalouder te zijn. Dat is wat wij moeten doen.

Zo kunnen we ook de controles gelijktrekken, want ik heb nog een interessant cijfer. In 2009 werden maar liefst 2364 van de 2500 voorschoolse zelfstandige kinderopvanginitiatieven gecontroleerd. Dat is 95 percent. In de erkende gesubsidieerde sector werden er 143 inspectiebezoeken gedaan of 25 percent. Die discrepantie is de doortrekking van uw subsidiebeleid dat spijtig genoeg gericht is op de versterking van de zuil en misschien niet zozeer op het belang van het kind, de kinderopvang en de activiteitsgraad van onze bevolking.

Minister Jo Vandeuren: Dat werd in de commissie al besproken. Dat verhaal is niet correct. De cijfers zijn de cijfers, maar de waarheid is dat het aantal te controleren plaatsen in de zelfstandige sector substantieel hoger ligt dan in de gesubsidieerde sector. De waarheid is dat in de zelfstandige sector nu eenmaal verschillende fases bestaan. Men is erkend, men heeft een attest of men gaat over naar het IKG-systeem. Op dat moment moet men een nieuw bezoek organiseren. De waarheid is ook dat de behandeling van de klachten in de gesubsidieerde sector met onthaalouders, vaak binnen de voorziening – door de onthaalouder – wordt georganiseerd. Voor de zelfstandige sector komen de klachten rechtstreeks bij Kind en Gezin toe.

Zeggen dat er een bewuste strategie is om in de ene meer te controleren dan in de andere, is pertinent onjuist. Dat is al met objectieve argumenten weerlegd. Ik vind het bijzonder treurig dat men dat altijd opnieuw gebruikt om te beweren dat men de zelfstandige sector viseert. Dat is absoluut niet de objectieve reden waarom de cijfers over inspectie zijn wat ze nu zijn.

De heer Ivan Sabbe: Minister, het betreft 2364 inspecties tegenover 143 inspecties. Kom jongens, laat ons eerlijk zijn: dat is niet maal tien, dat is maal twintig.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Minister, cijfers zijn cijfers. Er zijn inderdaad veel meer zelfstandige kinderopvanginitiatieven dan gesubsidieerde. U noemde de cijfers in uw antwoord aan mevrouw Stevens: 2598 locaties, 887 gesubsidieerde. Er zijn dus drie keer meer zelfstandige dan gesubsidieerde. Volgens de inspectiecijfers worden de gesubsidieerde zestien keer minder geïnspecteerd.

In datzelfde antwoord geeft u zelf aan dat er vandaag een discriminatie is. U zegt zelf wat ik daarnet al heb gezegd: de klachten bij de gesubsidieerden komen terecht bij de dienst, niet bij Kind en Gezin. Mevrouw Stevens heeft in de commissie terecht gezegd dat men ook eens zou moeten onderzoeken wat er gebeurt met de klachten die bij de diensten terechtkomen. Daar gaat Kind en Gezin niet inspecteren.

Minister Jo Vandeuren: Mevrouw, u moet het hele verslag van ons gesprek citeren. Ik heb toen ook gezegd dat het feit dat je tussen de organiserende dienst en de onthaalouders een tussenniveau hebt, waar de klachten toekomen en waar de klachten met betrekking tot de onthaalouders kunnen worden bekeken, een argument is om te zeggen dat het wellicht opportuun is dat er in de zelfstandige sector een vorm van autocontrole komt, met een niveau waarop de voorzieningen elkaar kunnen ontmoeten en van waaruit die klachten kunnen worden behandeld op het regionale niveau, op het niveau van het netwerk. Dat is veel beter dan al die individuele klachten rechtstreeks naar de administratie van Kind en Gezin te sturen. Dat is de conclusie die uit deze kwestie moet worden getrokken. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Ivan Sabbe: Minister, u zegt dat het nooit uw intentie is geweest om een scheeftrekking te hebben tussen de gesubsidieerde en de zelfstandige sector, en dat u daar een nieuw kader zult maken. Wel, ik neem u op uw woord. Ik ben nog maar 1 jaar parlementslid, ik ben dus nog onbevlekt ontvangen. Ik kan dus naar u luisteren en ik kan u dus vandaag op uw woord nemen. Ik zal zien of – en ik wik mijn woorden – het niet een kerkelijke traditie is van “luister naar mijn woorden, maar zie niet naar mijn daden”. Ik hoop dat het werkelijk gemeend is en dat we van u, niet in de jaren stillekes maar nu, voor de lente, een kaderdecreet of een ontwerp van kaderdecreet mogen ontvangen waarin duidelijk blijkt dat u afstapt van de scheeftrekking tussen de gesubsidieerde en de zelfstandige sector en dat u zorgt voor de subsidiëring aan de vraag- en niet aan de aanbodzijde. Als u zegt dat dat uw bedoeling is, zullen wij dat zeker steunen. Wij zijn in blijde verwachting om dat in dit parlement op onze banken te krijgen. Wij zullen dan eindelijk de juiste weg zijn ingeslagen op het vlak van kinderopvang.

Mevrouw Mia De Vits: Als u de vraag wilt subsidiëren en niet het aanbod, aanvaardt u dan ook de prijzencontrole?

De heer Ivan Sabbe: Wat bedoelt u met prijzencontrole, mevrouw De Vits? Spreekt u over opgelegde prijzen of over controle op de gevraagde prijzen?

Mevrouw Mia De Vits: De controle op wat er wordt gevraagd.

De heer Ivan Sabbe: U weet dat er in de sociaal-economische wetgeving op federaal niveau zelfs controle is op de prijzen van eieren, brood en dergelijke. Die controles bestaan vandaag sowieso al. Federaal minister Van Quickenborne is daarvoor verantwoordelijk. In onze samenleving hebben wij voor wat betreft de basisbehoeften een leger aan mensen die zorgen

voor de controle op de prijzen van alle behoeften voor dagelijks gebruik. Ik zie niet in waarom dat niet zo zou zijn.

Wat hebben we nu concreet om dit uit te werken? We hebben het al gehad over de aanbodsturing. We moeten duidelijk naar die vraagsturing. Minister, het verheugt me te horen dat u de scheeftrekking tussen de gesubsidieerde en de zelfstandige sector wilt wegwerken in een nieuw kaderdecreet. Ik betreur echter wat u hebt gedaan met het IKG-systeem. Ik vind dat onaanvaardbaar omdat u een plotse beslissing neemt waardoor u die mensen op hun honger laat. Die mensen hadden eventueel al plannen of hadden eventueel al een pand aangekocht. Zij hadden al initiatieven genomen om te ondernemen. Door de rechts-onzekerheid worden zij volledig gedwarsboomd, met alle mogelijke negatieve gevolgen voor hun persoonlijke financiën en voor hun eigen ontwikkeling en carrière. We kunnen dit hier niet meer aanvaarden. We moeten vermijden dat er ooit nog beslissingen worden genomen die op zo'n korte termijn elk initiatief in gevaar brengen en het vertrouwen van de ondernemers, zelfstandigen en ouders volledig ondermijnen. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, u hebt het de laatste tijd niet onder de markt. U hebt zich al herhaaldelijk boos moeten maken in de media. U hebt zich al veel moeten verantwoorden, onder meer in de plenaire vergadering. Nochtans gaat het meestal over discussies die we al in de commissie hebben gevoerd. Maar de democratie moet haar plaats krijgen.

Het IKG-systeem is zeer succesvol. We zien dat een derde van de zelfstandige kinderopvang nu ook gebruikmaakt van het IKG-systeem. Dat is een zeer positieve evolutie die we willen ondersteunen. Daardoor wordt nu 70 percent van de kinderopvang in Vlaanderen inkomensgerelateerd georganiseerd.

Het verbaast me niet dat de beslissing om de uitbreiding van het IKG-systeem voor de zelfstandige opvang stop te zetten, op veel verzet stuit. Dit is nochtans een beleidskeuze waarover duidelijk is gecommuniceerd met de sector.

Ik wil de heisa van de afgelopen week in twee aspecten opdelen: enerzijds de beslissing zelf en anderzijds de aanpak daarvan. Wat de beslissing zelf betreft, staan we volledig achter de keuzes die zijn gemaakt, ook in het verleden. N-VA is absoluut voorstander van ondernemerschap in de kinderopvang. We hebben er steeds voor gepleit om het aanbod in de kinderopvang zo gevarieerd mogelijk te houden. We zijn ook een absolute voorstander van het invoeren en uitbreiden van het inkomensgerelateerde systeem in de zelfstandige kinderopvang. We zijn echter ook niet blind voor de budgettaire krapte die er heerst. We weten dat de Vlaamse Regering zich heeft geëngageerd om op korte termijn te streven naar een begrotingsevenwicht. Dan moeten er beslissingen genomen worden.

Het IKG-systeem werkt binnen een gesloten enveloppe. Dat was al van bij het begin duidelijk.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw Jans, ik hoor u graag zeggen dat N-VA voorstander is van ondernemen in de kinderopvang. Ik stel u dezelfde vraag die u mij daarstraks hebt gesteld. Het budget is op. Er moeten keuzes worden gemaakt. Welke keuze maakt u: 7 miljoen euro kindpremie of de ondersteuning van de ondernemer in de zelfstandige kinderopvang?

Mevrouw Lies Jans: U weet goed dat we binnen de Vlaamse Regering en binnen het kaderdecreet over de kinderopvang werken aan een groeipad binnen de kinderopvang. Daarin is zowel het gesubsidieerd systeem als de zelfstandige kinderopvang een belangrijke speler. Wij zijn voorstander dat er ook binnen de zelfstandige sector een verdere groei wordt gestimuleerd.

Mevrouw Vera Van der Borgh: U antwoordt niet op mijn vraag. Ik vraag u om een keuze te maken. U maakt dus geen keuze.

Mevrouw Lies Jans: Het is een duidelijke keuze van de regering dat we inzetten op kinderopvang enerzijds en op de kindpremie anderzijds. Ik meen me trouwens te herinneren, mevrouw Van der Borght, dat er in het verleden ook keuzes zijn gemaakt. Open Vld zat toen in de regering. Er bestond een hoge werkloosheid maar er is toen gekozen om in te zetten op het stimuleren van tewerkstelling. Toch hebben we samen een jobkorting goedgekeurd. Dat was dus een en-en-verhaal. Ook hier willen wij een en-en-verhaal.

Mevrouw Vera Van der Borght: Er is wel een klein nuanceverschil. Waaraan u refereert, was een regeringsbeslissing. Hier gaat het om het budget van de minister. Hij heeft een beperkt budget. Hij heeft zijn enveloppe, en zijn enveloppe is leeg. En dan heeft hij de keuze. Binnen zijn budget geeft hij 7 miljoen euro extra aan iets nieuws of hij consolideert en zorgt voor meer plaatsen in de kinderopvang.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw Jans, er is toch een fundamenteel onderscheid tussen enerzijds de kindpremie, die door uw partij met veel bravoure is aangekondigd tijdens de verkiezingen en die ook is opgenomen in het Vlaams regeerakkoord, en het hele dossier van de kinderopvang anderzijds. Men mag beide zaken absoluut niet aan elkaar koppelen. Als de uitwerking behoorlijk is, zullen we u steunen in het voorzien van de kindpremie. Tegelijkertijd is het echter de plicht van de Vlaamse Regering om te zorgen voor voldoende kinderopvang en vooral, dat wens ik te beklemtonen, voldoende inkomensgerelateerde kinderopvang zodat kinderopvang in Vlaanderen nog altijd een zeer sociale dimensie heeft, en iedereen, ook alleenstaande ouders, ook gezinnen met een zeer beperkt inkomen, een beroep kunnen doen op betaalbare kinderopvang.

Mevrouw Lies Jans: Mevrouw Dillen, ik ben zeer blij dat u het beleid van onze regering volledig steunt. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Ik neem daar akte van.

Mevrouw Van der Borght, wat de kindpremie betreft, weet u net zo goed als ik dat die niet alleen als doelstelling heeft om de kinderopvang voor de ouders te betalen. Het is een incentive ten aanzien van het preventieve gezinsbeleid. U weet ook dat het uitgangspunt van die premie zal zijn dat mensen aangemeld moeten zijn bij Kind en Gezin. Net als iedereen in de zaal bent u, denk ik, een absolute voorstander van een uitgebreid preventief gezinsbeleid.

Mevrouw Vera Van der Borght: Daarover gaat de discussie nu niet, mevrouw Jans. Wat heeft dat nu te maken met een preventief gezinsbeleid?

Mevrouw Lies Jans: U vraagt me om keuzes te maken. We vinden beide even belangrijk. En dat is een duidelijk antwoord.

Mevrouw Vera Van der Borght: De minister heeft niet genoeg geld!

Mevrouw Lies Jans: Minister, het tweede aspect was zeker de aanpak. We vinden het positief dat u na al die heisa gecommuniceerd hebt dat iedereen die voor 1 november investeringen heeft gedaan of personeel heeft aangeworven om in het IKG-systeem te stappen, alsnog een positief antwoord zal krijgen. Ik hoop dat u ook redelijk zult zijn in de beoordeling. Bij de bespreking deze namiddag hebt u al enkele keren aangehaald dat er eigenlijk een doelbewuste communicatiestrategie gevoerd is door zowel u als door Kind en Gezin over het stopzetten van het IKG-systeem voor zelfstandigen. Wat mij betreft, vind ik toch dat we zeker aandacht moeten besteden aan de aanbevelingen die de Vlaamse Ombudsman heeft gedaan. Hij zegt toch dat onze communicatiestrategie eens geëvalueerd moet worden om te zien of het wel op een correcte manier gebeurd is. Het is een duidelijke keuze geweest, maar was die keuze wel zo goed? Ik stel het in vraag. Dat moet zeker onderzocht worden tijdens de volgende weken.

Wat de toekomst van het IKG-systeem in de zelfstandige kinderopvang betreft, heb ik nog een vraag. We hebben de beleidsbrief gisteren besproken. Daarin staat onder andere als

doelstelling dat de evaluatie en zo nodig de bijsturing van het IKG-systeem in de zelfstandige opvang in 2011 zal gebeuren. Kan die evaluatie niet nu al worden opgestart? Dat de huidige situatie tot 2012 bevroren zou worden om dit alles te evalueren en pas dan eventueel nieuwe IKG-plaatsen in de zelfstandige kinderopvang toe te laten, lijkt me wel een lange tussenperiode. Vindt u het noodzakelijk om nu al met die evaluatie te starten?

Voorzitter, hiermee heb ik de belangrijkste elementen vanuit de N-VA-fractie aangehaald. De andere elementen zijn al uitvoerig aan bod gekomen. Ik blijf dus zeker binnen mijn tijd. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Collega's, ik vrees dat het als vijfde spreker niet helemaal te vermijden is om in herhaling te vallen.

Mijn betoog bestaat uit vier delen. Ik begin en eindig met communicatie. Inderdaad, er is wat ongelukkig gecommuniceerd. De voorziene termijn was zeer beperkt, om het zacht uit te drukken. We hadden die wellicht wat ruimer moeten zien. Ik maak er direct de volgende bedenking bij: als je een maand op voorhand zegt dat het binnen een maand gedaan is, dan kan je zeker zijn dat het aantal aanvragen die laatste weken enorm zal zijn en dat je dan met hetzelfde probleem zult zitten. Er is geen goede manier om een dergelijke stop te communiceren.

Zeggen dat de mensen van de sector niet op de hoogte waren van het nakende bereiken van het plafond, namelijk 14.800 plaatsen, is niet correct. Maandelijks werd op de vergadering van het raadgevend comité van Kind en Gezin een stand van zaken gegeven. Maandelijks zag men de evolutie. Uiteraard is het moeilijk in te schatten of de snelle toename die we in het begin hebben gezien, zich zou voortzetten of niet. Men heeft wat gewacht om te zien of die trend zich zou doorzetten. Misschien kan men terecht de bedenking maken dat men te lang heeft gewacht om te zeggen dat we te dicht bij de 14.800 zaten.

Ik vraag aan de collega's hoe zij zouden hebben gereageerd, mocht er een gelijkaardige toename, meer dan gebudgetteerd, zijn geweest in de gesubsidieerde sector. Men zou moord en brand schreeuwen als de minister niet zou ingrijpen. Het is terecht, het is goed bestuur dat men ingrijpt en die boodschap geeft. Het enige wat men kan zeggen, is dat de termijn waarin werd voorzien, te kort was. We zullen daar lessen uit trekken. Ik ben blij met de reactie van de minister dat die opvanginitiatieven die zich al geëngageerd hadden en al geïnvesteerd hadden, nog mogen toetreden tot het systeem. Voor alle duidelijkheid, collega's: er wordt niemand uit het systeem gesmeten. IKG blijft bestaan met 14.800 plaatsen.

Mevrouw Van der Borcht, u knikt, maar u doet wel mee aan het verwarring brengen in de boodschap alsof IKG zou ophouden te bestaan.

Mevrouw Vera Van der Borcht: Mijnheer Dehaene, ik heb in mijn communicatie telkens gezegd dat het gaat over nieuwe plaatsen en over mensen die er vandaag inzitten en geen uitbreiding meer krijgen.

Ik wil het vooral hebben over het feit dat u stelt dat u wilde vermijden dat er een aanzuigeffect zou ontstaan, waarbij u zegt dat de sector perfect wist over hoeveel plaatsen het ging. Ik laat de zelfstandigen er even buiten. Ik ga ervan uit dat het voor hen moeilijker is om dat te blijven opvolgen. Maar organisaties zoals de VVSG hebben de omkadering om alles heel nauwgezet op te volgen. Het Gemeenschapsonderwijs idem dito. Dat had trouwens voor de maand november nog een grote infovergadering gepland om zijn voorzieningen het systeem duidelijk toe te lichten. Het Agentschap Ondernemen wist niets. En 'last but not least': als er woensdag een vergadering is van het raadgevend comité van Kind en Gezin, mag je toch verwachten als daar de cijfers worden gegeven, dat er minstens de kanttekening wordt gemaakt dat men zal moeten opletten want dat er een probleem dreigt. Deze

communicatie is gedurende het voorbije jaar op geen enkel moment gegeven! Geen enkele keer! Daarover gaat het, dat is de essentie van de slechte communicatie, mijnheer Dehaene!

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Dehaene, u zegt dat er geen andere mogelijkheid was. Dat is niet juist. U had een zachte landing kunnen organiseren. Bij de ecologiepremie, wat wel een andere bevoegdheid is, is dat zo gebeurd. Men deed een aanvraag en volgens bepaalde criteria die transparant en duidelijk zijn, wist men wie nog wel in aanmerking kwam en wie niet meer. Men had een zachte landing kunnen maken zoals bij de ecologiepremie. U hebt daar niet voor gekozen, maar u hebt dat met de schaar van vandaag op morgen gedaan.

U had ook bij overconsumptie van het ene budget nog de mogelijkheid om te schuiven tussen de gesubsidieerde sector en de zelfstandige sector. Dat is een tweede pasklaar antwoord om het probleem op een meer diplomatische en haalbare manier op te lossen.

Minister Jo Vandeuren: In 2009, 2010 en 2011 is de extra budgettaire ruimte die voor het IKG-systeem wordt ingezet substantieel groter dan wat is toegevoegd aan de sector gesubsidieerde voorzieningen. Mevrouw De Vits heeft ruimschoots gelijk als zij de budgettaire context aangeeft.

De heer Tom Dehaene: Er is van bij de start duidelijk gecommuniceerd. Er is gezegd dat er 14 800 plaatsen beschikbaar waren. Iedereen wist dat eens deze plaatsen waren ingevuld, het budget op was en er een stop zou komen. Er is wat ongelukkig gecommuniceerd omdat het zo snel moest gaan. Men wist dat het om een gesloten enveloppe ging. De Inspectie Financiën heeft er destijds bij de start nog een opmerking over gemaakt.

Mijn tweede bedenking betreft het IKG-systeem zelf. Ondanks de vele kritiek bij de opstart, is het een succes gebleken. Veel zelfstandigen zijn in het systeem ingestapt. Er moeten wel kanttekeningen bij gemaakt worden. Er moet dus een grondige evaluatie van gemaakt worden. Onder meer zijn er vragen bij de grote verschillen tussen de verschillende provincies.

De vraag is of het normaal is dat 60 percent van de initiatieven van West-Vlaanderen zijn aangesloten bij het IKG-systeem en in Vlaams-Brabant, een provincie die ik goed ken, maar 26 percent. Een van de redenen is dat veel initiatieven van gemeenten bij het systeem zijn aangesloten, maar vooral dat er een dagprijsverschil is tussen de verschillende regio's. In West-Vlaanderen is 25 euro per dag ietwat boven de marktprijs. In Vlaams-Brabant is dat eronder. De zelfstandige initiatieven zijn dus niet geneigd om over te stappen omdat ze minder binnen krijgen en meer administratieve lasten hebben. We moeten eerlijk zijn. Het systeem is nogal log. We moeten dat durven te evalueren zodat het systeem ook administratief een haalbare kaart wordt.

Mevrouw Mieke Vogels: U zegt dat het IKG-systeem een succes is, en nadien dat het geen succes is. De bedoeling van het IKG-systeem was om kinderopvang betaalbaar te maken in de zelfstandige opvang, ook voor mensen die het moeilijker hebben. Wat ziet men vandaag? Mensen die het meest moesten betalen voor de zelfstandige kinderopvang, zijn niet ingestapt. Waar de nood het hoogst was aan kinderopvang en waar de prijzen hoog lagen, is men niet ingestapt. Het systeem is dus geen succes want het is geen antwoord op de vraag om kinderopvang socialer te maken.

Ik heb evenmin een antwoord op de vraag hoe substantieel het aandeel is van het gemeenschapsonderwijs, de gemeenten of scholen die ingestapt zijn in het systeem maar eigenlijk al inkomensgebonden werkten. Wat is het netto resultaat van het IKG-systeem?

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Het is wel wat complexer. We hebben allemaal gezien dat in Antwerpen, waar de gangbare prijzen wat hoger liggen dan in West-Vlaanderen er juist heel wat initiatieven klaar stonden om in het systeem in te stappen. Het is de provincie waar de meeste gevallen bekend zijn. Nochtans liggen de prijzen er ook hoog. Het is dus wel wat complexer.

De heer Tom Dehaene: Het systeem is een succes omdat de 14 800 plaatsen sneller zijn ingevuld dan verwacht. Vandaag zijn 70 percent van de opvangplaatsen inkomensgebonden. Het IKG-systeem heeft daartoe bijgedragen. De bedenking is alleen dat het systeem met zijn 14 800 plaatsen grondig geëvalueerd moet worden. Ik ben benieuwd naar het antwoord op de grote verschillen tussen de provincies onderling.

Dan is er de vraag van het al dan niet algemeen maken. Volgens de laatste ramingen is er sprake van een kleine 120 miljoen euro. Als men bedenkt dat we nu 40 miljoen euro uitgeven, dan begrijpt u dat we dat vandaag niet kunnen betalen. We zullen dus ook keuzes moeten maken wat dat al dan niet veralgemenen betreft. Wat mij betreft, mag dat mee in de evaluatie zitten.

Ik kom tot een laatste bedenking bij het systeem. We mogen het toch nog wel eens herhalen: het is goed dat die plaatsen betaalbaarder worden, maar we creëren geen bijkomende plaatsen. Met die 40 miljoen euro hebben we ervoor gezorgd dat de plaatsen die er waren, betaalbaar zijn, maar het zijn geen extra plaatsen.

Mijn volgende punt betreft het kaderdecreet. Als we die evaluatie hebben gemaakt, zullen we die inderdaad moeten verwerken in het kaderdecreet. Sommige leden hebben de nota in kwestie blijkbaar nog altijd niet gelezen. Ik zal de heer Sabbe nog eens een kopie bezorgen. Het zal een en-en-en-en-verhaal worden. We zullen inderdaad extra middelen moeten vrijmaken voor extra plaatsen. Iedereen hier was vragende partij voor meer plaatsen, de ene al wat meer dan de andere. We zullen inderdaad extra moeten ondersteunen.

Ik heb dit weekend nog een boek gelezen waarin duidelijk werd gesteld, met cijfers, dat we de voorbije jaren te weinig hebben geïnvesteerd in de pedagogische ondersteuning van onze kinderopvanginitiatieven. We zullen inderdaad moeten investeren in betaalbare plaatsen en haalbare plaatsen, ook voor de initiatiefnemers. We zullen moeten investeren, als het God belieft, in een goed statuut voor de onthaalouders. We zullen ook de gezinnen de kans moeten kunnen geven om een deel van de opvang zelf te doen. We zullen dus al die dingen moeten doen. We zullen dus niet de extra middelen alleen kunnen uitgeven aan bijkomende plaatsen, of alleen maar aan inkomensgerelateerde plaatsen.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Dehaene, u zegt dat we, als het God belieft, een goed statuut voor de onthaalouders zullen hebben. U bent natuurlijk van CD&V, maar wat wilt u precies zeggen met die zinsnede ‘als het God belieft’? (*Gelach*)

De heer Tom Dehaene: Mevrouw Vogels, u weet dat we daarvoor eerst een federale regering moeten hebben. (*Opmerkingen. Gelach*)

Dat laat ik voor uw rekening.

Naargelang de dag en het thema van het debat hoor ik hier diverse leden roepen dat het een schande is dat we zoveel geld uitgeven aan de gesubsidieerde sector en zo weinig aan het IKG-systeem, dat het een schande is dat er veel te weinig plaatsen zijn. Open Vld stelt vandaag nog dat er met CD&V-ministers alleen maar wachtlijsten bij komen. Welnu, ik zeg u dat we deze legislatuur inderdaad niet alleen maar in bijkomende plaatsen kunnen investeren. Met dat kaderdecreet zullen we veel meer andere investeringen moeten doen.

Dat brengt me tot mijn laatste puntje, dat van de communicatie. Ik probeer het positief te formuleren: ik wil een warme oproep voor een eerlijke communicatie doen. De voorbije dagen ben ik al een paar maal van mijn stoel gevallen toen ik de krant las. Eerst werd gewag gemaakt van een loon voor iemand van 160.000 euro per jaar, terwijl men zeer goed wist dat dit niet zo was. Men valt CD&V aan met de stelling dat wij niet zouden investeren in de zelfstandige kinderopvangsector, terwijl dubbel zoveel geld van het uitbreidingsbeleid naar de zelfstandige kinderopvang gaat. Men doet alsof CD&V de zelfstandige sector zou viseren met een aantal inspectieverslagen, terwijl dat alles voortvloeit uit regelgeving die we hier

allemaal hebben goedgekeurd. Ik begrijp dat u oppositie moet voeren. Ik heb daar geen enkel probleem mee, maar doe het op een eerlijke manier. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Geachte leden, dank u voor het applaus. Alle gekheid op een stokje, er werd gesproken over die 160.000 euro. Blijkbaar is de minister daardoor fel in zijn wiek geschoten. Minister, in de begroting staat 160.000 euro ingeschreven voor de veranderingsmanager intersectorale toegangspoort. Dat is zo. Ik kan u het begrotingsartikel tonen. U hebt gezegd dat dit niet het bedrag is dat die veranderingsmanager verdient. Ik neem u op uw woord, maar u hebt nog altijd geen antwoord gegeven op mijn vraag wat de rest van dat bedrag precies inhoudt. Er wordt dan gezegd dat het gaat over werkingskosten. Werkingskosten kunnen echter niet onder dat begrotingsartikel worden ingeschreven. Ik hoor het dus graag.

Minister Jo Vandeurzen: Ik was niet van plan om er echt op in te gaan, maar ik vind het werkelijk schandalig wat er op dat vlak gebeurd is. Er zijn in de commissie vragen over gesteld. De procedure is toegelicht. Het had volstaan om eens te informeren naar de toestand, en dan hadden we de exacte cijfers kunnen geven.

Er wordt geïnspireerd dat mensen een cadeau en een grote vergoeding krijgen, terwijl er blijkbaar is voortgegaan op een begrotingspost waarin de wedde van meerdere personen is gegroepeerd. Uw collega's weten zeer goed dat in de commissie, in het parlement en in het raadgevend comité van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap gevraagd is om het globale hervormingsplan van de sector te laten begeleiden door een veranderingsmanager. Daarvoor worden budgettaire schikkingen getroffen. Op die begrotingspost wordt ook de vergoeding van de trajectbegeleider van de introductie van de intersectorale toegangspoort Integrale Jeugdhulp ingeschreven. En u trekt daar dan conclusies uit, zonder ook meer de elementaire controle van de cijfers te doen. Er wordt dan iemand met zijn foto in de krant gezet, met een wedde die hij nu aan heel Vlaanderen kan uitleggen, terwijl die pertinent niet juist is. Dat vind ik werkelijk onder de gordel. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik stel vast dat de heer Gatz geen repliek meer heeft.

Wat minister Vandeurzen gezegd heeft, was de waarheid, mijnheer Gatz. U hebt op een ongelooflijk populistische manier in de media personen en het beleid verdacht proberen te maken. En nu staat u met uw mond vol tanden. U hebt geen repliek meer. *(Opmerkingen van de heer Sven Gatz)*

De voorzitter: Collega's, dit is een actualiteitsdebat over de inkomensgerelateerde kinderopvang. Ik stel voor dat we het daarbij houden. Ik begrijp uw bezorgdheid, mijnheer Van Rompuy, maar ik denk dat het in de commissie nog voldoende aan bod kan komen. De minister heeft een duidelijk antwoord gegeven.

De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Mevrouw Vogels, u en anderen stellen dat wij verantwoordelijk zijn voor het IKG-systeem. Dat is terecht. Verdient mevrouw Van Brempt daarvoor veren op haar hoed? Ik vind van wel.

Er is al een paar keer aangehaald dat de toename van de plaatsen in de zelfstandige opvang de laatste 5 jaar een belangrijk deel vormt in de toename van het totale aanbod. Iedereen weet dat dat een elementair gegeven is in het gehele beleid. We willen dat er betaalbare en kwaliteitsvolle kinderopvang is. Dat staat in het regeerakkoord. Dat is zeer belangrijk, ook in de optiek dat wij willen dat de werkzaamheidsgraad omhoog gaat in Vlaanderen. Hij zal omhoog moeten gaan, ook voor de totaliteit van het sociale systeem in Vlaanderen.

Als je die kinderopvang niet allemaal inkomensgerelateerd maakt, zul je altijd mensen hebben die de kinderopvang niet kunnen betalen. Vandaag gaat de beslissing niet zo ver dat het allemaal inkomensgerelateerde kinderopvang zal zijn, maar ik hoor daarover positieve geluiden bij alle partijen. Dus ja, wij zijn verantwoordelijk voor de inkomensgerelateerde kinderopvang, zo u wilt. Met veel plezier.

Ik kom tot de manier waarop het ingevoerd is. Het is in de eerste plaats ingevoerd op een moment dat er nood was aan betaalbare kinderopvang. Keer op keer werd in vraag gesteld, ook door partijen die het mee goedgekeurd hadden, of dat wel interessant is voor zelfstandigen. In het begin groeide dat traag, nadien is dat echt beginnen te rollen, tot waar we nu zijn: een beetje het slachtoffer van het succes van het systeem. En nu is het weer niet goed, want het is te veel holderdebolder ingevoerd.

Er is een evaluatie van dit systeem, en die is positief. Ik weet dat van de mensen van de zelfstandige opvang. Zij hebben mij gezegd dat ze ook positief gereageerd hebben. Het is evident dat daar na twee jaar nog een aantal dingen aan moeten worden verbeterd.

In het debat dat we nu voeren zijn er twee dingen: wat er is gebeurd en hoe het verder moet met de IKG. Het is inderdaad zo – dit werd ondertussen al genoeg gezegd – dat de communicatie slecht was. Ik ben het ermee eens, mijnheer Dehaene, dat het moeilijk was om een goede communicatie te voeren, maar in elk geval was ze slecht. Ik was dan ook blij dat de minister redelijk snel een correctie aanbracht op die communicatie.

Het gaat over mensen die serieuze beslissingen nemen in hun leven. Er zijn mensen die ontslag hebben genomen, die willen starten met opvang en die de IKG nodig hebben. Er zijn mensen die loopbaanonderbreking nemen, er zijn mensen die een gebouw kopen of huren, die investeringen doen en verbouwingen. Plots aan die mensen zeggen dat het toch niet zal gaan – want dat betekent het in sommige gevallen als ze niet in de IKG kunnen stappen – dat is een slechte communicatie.

Die communicatie werd nu voor een stuk gecorrigeerd, maar ik denk, minister, dat nog meer verheldering, en liefst zo snel mogelijk, hier op zijn plaats is. Dezelfde mensen die de investeringen hebben gedaan, die loopbaanonderbreking hebben genomen omdat ze een aanbod voor kinderopvang willen doen, zitten nog altijd in de onduidelijkheid. U hebt terecht gezegd dat we zowel nieuwe plaatsen als uitbreidingsplaatsen die kunnen aantonen dat ze al stappen hebben gezet voor 1 november, toch zullen laten intreden.

Wat betekent dat? Die mensen vragen nu of ze in aanmerking komen. Het is heel onduidelijk. Ik merk dat ook Kind en Gezin nog met vragen zit, want mensen in die situatie zitten en die contact opnemen met Kind en Gezin, hebben verschillende antwoorden gekregen. Als het drie mensen waren, kregen ze ook drie verschillende antwoorden. Er is onduidelijkheid over. De verduidelijking moet zo snel mogelijk verscherpt worden, want wat betekent: “mensen die investeringen hebben gedaan”? Verduidelijken wie in aanmerking komt en wie niet, is hier op zijn plaats.

Dan is er de langere termijn. Hier werden al een aantal zaken gezegd over de verschillende systemen. In het debat gaat het er altijd over dat het een meer wordt gesubsidieerd dan het ander. Wie dat zegt, wil daarmee niet zeggen dat de gesubsidieerde sector te veel krijgt, maar heeft het over verzuiling. Het is een debat over kinderopvang. We hebben nog altijd een tekort aan plaatsen. Mensen zijn op zoek. Sommige mensen kunnen niet gaan werken omdat er niet genoeg plaatsen zijn. Er zijn mensen die in het systeem willen stappen.

Wij willen heel duidelijk zijn. Dit debat nu leiden naar een debat over verzuiling, is gewoon flauw. Dit debat leiden naar het standpunt dat er minder moet gaan naar de gesubsidieerde sector en meer naar de zelfstandige opvang, is niet gepast. In debatten zoals vanmorgen in de commissie Jeugdzorg, hebben we gezien hoe belangrijk de kinderopvang is en hoe belangrijk het is om er voldoende middelen voor uit te trekken. Natuurlijk hebben we betreurd dat het een gesloten enveloppe was van 42,5 miljoen euro toen er hierover werd beslist. Als de nood

er is, moet je de maatschappelijke keuze kunnen en durven maken om meer te doen met de gesubsidieerde opvang, met de vereisten en voorwaarden die eraan verbonden zijn. Met de suggestie dat die moet worden afgebouwd, zijn wij het niet eens.

Er moet ook duidelijkheid komen over het systeem zelf. Nu is er een stopzetting van de nieuwe plaatsen van de uitbreiding, maar de vragen zullen blijven komen over hoe het verder moet. Kan het systeem blijven voortbestaan? Het is belangrijk om aan de sector te laten weten dat we ermee doorgaan. Ze zijn een belangrijk deel van het aanbod en als we nu niet snel duidelijk zijn over wat er verder mee gebeurt, dan vrees ik dat we een stuk van dat aanbod in vraag zullen stellen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Voorzitter, mijnheer Crombez en mijnheer Dehaene, blijkbaar is het nog altijd niet tot u doorgedrongen dat wij geen probleem hebben met de gesubsidieerde noch met de zelfstandige opvang. Wat we vragen aan deze regering en aan deze minister is om, als de middelen beperkt zijn en we keuzes moeten maken, en als de noden groot zijn, alstublieft ook te bekijken om het beschikbare budget dat voorhanden is en dat komt van de belastingbetaler – want dat mogen we niet vergeten –, samen zo goed mogelijk in te zetten.

Wat wil “zo goed mogelijk” zeggen? Je moet met het beschikbare budget zoveel mogelijk noden invullen aan een correcte prijs, in een correcte omkadering en op een correcte manier geïnspecteerd. Dat is wat wij vragen.

Wij vragen om iedereen op eenzelfde manier te behandelen en om iedereen op eenzelfde manier in uw armen te nemen. Op die manier zullen we veel noden kunnen opvangen.

De heer John Crombez: Mevrouw Van der Borgh, dat klinkt bijna katholiek.

Het spijt me als het niet tot ons doordringt. Het spijt mij geweldig, maar het staat zo duidelijk in het regeerakkoord wat we wel willen: voldoende plaatsen, kwaliteitsvolle plaatsen en betaalbare plaatsen voor de ouders en de mogelijkheid voor diegenen die een initiatief willen nemen om dat op een goede manier te doen.

Als u zegt dat u niets tegen de gesubsidieerde opvang hebt, dan moet u dringend eens lezen wat u zelf zegt. (*Applaus bij CD&V en sp.a*)

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik zeg alleen dat die sector vandaag meer kost. De cijfers bewijzen dat duidelijk. Dan moet je een keuze maken over hoe je je probleem oplost en aan welke prijs.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, collega's, de concrete problematiek die aan de grondslag van dit debat ligt, is al uitvoerig toegelicht door de vorige sprekers. Ik wil niet in herhaling vallen.

Ik heb alleen enkele bedenkingen. Het bericht van Kind en Gezin, zo een beetje tussen de soep en de patatten, gecommuniceerd bijna op het moment dat het van kracht werd, sloeg werkelijk in als een bom. Eén zaak staat vast: deze handelswijze van Kind en Gezin is totaal onaanvaardbaar en is allesbehalve een bewijs van respect voor iedereen die bezig was en is een zelfstandig kinderopvanginitiatief op poten te zetten, wat allesbehalve een evidentie is. Met uiteraard een paniecreactie tot gevolg, die perfect had kunnen worden vermeden.

Voorzitter, het werd dan ook volledig terecht door onze nieuwe Vlaamse Ombudsman aangeklaagd. Mijnheer Dehaene, een eventueel argument dat de laattijdige communicatie nodig was om op de valreep nog een aanzuigeffect te vermijden, is geen echt argument, want geen enkel argument kan deze laattijdige bekendmaking goedpraten.

Minister, ook u hebt veel te laat gecommuniceerd. Ik heb de indruk dat u, nadat u onder druk bent gezet door de Vlaamse Ombudsman, door de VVSG en door uw coalitiepartner sp.a, uiteindelijk de reactie hebt gegeven dat initiatiefnemers die aantonen dat ze voor 1 november

reeds investeringen hebben gedaan om te starten of uit te breiden in IKG, of hiermee bezig zijn en formele engagements hebben genomen, toch nog een dossier kunnen indienen. Gelukkig maar, zou ik zeggen. De anderen moeten wachten tot in 2012.

Het zou een bewijs van goed bestuur zijn geweest als u het niet zo ver had laten komen, maar tijdig overleg had gepleegd met Kind en Gezin en vooral tijdig had gecommuniceerd.

De onzekerheid en onduidelijkheid op het terrein blijven bestaan. Want wat gaat er nu gebeuren? Welke garanties hebben alle initiatieven die tot op vandaag zijn genomen en in het IKG-systeem zijn gestapt, dat ze nog de mogelijkheden, de kansen krijgen om bijkomende plaatsen te creëren? Zij belanden in een grote onzekerheid op het financiële vlak. Want wanneer zullen ze hun plannen kunnen realiseren? Dat blijft een open vraag.

Deze onduidelijkheid leidt ook tot het risico op de aangroei van tekort aan plaatsen. Want als het aantal starters afneemt en de voorzieningen niet meer kunnen uitbreiden, zal de nood aan nieuwe plaatsen toenemen.

Minister, we kunnen er begrip voor opbrengen dat er maatregelen moeten worden genomen wanneer het budget op is, maar niet wanneer u tegelijkertijd investeert in bijkomende, dure plaatsen. U hebt nog heel recent 59 miljoen euro toegekend voor de uitbreiding in de erkende kinderdagverblijven en diensten voor onthaalouders. Concreet durf ik u dan ook de vraag stellen: welke andere mogelijkheden waren er op 28 oktober nog binnen deze begroting van 2010 om deze beslissing van Kind en Gezin te voorkomen? Inkomensgerelateerde kinderopvang is duidelijk een succes, wat ertoe leidt dat deze budgetten vlug zijn opgebruikt. Het is de plicht van de Vlaamse Regering om hierop te anticiperen en in voldoende financiële middelen te voorzien.

Minister, het wordt hoog tijd het geweer van schouder te veranderen in het dossier van de kinderopvang. Om uw beleid te concretiseren kunt u zich niet langer schuil houden achter het aangekondigde decreet Kinderopvang, waarvan er al wel een conceptnota door de Vlaamse Regering is goedgekeurd, maar waarvan niemand vandaag weet wat echt de inhoud zal zijn. Niemand weet welke concrete doelstellingen zullen worden vooropgesteld en of die wel in de praktijk haalbaar zullen zijn en welke waarborgen er zullen komen dat de lange wachtlijsten in de kinderopvang eindelijk definitief tot het verleden zullen behoren, en vooral, want hiermee valt of staat veel, over welk budget u zult kunnen beschikken om dit concreet in de praktijk te verwezenlijken.

Het nieuwe decreet moet meer afstemming brengen in een zeer versnipperd werkveld, stelt u volledig terecht. Daarin zullen en kunnen we u ondersteunen. Regelgeving, financiering en normen zijn nu zeer verschillend voor de verschillende aanbieders. Dat is op het terrein niet langer houdbaar. Maar ik stel me toch de vraag, minister, waarom nog zo lang wachten – tot 2012 – om dat in een decreet concreet te gaan vertalen.

Ik denk toch wel dat we na al die jaren alle gegevens kennen en dat alle moeilijke thema's gekend zijn. Ik dring er dan ook op aan dat u iets sneller werk maakt van de bespreking van dit decreet. In afwachting van dit decreet wordt het hoog tijd om initiatieven te nemen die waarborgen dat er voldoende plaatsen zijn, in welke constellatie ook. Of het nu de zelfstandige of de gesubsidieerde kinderopvang is, het is belangrijk dat er kinderopvang wordt gerealiseerd om een antwoord te bieden op de lange wachtlijsten in sommige regio's.

Tegelijkertijd moeten we durven nadenken over een aantal alternatieven, over andere initiatieven. Ik ben zo vrij er twee naar voren te schuiven. Vooreerst is er de invoering van de opvangcheque. Dat is een voorstel van UnieKO, de beroepsvereniging voor zelfstandigen in de kinderopvang in Brussel en Vlaanderen, en van het Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen, die ervoor pleiten dat niet het opvanginitiatief de centen krijgt, maar wel de ouders en waarbij het bedrag zou afhangen van de gezinssituatie en het gezamenlijk inkomen, met als voordeel dat de ouders net als bij IKG betalen volgens hun inkomen. Zo wordt de huidige ongelijkheid in een aantal vormen van kinderopvang weggewerkt.

Tot slot, voorzitter, want ook dat is in het belang van het wegwerken van de wachtlijsten in de kinderopvang en zal zeer nuttig kunnen zijn, wil ik een lans breken om tegelijkertijd met het pleidooi voor een betere ondersteuning van alle kinderopvanginitiatieven van welke vorm ook, ook aandacht te besteden aan de ondersteuning van de thuisblijvende ouder. Wanneer een ouder, of het nu de vader of de moeder is, er bewust voor kiest thuis te blijven voor de opvoeding van de kinderen en de verzorging van het gezin, verdient ook dat aandacht. Onze partij is al jaren vragende partij voor de toekenning van een statuut voor de thuiswerkende ouder, met een behoorlijke financiële ondersteuning en gekoppeld aan het voorzien van pensioenrechten. Ook hieraan meer bijzondere aandacht besteden kan een oplossing bieden voor de lange wachtlijsten in de kinderopvang. Ook hieraan meer bijzondere aandacht besteden is in het belang van de welvaart en het welzijn van onze gezinnen. *(Applaus bij Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, collega's, er is al heel veel gezegd en ook al veel gereageerd. Ik ga alles niet nog eens allemaal herhalen. Maar ik sta wel stil bij een aantal grote punten.

Ik heb alle begrip voor de kritiek op de communicatie. Als dat zo is, moet de minister dat ook kunnen erkennen. Ik ga me daarbij niet verschuilen achter wie of wat dan ook. Dat zijn verantwoordelijkheden die genomen moeten worden. Op het ogenblik dat de Vlaamse ombudsman en collega's ons erop geattendeerd hebben en we begonnen te begrijpen dat er absoluut dringend duidelijkheid moest worden geschapen, heb ik inderdaad een verduidelijkende communicatie geformuleerd. Daar hebben we uiteraard geprobeerd – en dat is de essentie van mijn persmededeling – om aan de mensen die met redelijke verwachtingen een aantal engagementen hadden genomen, te zeggen dat er voor hen oplossingen zullen worden gezocht.

Ik ben het eens met de heer Crombez. Het agentschap zal duidelijkheid moeten geven, rechtszekerheid moeten creëren en een paar zaken moeten uitklaren. Ik heb daar in elk geval op aangedrongen.

Er zijn natuurlijk verzachtende omstandigheden. Het is een bepaald communicatietype. Daarnaast is er een budget. Ten gevolge van het succes van het systeem is de budgettaire marge opgebruikt. Het is niet onbelangrijk dat een systeem met toegekende IKG-plaatsen nog een naijleffect heeft. Wat vandaag wordt beslist, wordt niet onmiddellijk in budgettaire termen vertaald. We weten echter dat de budgettaire gevolgen nog komen. We willen correct zijn en onze engagementen honoreren. De afweging is dat we op een bepaald ogenblik moeten meedelen dat de bestaande budgettaire ruimte zal ingevuld geraken.

De cijfers zijn bekend. In Vlaanderen is momenteel 73 percent van de aangeboden kinderopvang inkomensgerelateerd. Dat betekent dat ouders die hun kinderen aan een dergelijke voorziening toevertrouwen, een bijdrage in functie van hun inkomen betalen. Ongeveer 37 percent van de zelfstandige opvang maakt deel uit van dit systeem.

Het lijkt me eveneens belangrijk even te signaleren dat ongeveer 580 plaatsen in de zelfstandige sector al zijn toegekend, maar nog niet operationeel zijn. Die plaatsen zullen in de loop van de volgende periode in gebruik worden genomen. We moeten hiervoor de nodige budgettaire voorzieningen treffen.

Het is niet eenvoudig de budgettaire consequenties te ramen van een systeem dat op 90 percent of op 100 percent kan functioneren. Ik veronderstel dat iedereen wil aannemen dat ik in dit verband voorzichtigheid aan de dag tracht te leggen.

De door mevrouw Vogels vermelde evaluatie is gemaakt. De resultaten zijn beschikbaar. In de beleidsbrief staat dat we aan de hand van die resultaten een aantal initiatieven zullen

nemen. Die initiatieven hebben betrekking op de verbetering van het systeem en vooral op de integratie van het systeem in het decreet dat in dit verband wordt voorbereid.

Ik ken de exacte cijfergegevens niet uit het hoofd. Er is me echter gesignaleerd dat ongeveer tweederde van het IKG-systeem in de sector van de zelfstandige opvang is terechtgekomen. Ten gevolge van de introductie van dit systeem daalt de ouderbijdrage. Dit kan erop wijzen dat we erin slagen mensen met een niet al te hoog inkomen te bereiken. De evaluatie levert echter ook andere signalen op.

Hoewel dit administratief enorm complex is, moeten we eigenlijk een andere methode gebruiken. Waarschijnlijk zal een ICT-toepassing daartoe een belangrijke bijdrage kunnen leveren. Ik veronderstel dat veel aanwezigen contact hebben met mensen die in dit systeem actief zijn. Zoals mevrouw Vogels al heeft aangegeven, volstaat de financiering eigenlijk niet om het systeem te stabiliseren. We weten wat de gevolgen van een nieuw kader zullen zijn. Zoals de heer Dehaene al heeft aangehaald, zullen bijkomende budgettaire middelen niet enkel tot meer plaatsen leiden. Er zal een andere financiering moeten komen.

Tot slot wil ik het belangrijke element van de zeer uiteenlopende geografische spreiding aanhalen. West-Vlaanderen is koploper. Vlaams-Brabant bengelt aan de staart. Antwerpen volgt op korte afstand. Er zijn regionale verschillen in het gebruik van het systeem. We zullen hier in de toekomst natuurlijk rekening mee moeten houden.

Ondanks de huidige perceptie vormt het systeem van een inkomensgerelateerde bijdrage een fundamentele optie die ook in het kaderdecreet zal worden volgehouden. Het is niet de bedoeling iedereen te verplichten in dat systeem te treden. We willen een systeem ontwikkelen dat mensen een incentive geeft en stimuleert om aan een inkomensgerelateerd systeem deel te nemen. In het licht van de conceptnota is dit afgesproken en gepland. Het is evident dat we de verworvenheden van deze financieringstechniek met betrekking tot de kinderopvang in het concept verrekenen.

Ik ben blij dat iedereen het ermee eens is naar een systeem met een vergunningenbeleid en kwaliteitseisen en -normen te evolueren. Ik zal dat goed onthouden. Ik voorspel nu al dat sommigen later zullen beweren dat het systeem te bureaucratisch is of dat de lat niet op de juiste hoogte ligt. Aan een vergunningensysteem zijn bepaalde consequenties verbonden. We moeten de juiste evenwichten zoeken tussen de kwalitatieve eisen, de toegankelijkheidsvoorwaarden, het vergunningenbeleid, de eventueel noodzakelijke programmaties en de bijkomende functies die aan de kinderopvang kunnen worden toevertrouwd.

Het is een moeilijke oefening. Er ligt een concept op de tafel. Op basis daarvan wordt gewerkt aan een decretaal kader.

Ik ben het ermee eens dat als we zo'n kader maken, we een en ander zullen moeten becijferen. Dat lijkt me logisch. We zullen moeten nagaan wat de budgettaire consequenties zijn van dat kader. Als het erop aankomt een goed evenwicht te vinden tussen een kwalitatieve ambitie, waardoor de ouders kunnen vertrouwen op een kwaliteitsvolle kinderopvang, en de budgettaire manier waarop dat moet worden geraamd en beheerst, dan vindt u in mij een bondgenoot. Overweldigend veel ouders vinden de Vlaamse kinderopvang vandaag een goede kinderopvang.

We zullen initiatieven moeten nemen inzake het statuut van de onthaalouders naar de federale overheid. Dat decreet zal dit niet vermijden. Dat moet op het vlak van de fiscaliteit, de parafiscaliteit, het statuut enzovoort. Er zijn aspecten aan deze materie verbonden die nu eenmaal niet tot onze, maar tot de federale bevoegdheid behoren.

Mevrouw Van der Borgh, ik vind het heel jammer dat u insinueert dat we de zelfstandige sector niet ter harte nemen. U mag echt van me aannemen dat we bij de bevoegde federale ministers proberen aan te dringen om het probleem van het paritair comité 331 aan te kaarten. Dat hebben we geërfd. Niemand in Vlaanderen is daarbij betrokken geweest.

Mevrouw Vogels, ik heb dat probleem niet veroorzaakt, het is een kwalificatie van een paritair comité tussen sociale partners enzovoort. We zullen moeten nagaan hoe we de mensen zoveel mogelijk kunnen ondersteunen in hun noden.

Daarmee is de essentie gezegd. Sommige collega's dringen aan op snelheid en duidelijkheid in het chaotische landschap. Ik kan hen daarin alleen maar ondersteunen en bijtreden. We gaan proberen zo snel mogelijk een degelijk kaderdecreet te presenteren aan dit parlement om ervoor te zorgen dat we dit debat kunnen voeren. Op basis van goede, stabiele erkenningsvoorwaarden, vergunningenbeleid en concepten moet de uitbouw van de kinderopvang gebeuren. We gaan dat debat voeren in termen van een goed systeem, administratief onder controle en beheersbaar, budgettair te ramen en te becijferen, maar we gaan ook kijken hoe de kinderopvang zich ontwikkelt in andere landen.

Gisteren zagen we dat er in het Nederlandse parlement signalen zijn over de manier waarop het kinderopvanglandschap daar evolueert. De boodschap is om ook die elementen op te nemen in een decretaal kader. Ik hoop dat ik u er zo gauw mogelijk in 2011 mee kan confronteren en u kan uitnodigen om dat debat te voeren.

Dat waren de belangrijkste elementen die ik wilde toevoegen aan wat ik al van op mijn zitplaats heb gezegd. (*Applaus bij de meerderheid*)

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, begrijp ik uw laatste zin goed dat we al in 2011 die gelegenheid zullen krijgen? In het verleden ging het altijd over 2012.

Minister Jo Vandeuren: We gaan proberen het decretaal werk en de uitvoeringsbesluiten in 2011 af te werken, zodat we dat kunnen laten uitrollen in 2012. Dat is een vrij belangrijk decretaal werkstuk. We zijn dit volop aan het voorbereiden. Het zal de procedure volgen zoals u die ook kent. Dat is ook de reden waarom we nu even de adem inhouden, omdat we beseffen dat we eerst klaar moeten zien in de toekomstige structuren van dat landschap, voor we daar verder in investeren. Dat is het punt. Ik erken dat daar enige haast bij is omdat het een belangrijke materie is. De timing is om met het goedgekeurde decreet te eindigen in 2011.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, mijn vraag ging enkel over de timing. Het debat is uiteraard gevoerd. Is het echt nodig om tot eind 2011 te wachten? U, uw administratie en Kind en Gezin kennen de sector en de voorwaarden immers zeer goed. Er komt dan ook nog een debat over uw ontwerp van kaderdecreet. Moeten we echt zo lang wachten? Kunnen we niet in het voorjaar van 2011 al tot een eerste aanzet van uw ontwerp van decreet komen? Dit debat toont toch aan dat we weten wat de verschillende mogelijkheden zijn: aanbod- of vraagsubsidiëring, de verschillende systemen enzovoort.

Minister Jo Vandeuren: Mijnheer Sabbe, er is een conceptnota. Die is beschikbaar. U kunt daarin de posities van de regering ontdekken. Op basis van die nota wordt nu een decretaal kader ontwikkeld. Dat lijkt mij de snelste manier van werken. We zitten met een historisch gegroeide situatie. Zoals de heer Dehaene zegt, zullen we daarin transitieregels moeten opnemen want dat zal een hele overgang vergen. Eerlijk gezegd, ik zie niet in hoe we dat nog sneller kunnen doen dan we tot nu toe gedaan hebben.

De regering heeft bij haar aantreden onmiddellijk werk gemaakt van de bepaling van de inhoudelijke criteria. Daarop heeft ze onmiddellijk de opdracht gegeven om een decretaal kader te schrijven. Dat lijkt mij het juiste tempo.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, het lijkt me geen probleem om de evaluatie ter beschikking te stellen van de commissieleden. Zeker in het kader van de bespreking van de beleidsnota is dat interessant.

Ik had me voorgenomen om elk dossier te bekijken op basis van de 'mattheuseffectentoets'. Weer zijn middelen die bedoeld waren voor mensen met weinig geld, vooral in grote steden, en die aangewezen zijn op de private kinderopvang, die heel duur is, toch weer niet naar die

mensen gegaan. Op een of andere manier zijn ze niet gegaan naar degenen die ze het meest nodig hadden.

Volgens u vraagt niemand om paritair comité 331. Ik denk dat de vakbonden dat wel vragen. *(Opmerkingen van minister Jo Vandeuren)*

De overheid misschien niet. Morgen gaat u met de vakbonden rond de tafel zitten voor een nieuw ViA-akkoord. Ik ben er nogal gerust in dat dat ook op de tafel zal liggen. Op die manier zijn wij daar wel bij betrokken.

U hebt er niet op geantwoord, en misschien is het te detaillistisch voor de plenaire vergadering, maar de sector zit er wel op te wachten. Hoe moet dat in de overgangsperiode met voorzieningen die inkomensgerelateerd werken en willen uitbreiden? Dat zou een goede zaak zijn want er is bijkomende kinderopvang nodig. Moeten zij dan voor een deel die inkomensgebonden bijdrage vragen? Moeten zij het paritair comité 331 toepassen? Dat zijn problemen op het terrein die om een oplossing vragen. Kind en Gezin zal die vragen moeten beantwoorden, ook naar aanleiding van de infosessies die nog komen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik mag toch concluderen dat u de kritiek op de communicatie terecht vindt, dat u zich niet gaat verschuilen achter Kind en Gezin en dat u de verantwoordelijkheid op u neemt?

Wat het vergunningensysteem betreft, zegt u dat u alles goed zult onthouden wat daarover is gezegd. Ik heb daar geen probleem mee. Alleen vragen we dat we, als we verplichtingen opleggen, iedereen op dezelfde manier ondersteuning bieden en er ook voor zorgen dat iedereen de mogelijkheid heeft om dat financieel te dragen. Wat er nu wordt opgelegd in het kader van de veiligheid, is voor velen immers echt onbetaalbaar. Mensen zitten soms in een huurhuis. Dat is niet altijd evident. U moet ervoor zorgen dat er door de nieuwe regels niet massaal plaatsen verdwijnen.

U zegt mij dat u de zelfstandige sector zult omarmen. Ik zal dat onthouden.

Mijn laatste vraag sluit aan bij de vraag van mevrouw Vogels. Het is mij nog niet duidelijk wat er nu juist in die tussenfase gaat gebeuren. Vrijdag had u het in een communiqué over alle voorzieningen die het voor 1 november kunnen aantonen. Maar dat “kunnen aantonen” is erg vaag. Daarover moet snel duidelijkheid komen. Over wie en wat gaat het? Hebben uw diensten berekend hoeveel initiatiefnemers er in die fase zitten? Hebt u zicht over welk bijkomend budget het gaat? Op 28 oktober was de communicatie: “Het geld is op.” Vrijdag zei u dat er nog uitbreiding mogelijk was. Het zou nuttig zijn dat u snel duidelijk maakt over hoeveel bijkomend geld het gaat en dat we snel zicht krijgen op wie er in die fase nog kan zitten, over hoeveel plaats het gaat. Minister, ik had ook graag geweten vanwaar nu plotseling dat bijkomende budget komt. Het parlement heeft recht op een antwoord op deze vraag. Het moet nu toch van ergens anders komen? Voegt de Vlaamse Regering dit budget extra toe aan uw betaalbudget, of hebt u binnen uw budget verschuivingen gedaan? Het zou nuttig zijn om te weten waar het wordt weggehaald.

Voorzitter, ik kondig een actualiteitsmotie aan.

De heer John Crombez: Iets werd al veel gezegd maar altijd in dezelfde richting: voor een keer dat West-Vlaanderen zeer goed werkt met de EKG in de zelfstandige opvang, vind ik dat de andere provincies beter moeten doen.

Ik wil ook nog iets zeggen over die duidelijkheid. Mevrouw Van der Borgh, ik ben het er niet mee eens dat we nu hetzelfde moeten doen. U zegt dat er nu is gecommuniceerd en dat een aantal plaatsen mogen uitbreiden en dat er een aantal nieuwe bij mogen komen. U wilt weten hoeveel. Neen, de communicatie is dat diegenen die hebben geïnvesteerd of engagementen hadden genomen voor 1 november en die dat kunnen aantonen, in het systeem moeten kunnen stappen. Anders blijven er mensen die loopbaanonderbreking en zelfs ontslag hebben genomen, toch buiten het systeem. Nu gaat het, zoals de minister daarnet heeft

geantwoord, wel over het feit dat er snel duidelijkheid moet komen over de criteria om in aanmerking te komen.

Mevrouw Vera Van der Borght: Dat was mijn vraag.

De heer John Crombez: U vroeg om bekend te maken hoeveel plaatsen er zijn en hoeveel budget. Ik zeg dat we toch niet twee keer hetzelfde gaan doen.

Ik ben het, voor wat betreft de overgangsfase, ermee eens dat het beter is om nu een goed kader te maken. Er is een evaluatie en er zijn opmerkingen. Het is beter dat er een goed kader komt voordat we verder gaan met een uitbreiding van het systeem. Dit kader moet beter zijn voor de zelfstandigen. Want daar gaat het om. Als er natuurlijk een paar maanden te gaan zijn, is het de vraag of het denkbaar is voor de uitbreiding van het bestaande dat er in die overgangsfase inderdaad nog een mogelijkheid is, zodat de uitbreiding van de opvang niet te veel wordt beknot. Ook dat zou nuttig zijn op korte termijn. Ik vrees dat als we te lang het signaal geven dat het stilligt, dat het veel moeilijker zal zijn om in de toekomst zelfstandigen te overtuigen om over te gaan tot nieuwe investeringen en nieuwe risico's te nemen. Het gaat hier om zelfstandige opvang. Het zijn mensen die beslissen om een opvang te starten. Het zijn vaak verpleegsters of verplegers – er zijn ook mannen bij.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, ik wil niet in herhaling vallen, dus zal ik enkel een actualiteitsmotie vanuit de meerderheid aankondigen.

Minister Jo Vandeurenz: Wat het mea culpa betreft, ik heb daar niet zo'n probleem mee. Wanneer de communicatie niet goed was, moeten we dat in de politiek durven te erkennen. Ik had gehoopt dat spontaan ook anderen intussen diezelfde conclusie zouden hebben getrokken. Maar dat is dan mijn perceptieprobleem.

Voor wie verwachtte dat er een uitbreiding zou komen en daar engagementen voor was aangegaan, moet via een aantal objectieve criteria en in een onderzoek per situatie kunnen worden bevestigd dat dit nog doorgaat. Dat is de ratio van de communicatie. Uiteraard is dat een budgettaire uitdaging. Dat er een evolutie is van het IKG-budget, betekent niet dat wat vandaag is beslist, onmiddellijk volle uitwerking heeft op het moment dat die beslissing wordt genomen. Er is dus een evolutie in de uitgaven in functie van beslissingen die al een hele poos eerder zijn genomen. Vanuit die overweging is op een bepaald moment gezegd dat het aantal plaatsen bereikt is en dat het niet verder kan, rekening houdend met de budgettaire naijleffecten aan groeibudget die er zullen zijn. Dat betekent echter niet dat ik vandaag of morgen alle budgetten blokkeer. Wanneer het systeem op kruissnelheid draait, dan moeten we de budgettaire gevolgen daarvan onder ogen durven zien, temeer omdat een aantal situaties moeten worden opgelost uit billijkheidsoverwegingen. We moeten de kans krijgen na te gaan over welke situaties het gaat. Een aantal zaken daarin moet worden uitgeklaard. We kunnen dan met Kind en Gezin de budgettaire consequenties bekijken.

Wie nu in het systeem zit, is zeker dat er gefinancierd zal worden. Wie echt geëngageerd was op het moment dat de stop is ingevoerd en daardoor geconfronteerd wordt met een probleem, zullen we in dat systeem proberen te honoreren. We willen die ondernemers tegemoetkomen in hun verwachtingen. We zullen dat op een objectieve manier en situatie per situatie bekijken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door mevrouw Dillen, door mevrouw Van der Borgh, de heer Sabbe en mevrouw Vogels en door de heer Dehaene werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk om 16.35 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daar straks over uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de begeleiding van sociale huurders en het tegengaan van vereenzaming in de grote(re) steden

De voorzitter: De vraag die wordt ingediend, is de vraag die door de minister wordt beantwoord. Sommige volksvertegenwoordigers stellen hier een andere vraag dan deze die ze hebben ingediend. Er is met de Vlaamse Regering afgesproken dat enkel wordt geantwoord op de vraag die is ingediend. Ik vraag de sprekers ook geen papier te gebruiken en zich te houden aan de toegemeten tijd.

De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, vorige week werden we geconfronteerd met een triestig verhaal in Antwerpen. Een 54-jarige man werd dood teruggevonden na 2 jaar. Hij woonde al 10 jaar in een sociale woning van de sociale huisvestingsmaatschappij Woonhaven. Hij betaalde correct zijn huur met een permanente opdracht bij de bank. In de zomer van vorig jaar liep die opdracht af en stapelden de huurachterstallen zich op. Woonhaven stuurde eerst een aantal schriftelijke aanmaningen en schakelde na een vonnis een gerechtsdeurwaarder in om die achterstallige huur op te halen. Die gerechtsdeurwaarder deed de macabere ontdekking en vond een man die daar al 2 jaar dood lag. Anno 2010 kunnen we in Vlaanderen niet tolereren dat iemand op die wijze aan zijn einde komt.

Dat brengt me natuurlijk bij het volgende punt. Mensen die in een sociaal complex, in een appartementsblok wonen, hebben eigenlijk weinig contact met elkaar. Uit de getuigenissen, ook van burens, blijkt dat er heel veel brieven toekwamen in de bus van de man, maar dat niemand de stap had gezet om die man daarover aan te spreken. Het is via de procedure van de gerechtsdeurwaarder dat men de macabere vaststelling heeft gedaan.

Minister, dit is een verontrustend verhaal. De vereenzaming, het isolement in Vlaanderen neemt toe. De sociale huisvestingsmaatschappijen tonen een gebrek aan sociale reflex. Ze controleren alleen maar de rekeningen, terwijl de bekommernis van de sociale maatschappijen eigenlijk meer moet zijn dan dat. Mensen in een sociale woning, in een appartementsblok kiezen daar niet voor hun plezier voor.

Minister, welke maatregelen zult u nemen om in meer begeleiding te voorzien voor mensen in een sociale woning om zo de vereenzaming en het isolement in grote steden aan te pakken?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Het is niet zo dat huisvestingsmaatschappijen vandaag als taak hebben rekeningen te controleren. Dat klopt niet. Er zijn vandaag ook al redelijk wat begeleidingstaken bij de huisvestingsmaatschappijen. Ze krijgen daar ook middelen voor. Per 500 woningen krijgen ze 20.000 euro om iemand voltijds tewerk te stellen die specifiek begeleidingstaken op zich moet nemen.

De vraag is of dat eventueel beter kan. Er is een specifiek omschreven takenpakket voor de huisvestingsmaatschappijen. Daar staan die middelen tegenover. Ik heb sowieso aan het Steunpunt Ruimte en Wonen gevraagd om een evaluatie te maken van de vandaag bestaande begeleidingstaken. Moet dat al dan niet geheroriënteerd worden? Dat is het eerste initiatief.

Het tweede initiatief heeft betrekking op de samenwerking tussen Wonen en Welzijn. Minister Vandeuren en ikzelf hebben afgesproken de handen in elkaar te slaan. Dat wil zeggen dat ik meer inzet op huurdersbegeleiding en minister Vandeuren meer op woonbegeleiding. U weet dat sommige mensen in die sociale woningen ook te kampen hebben met andere problematieken, die beter verholpen kunnen worden door gespecialiseerde

welzijnsorganisaties. Minister Vandeuren zal daar extra op inzetten binnen het kader Wonen en Welzijn.

De visitatiecommissies, ten slotte, hebben als voornaamste aandachtspunt de klantvriendelijkheid van een huisvestingsmaatschappij. Dit behoort tot een van de aspecten van klantvriendelijkheid: het organiseren van sociaal contact, het zorgen van contact met de huurders. Maatschappijen die dat niet goed doen, zullen een verbetertraject voorgeschoteld krijgen en zullen binnen afzienbare tijd ook een verbetering moeten kunnen aantonen.

Via de middelen van het Stedenfonds worden er in een aantal steden, zoals Antwerpen, dat dat via het OCMW doet, redelijk wat acties op het getouw gezet om senioren te bezoeken in sociale woningen, maar ook in privéwoningen. Het gaat dan voornamelijk om 80-plussers. In Gent is er ook een dergelijk initiatief. We merken toch dat dat soelaas biedt voor die specifieke groepen.

De heer Veli Yüksel: Minister, ik dank u voor uw antwoord. We zullen samen kijken wat de maatregelen die u allemaal aankondigt, zullen opleveren. Ik blijf er echter bij dat vereenzaming een groot probleem is. In Antwerpen leeft 19 percent van de 65-plussers in eenzaamheid. In Vlaanderen ligt dat nog hoger. Ik denk dat u daar vanuit het stedenbeleid voldoende aandacht aan moet blijven schenken.

U zegt dat die sociale huisvestingsmaatschappijen genoeg middelen krijgen om dat na te gaan. In dit geval is dat niet gebeurd. Een mastodont als de Woonhaven, met 20.000 wooneenheden kan zich natuurlijk niet verschuilen achter het feit dat ze dat grote aantal niet kan controleren. We moeten de maatschappijen nog meer responsabiliseren. Ze moeten meer over de vloer komen bij de mensen en nagaan of ze daar wel goed wonen.

Ik zou nog een pikant detail wil meegeven. De man in kwestie genoot van een vervangingsinkomen. De uitkering werd gestort op zijn rekening. Men is tot die vaststelling gekomen nadat bleek dat hij zijn huur niet betaalde.

Ik denk dat daar nog zeker voldoende aandacht aan moet worden geschonken, zeker vanuit het stedenbeleid.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Dat die man is gestorven, en dat hij in eenzaamheid is gestorven, is schokkend. Hoe dat 2 jaar onontdekt is kunnen blijven, is nog schokkender.

Moeten we daarvoor alle schuld bij de woningmaatschappij leggen? Neen. Woonhaven is een grote mastodont. Ik krijg regelmatig op mijn dienstbetoon klachten over het feit dat de klantennabijheid in die maatschappij soms te wensen overlaat, maar het is niet die maatschappij alleen die in dezen verantwoordelijk is. De betrokkene zelf was niet ingeburgerd. Hij had ook verantwoordelijkheid kunnen opnemen. Hij had misschien zelf sociaal contact kunnen zoeken.

De burens hadden over hun buur kunnen waken, maar blijkbaar vinden sommige burens, in dat soort gebouwen het normaal dat iemand voor langere tijd afwezig is. Er zijn heel wat mensen, ook in sociale woningmaatschappijen, die het zich blijkbaar kunnen permitteren om voor langere tijd naar het buitenland te gaan.

De wijkagent had zijn verantwoordelijkheid kunnen nemen. Met alle sympathie voor de wijkagenten, maar mijn wijkagent heeft een wijk van 20.000 inwoners. U kunt uw pappenheimers in die omstandigheden niet allemaal meer kennen.

Ook de stad Antwerpen had een grote verantwoordelijkheid. De stad zet in op sociale diensten allerhande. Ze heeft straathoekwerkers, pleinanimatoren, sociale assistenten, woonconsulenten en tutti quanti. Dat wordt allemaal enorm gesubsidieerd, maar die hebben niets gezien. Die zijn in gebreke gebleven. We zijn allemaal in gebreke gebleven.

Voorzitter, wat moeten we daaruit leren? Misschien kan de minister van Onderwijs ons daarin bijstaan. Wij moeten opnieuw burgerzin aankweken. Wij moeten leren aan onze mensen dat je beter een goede buur hebt dan een verre vriend.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, met alle respect, maar ik denk dat de heer Penris nogal licht over de verantwoordelijkheid van de sociale huisvestingsmaatschappij gaat. De controlemechanismen die deze maatschappij heeft toegepast, zijn volstrekt ontoereikend gebleken. Ik lees in de pers dat ze als reactie zegt dat toen de betaling was stilgevallen, men een aantal keren heeft geprobeerd die man te bereiken. De burens zeggen dat ze daar nooit iets van hebben gemerkt en nooit iemand van die maatschappij hebben gezien. Ik laat in het midden of ze langs zijn geweest of niet.

Was het dan echt niet mogelijk om die burens te contacteren? Er lag een stapel post van die man op de trap, die de buurman klaarlegde voor hem. Die werd uiteraard niet opgeraapt want de man lag al 2 jaar dood. Ik vind het pijnlijk dat die sociale huisvestingsmaatschappij geen verdere controle heeft uitgevoerd. Ik vraag me af of het niet mogelijk is – u kondigde het daarnet eigenlijk al aan – om naar een stringenter systeem van controle te gaan.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Het schrijnende voorval doet ons stilstaan bij hoe onze maatschappij geëvolueerd is. Mijnheer Yüksel, u zult zich herinneren dat in het begin van de legislatuur ik in de commissie Wonen er meermaals voor heb gepleit dat er wel degelijk begeleiding moet worden ingezet bij sociale woningen. De minister geeft aan dat er inderdaad budgetten voor beschikbaar zijn.

Het verwondert me wel dat u alleen de aandacht wilt vestigen op de vereenzaming binnen de sociale huisvesting. Vereenzaming en alleenstaanden is een probleem dat zich overal in onze maatschappij voordoet, zowel op het platteland als in de steden, bij eigenaars en bij huurders. We mogen dat niet verengen tot een verhaal bij de sociale huurmaatschappijen. In die zin vind ik dat uw vraag aan minister Vandeurzen had kunnen worden gesteld. Zoals de minister aangeeft, heeft Welzijn hier een zeer grote verantwoordelijkheid in. Wonen en Welzijn moeten hand in hand gaan.

In het beleidsdocument van Welzijn wordt er absoluut geen aandacht besteed aan de problematiek van de alleenstaanden. Ik wil er nogmaals op wijzen dat ik er de aandacht op heb willen vestigen dat het beleidsdocument Welzijn is geschreven op maat van het traditionele gezin. Mijnheer Yüksel, ik ben blij dat ik in u een bondgenoot zal vinden om ook iets te doen aan de problematiek van de alleenstaanden.

Minister Freya Van den Bossche: Vanuit Welzijn is er wel degelijk aandacht voor het seniorenbeleid. Het is toch bij de traditionele gezinnen dat er op een dag een van beide partners zal vertrekken. De meeste mensen zullen ooit eens alleen in een huis terecht komen. Minister Vandeurzen heeft daar zeker wel aandacht voor.

Sommige mensen kiezen zelf voor isolement en kiezen er iets vaker dan anderen voor om in een stad te gaan wonen. Veel mensen vereenzamen omdat er te weinig gemeenschapswoningen zijn. Dat is jammer. We kunnen daar van alles proberen aan te doen. Dat hebben we niet helemaal in de hand, de mensen moeten ook nog meewillen. Aan de andere kant zijn er ook mensen die niet graag deel uitmaken van een gemeenschap en zich terugtrekken. Het is geen eenvoudige taak voor een sociaal assistent of een medewerker om mensen uit hun isolement te halen. Dat wil ik benadrukken. Dat wil niet zeggen dat de huisvestingsmaatschappij in dit concrete geval genoeg heeft ondernomen. Daar spreek ik me niet over uit.

We moeten zeker de procedures nakijken. Daar moet aandacht aan besteed worden in de visitatiecommissie. Vereenzaming gaat iedereen aan. De mensen moeten zelf wel stappen zetten, ook de burens moeten een stap zetten en wij allemaal. Ik kan dat probleem vanuit

Woonbeleid niet alleen oplossen. We moeten allemaal aan de kar trekken en beginnen bij onze eigen burens.

De heer Veli Yüksel: Ik kan u geruststellen, minister. Ik onderhoud contacten met mijn burens en dat zal ook zo blijven.

Mevrouw De Waele, we moeten hier geen partijpolitieke spelletjes spelen. Het is een zorg die ik vanuit het stedenbeleid heb geformuleerd. De minister heeft terecht aangegeven dat isolement en vereenzaming niet alleen bij ouderen voorkomt, het treft de hele bevolking. We moeten daar inderdaad allemaal aandacht aan besteden.

Ik wil voor de Antwerpenaren onder ons nog meegeven dat de man op dinsdag 16 november 2010 op Schoonselhof wordt begraven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia De Waele tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het invoeren van een algemene huursubsidie als maatregel in het kader van de toename van het aantal uithuiszettingen van huurders

ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over maatregelen als preventieve woonbegeleiding om de sterke toename van uithuiszettingen terug te dringen

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Dit jaar zullen in vergelijking met 2008 en 2009 drie keer meer gezinnen in woonnood komen en uit hun huis worden gezet. Deze problematiek zien we jaarlijks terugkeren, maar de huurdersbond durft ook al te stellen dat het niet betalen van de huurprijs niet meer tot de prioriteiten behoort.

Ik moet er geen tekening bij maken dat een privaat verhuurder nogal wordt afgeschrikt door het feit dat mensen hun huurgelden niet langer betalen. We kennen allemaal het fenomeen van een verschaalde private huurmarkt. Als men dat koppelt aan het ontoereikende aanbod van sociale huurwoningen, zien we direct dat er heel wat gezinnen in woonnood komen.

De huurwetgeving is wel een federale materie, maar we weten dat we op het Vlaamse niveau initiatieven kunnen nemen om niet-solvabele huurders uit hun woonnood te helpen of althans bij te staan. Op die manier kunnen we ervoor zorgen dat de private verhuurder opnieuw vertrouwen krijgt.

In de commissie van 28 oktober zei u dat u zou becijferen hoe u een uitgebreid huursubsidiesysteem op poten kon stellen. U hebt krachtig nagedacht en becijferd want op 3 november konden we in De Morgen lezen dat er een voorstel van uitgebreide huursubsidie op de onderhandelingstafel ligt.

Minister, is er bij dat voorliggende voorstel ook over nagedacht dat dit huursubsidiesysteem bij acute nood een hulpmiddel kan zijn, met andere woorden, dat een inkomensgerelateerd systeem wel van essentieel belang kan zijn om dat huursubsidiesysteem doeltreffend te maken?

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Voorzitter, geachte ministers, geachte leden, mevrouw De Waele heeft de problematiek geschetst. Dit jaar waren er opnieuw heel wat meer uithuiszettingen dan het jaar voordien. Het is dus wel een belangrijke problematiek, die er

niet alleen een is van Wonen en Welzijn. Het gaat inderdaad om een bijkomende nood aan sociale huisvesting en over huursubsidies, maar ook over veel meer.

De situatie van de huurder op de privéhuurmarkt is precair: niemand zal dat ontkennen. Het gaat echter ook over een wooncultuur. Blijkbaar missen heel wat huurders toch een zekere wooncultuur. Mevrouw De Waele heeft het aangehaald. Ik wil niemand stigmatiseren, maar ook sociale huisvestingsmaatschappijen stellen vast dat, terwijl huurders vroeger eerst de huur betaalden en later andere kosten, het omgekeerde vandaag vaak wel eens het geval durft te zijn. Vaak is de kwestie ook dat uithuiszettingen niet omwille van een huurachterstand plaatsvinden, maar omdat huurders overlast veroorzaken in de buurt.

Anderzijds stellen we vast dat verhuurders vandaag heel wat sneller naar de rechtbank stappen en de bemiddeling overslaan. Er worden dus heel wat stappen vroeger dan voordien gezet. Mijn zorg is dan ook dat we deze problematiek preventief zouden gaan aanpakken. In dezen wil ik me richten tot minister Vandeuren. Het gaat inderdaad over een gedeelde problematiek. Minister, ik richt me tot u omdat ik geloof dat een preventieve woonbegeleiding ter zake heel wat zoden aan de dijk kan zetten. Zoals mevrouw Coppé weet, blijkt uit resultaten van het centrum voor algemeen welzijnswerk in onze eigen regio, Roeselare, dat heel wat uithuiszettingen kunnen worden vermeden als er heel snel wordt ingegrepen, op het ogenblik dat er signalen zijn dat het fout dreigt te lopen. Die signalen komen dan bijvoorbeeld van het OCMW of Kind en Gezin. Men zou dus heel veel van die uithuiszettingen kunnen vermijden door een preventieve woonbegeleiding.

Minister, overweegt u om structurele maatregelen te nemen ter zake? In welke mate kunnen de bestaande initiatieven met betrekking tot woonbegeleiding hierin passen?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Mevrouw De Waele, voor alle duidelijkheid: het eerste dat we moeten doen om mensen in woonnood te helpen, is hen aan een sociale woning helpen. Ik blijf ervan overtuigd dat dit het eerste is waarop we onze budgetten moeten richten. U vraagt of ik eventueel van plan ben om iets te doen aan uithuiszettingen via de huursubsidies, om dat daaraan te koppelen.

Het gaat over verschillende problemen. Er is de problematiek van mensen die een onvoldoende hoog inkomen hebben om fatsoenlijk te kunnen wonen op de privémarkt en daarom een beroep willen en moeten doen op sociale huisvesting, maar soms vrij lang op een wachtlijst staan. Die mensen hebben een bepaalde nood. Dan zijn er die mensen die voordien een redelijk inkomen hadden, maar plots met pech kregen af te rekenen, omdat ze hun baan verloren of een gezinslid ernstig ziek werd. Plots hebben ze kosten, waardoor ze de huur niet meer kunnen betalen.

De vraag is wat we zullen doen voor die specifieke groep mensen. Ik zou willen nadenken over het creëren van een soort systeem voor gewaarborgd wonen, zoals we dat ook hebben voor eigenaars, voor mensen die een hypotheek aflossen. Als die mensen een tijd lang niet meer kunnen betalen, geeft de verzekering een tegemoetkoming. Dat nadenken doe ik overigens samen met de eigenaarsvereniging, waarmee ik overleg pleeg. Ik denk dat geen enkele privéverzekeraar bereid zal worden gevonden om het risico bij privéhuur te verzekeren, zeker niet voor een redelijke prijs. De eigenaarsvereniging heeft zelf voorgesteld om eventueel, via een gesolidariseerde bijdrage van de eigenaars, een fonds op te richten dat zou kunnen worden gebruikt in gevallen van dreigende uithuiszetting. Ik heb die mensen beloofd dat idee zeker te zullen onderzoeken.

U weet ook dat ik, in het kader van de samenwerking tussen Wonen en Welzijn, samen met minister Vandeuren projectoproepen toelaat om eventueel projectmatig een aantal dingen te proberen. Dat zou eventueel kunnen passen in het kader van dreigende uithuiszettingen. We zouden kunnen bekijken of we dat eventueel structureel kunnen verankeren. Minister Vandeuren zal daar iets meer over vertellen.

Ik pleeg daar dus overleg over, los van de andere bestaande systemen van huursubsidie, die wellicht zullen worden uitgebreid.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Er zijn in Vlaanderen momenteel zeven projecten met betrekking tot woonbegeleiding. Van de kant van Welzijn gebeuren die door de centra voor algemeen welzijnswerk. We zijn die projecten momenteel aan het evalueren, zowel wat betreft het type van cliënt dat daarop een beroep doet als wat de ervaringen betreft binnen de sector van het algemeen welzijnswerk en de ervaringen van de huisvestingsmaatschappijen die daarop een beroep doen.

De begeleidingen die daar nu worden aangeboden, hebben uiteraard betrekking op zowel het begeleiden van mensen die overlast en zo meer dreigen te veroorzaken, als op de problematiek van dreigende uithuiszettingen, het niet betalen van schulden en dat soort zaken. We verwachten dat we begin 2011 de evaluatie daarvan hebben. Dan kunnen we bekijken op welke manier het systeem verder kan worden ontwikkeld.

Het is belangrijk om nog eens te onderstrepen dat we voor het eerst sinds lang een taakafpraak hebben kunnen maken tussen Welzijn en Wonen. Dat betekent dat we met de welzijnssector kunnen bekijken welke ondersteuning we kunnen bieden bij de problematiek van de woonbegeleiding en de terugkeer van groepen als ex-psychiatrische patiënten en ex-gedetineerden naar de huisvestingsmarkt. Daartegenover staat de vraag naar ruimte voor bepaalde kwetsbare groepen in onze samenleving in de huisvestingssector.

We hebben daarover nu samen een oproep gelanceerd voor projecten die juist inspelen op dat element van woonbegeleiding en het elkaar wederzijds kunnen ondersteunen in een win-winsituatie. Wellicht kunnen we dan in de volgende maanden een aantal innoverende projecten met een projecttoelage de kans geven om op te starten. Zo kunnen we de ervaring in de samenwerking Welzijn-Wonen voor de volgende perioden uitdiepen en uitbreiden.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister Van den Bossche, u spreekt over een systeem van gewaarborgd wonen, maar mijn vraag ging eigenlijk meer specifiek over het huursubsidiesysteem. Ik wou weten in welke mate dat zou veranderen. Vandaag is dat gerelateerd aan een zekere verhuissituatie. Het systeem van huursubsidie werkt niet echt. Het bereikt niet voor 100 percent zijn doel.

Zouden we het huursubsidiesysteem zoals we het nu kennen, ook niet kunnen uitbreiden naar een inkomensgerelateerd systeem? Het financiële gegeven is uiteindelijk een heel belangrijk element waardoor bepaalde mensen in de private markt, of zelfs in de sociale markt, hun huur niet kunnen betalen.

Het gaat er dus wel degelijk over hoe we het huursubsidiesysteem kunnen uitbreiden met een zekere inkomensgerelateerdheid.

Mevrouw Michèle Hostekint: Ik wil beide ministers bedanken voor het antwoord. Het verheugt mij, minister Vandeurzen, dat u een evaluatie gaat maken van de bestaande projecten. Het betreft hier wel een redelijk urgent probleem. Het gaat over 900 gezinnen het afgelopen half jaar. Ik zou dus tot bekwame spoed willen aanzetten.

Minister Van den Bossche, ik ben zeer blij dat een verzekering gewaarborgd wonen, in welke vorm dan ook, vandaag wordt onderzocht en in de maak is. We hebben daar in de vorige legislatuur zelf een voorstel van resolutie over ingediend. Ik zou het heel goed vinden mocht die er snel kunnen komen.

Wat de huursubsidies betreft, mevrouw De Waele, weten we allemaal dat zo'n veralgemeend huursubsidiestelsel, hoe mooi het ook klinkt, een aantal perverse effecten heeft op die private huurmarkt. Het dreigt de huurprijzen op de private huurmarkt namelijk op te drijven. Ik geloof meer in structurele maatregelen zoals een verzekering gewaarborgd wonen op momenten van inkomensverlies door ziekte of door het verlies van arbeid.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik wil de insteek van mevrouw De Waele gebruiken om het met minister Van den Bossche even over de huursubsidie te hebben. In 2004 heeft haar voorganger, de heer Keulen, al aangekondigd dat hij werk zou maken van de uitbreiding van het huursubsidiestelsel. In 2008 had hij nog gezegd dat dat in 2009 gerealiseerd zou worden. Dat is niet het geval geweest. In uw regeringsverklaring, minister, stond dat er voor 2010 een uitbreiding van het huursubsidiestelsel zou worden gerealiseerd voor huurders die langer dan 5 jaar op de wachtlijst voor een sociale woning staan.

Op 3 november laatstleden liet een van uw coalitiepartners, de heer Dehaene, in Het Nieuwsblad optekenen dat hij het daar moeilijk mee heeft. En nu vernemen we dat de uitbreiding van het huursubsidiestelsel opnieuw het voorwerp zal uitmaken van bijkomende onderhandelingen en besprekingen. Ik zou eens willen weten wat de stand van zaken is. Zal het huursubsidiestelsel worden uitgebreid en zo ja, op welke manier en wanneer?

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Voorzitter, ik kan niet genoeg het belang onderstrepen van een goede samenwerking tussen Wonen en Welzijn. Ik ben heel verheugd dat die samenwerking er al een tijdje is en dat die door middel van de projectoproep ook verder zal kunnen evolueren.

Ik wil nog eens terugkomen op de vraag van mevrouw Hostekint en op het belang dat ze aan preventie hecht. Een groot deel van het werk ter zake is volgens mij weggelegd voor Welzijn.

Minister, u zegt dat een aantal systemen en projecten geëvalueerd worden tegen begin 2011 en ik veronderstel dat bemoeizorg daar een van zal zijn. Het komt erop neer om de uithuiszettingen te voorkomen en om zo kort mogelijk op de bal te spelen. Ik roep u dan ook op, minister Vandeurzen, om ervoor te zorgen dat indien bemoeizorg uit de evaluatie komt, het een van de 'best practices' is, er voldoende ondersteuning komt in de welzijnssector voor CAW's en voor OCMW's om hun werk te kunnen doen.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, ik denk dat we het er met zijn allen over eens zijn dat de uithuiszettingsproblematiek een belangrijke problematiek is met vele oorzaken van diverse aard. Dit werd hier al meer dan terecht gesteld door mevrouw Hostekint.

Een algemene huursubsidie zal heel doordacht moeten gebeuren, want het kan toch ook niet de bedoeling zijn dat de huurders op het einde van de maand even beroep kunnen doen op een soort pot wanneer ze in de problemen zitten.

Bij een verzekering voor gewaarborgd wonen daarentegen, zullen we moeten uitgaan van twee verschillende invalshoeken. Bij eigenaars was de reden voor de invoering ervan immers heel anders dan de reden waarom we dit nu zouden invoeren voor huurders. Ik vraag u om de nodige aandacht te besteden aan de verschillen in problematiek en in invalshoeken om zo'n verzekering uit te werken.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, ik heb een déjà vu. Vorig jaar trok de VVSG aan de alarmbel wegens het grotere aantal uithuiszettingen. De minister werd toen ondervraagd en antwoordde dat ze een systeem bestudeerde, een soort van verzekering zoals die al bestaat voor iemand die zijn werk verliest en daardoor op straat komt te staan. Ze vertelde dat de huursubsidies eventueel zouden worden uitgebreid. Ik hoor nu, een jaar later, opnieuw hetzelfde: de minister bestudeert de verzekering.

Minister Van den Bossche, het gaat om een structureel probleem. U verhelpt het niet door verder te studeren noch door, zoals de heer Penris terecht opmerkte, elk jaar opnieuw aan te kondigen dat er huursubsidies zullen komen.

Minister Vandeuren, u verhelpt het probleem ook niet door een paar projecten te evalueren. Het gaat om een structureel probleem op de woningmarkt.

Minister Van den Bossche, in onze Vlaamse huisvestingscode staat het recht op wonen ingeschreven. Het is uw verantwoordelijkheid. Al die uithuiszettingen kunt u voorkomen als u het recht op wonen in Vlaanderen garandeert en eindelijk de huursubsidie invoert.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Recht op wonen, ja, maar dan moet je huur betalen. Ofwel betaal je huur, ofwel betaal je een hypothecaire lening af, maar er zijn nu eenmaal mensen in Vlaanderen die het ofwel niet kunnen, eerst huur betalen, ofwel vinden dat ze dat niet moeten doen. We zullen de huursubsidies die we vandaag hebben, uitbreiden, maar ik ben ervan overtuigd dat ze het probleem van de uithuiszettingen niet zullen oplossen. Het is zeker de moeite waard om de verzekering samen met het eigenaarssyndicaat te onderzoeken, maar dan nog zal het systeem beperkingen hebben.

Ik geloof veel meer in de begeleiding van mensen. Laten we eerlijk zijn, als er mensen uit huis worden gezet, dan is dat niet alleen erg voor de eigenaars die hun huurgeld niet krijgen, maar dan kent het OCMW het gezin of de persoon vaak al, evenals de bouwmaatschappijen – we hebben het immers vaak over uithuiszettingen in de private sector, maar ze doen zich ook voor bij bouwmaatschappijen.

Ik ondersteun toch een beetje het betoog van de heer Dehaene. Het OCMW heeft hier ook een belangrijke rol. In welke mate kan het OCMW mee participeren, ook in het huursubsidieverhaal? Ik zie beide ministers lachen, maar het OCMW is de eerste instantie bij uitstek op het lokale niveau tot wie een lokaal bestuur of een bouwmaatschappij zich kan richten. Bovendien zijn OCMW's vaak de grootste publieke partner in de raad van bestuur van bouwmaatschappijen.

Minister Freya Van den Bossche: Twee weken geleden lag ik hier onder vuur omdat de OCMW's te veel taken kregen vanuit Wonen. Ik denk aan de minimumlevering van aardgas. De week nadien werd ik geconfronteerd met een aantal commentaren van leden die wilden dat de huursubsidiesystemen niet werden uitgewerkt via de sociale huisvestingsmaatschappijen maar via de OCMW's.

Het is natuurlijk een moeilijk spanningsveld. Mensen met een armoedeproblematiek kunnen altijd bij een OCMW terecht. De vraag is of we alle taken die bestemd zijn voor mensen die ook tijdelijk of structureel met een armoedeproblematiek worden geconfronteerd, bij de OCMW's moeten leggen. Ik denk dat we dat voor een aantal zaken kunnen doen, zoals voor de minimumlevering aardgas, maar de huursubsidies zou je ook op een andere manier kunnen uitbetalen. Iedereen weet dat een van de pistes waarover wordt gesproken, een piste is die gekoppeld is aan wachtlijsten. Men kan dat geautomatiseerd doen. Het hoeft niet noodzakelijk altijd te gaan om iets wat heel veel administratieve overlast meebrengt voor een bepaald organisme zoals het OCMW. Ik zou daar voorzichtig in zijn. Als we het eenvoudiger kunnen doen, dan zou ik dat ook willen.

Een aantal mensen zegt dat ik voortdurend aankondigingen doe. Ik heb niets aangekondigd. Een lid van dit parlement heeft gezegd dat er werkgroepen op regeringsniveau bezig zijn met een huursubsidie. Men belt mij dan om te vragen wat ik daar van vind. Die mens is daar dan tegen. Ik antwoord daar op. Een parlamentslid heeft dat in mijn plaats aangekondigd. Als die dat graag wil, dan mag hij dat doen, maar dan mag ik daar ook op antwoorden, zonder dat ik daarop moet worden afgerekend als zijnde diegene die communiceert.

Er ligt inderdaad iets ter tafel. Het is niet mijn gewoonte om te veel uit de biecht te klappen en te zeggen wat dat systeem dan is. Ik kan u wel bevestigen dat wat het niet-genoomde parlamentslid in de krant heeft gezegd, lijkt op het systeem dat ik voor ogen heb. We zijn daar dus nog over aan het praten.

Mevrouw De Waele, in de begroting voor 2011 heb ik geld ingeschreven. We kunnen dus een uitbreiding doen. U vraagt om dat te veralgemenen. We komen dan bij een ander politiek thema terecht: er is een structureel inkomensprobleem bij een heel grote groep mensen. Het heeft te maken met het feit dat pensioenen, uitkeringen en vervangingsinkomens vaak heel laag zijn. Ik kan dat vanuit Wonen niet oplossen. Als ik de inkomensgerelateerde huursubsidie zou gaan veralgemenen en die bijvoorbeeld zouden toepassen op de twee laagste decielen van de inkomensgroepen, dan kost dat 180 miljoen euro per jaar. Ik heb dat geld niet. Ik denk dat het eerder te maken heeft met een algemene en structurele armoedeproblematiek en inkomensproblematiek, eerder dan een woonproblematiek.

Ik zou toch graag de link behouden met een bepaalde woonnood die wordt vastgesteld, bijvoorbeeld doordat men lang wacht op een sociale woning en daarbij dan nog de meest preciaire inkomens te nemen. We moeten het budgettair beheersbaar houden en ik zou toch een duidelijke link willen leggen met de nood.

Ik ben het eens met een aantal betogen dat het mogelijk voor een aantal perverse effecten zou kunnen zorgen. Ik denk aan een aanzuigeffect op wachtlijsten. Dat is zeker waar. Mocht die piste worden gevolgd – en dat weet ik nog niet –, zullen we tegelijkertijd een aantal maatregelen moeten nemen zoals bijvoorbeeld een ruimere omschrijving van de keuze voor een sociale woning zodat men in principe minder lang op de wachtlijst zal komen te staan zodat we werkelijk die mensen bereiken die een hele hoge nood hebben.

We denken er over na. Het is niet afgerond. De werkgroepen zijn nog bezig, maar het geld is ingeschreven in de begroting.

Minister Jo Vandeuren: Ik bevestig graag een aantal overtuigingen die hier zijn vertolkt. Het gaat onder meer over de bemoeizorgprojecten. Ik ben het er helemaal mee eens dat het een belangrijk spoor is en dat het goed is dat de samenwerking Wonen en Welzijn goed op elkaar worden afgestemd. Dat geeft inderdaad een heel erg preventief karakter. Het gaat, zoals ook mevrouw Heeren zegt, niet alleen over situaties waarin de huur niet wordt betaald, maar het gaat vaak over een bredere samenlevingsproblematiek.

De vraag is dus of we dat allemaal met het welzijnswerk kunnen garanderen. Ik vrees van niet. De middelen zijn uiteraard ook beperkt. De trend om vanuit de welzijnssector veel meer in de preventieve fase bijstand te kunnen verlenen en aanwezig te zijn, zorgt ervoor dat men een aantal zaken kan voorkomen. We dienen te proberen om de schotten tussen Huisvesting en Welzijn, maar breder ook binnen de welzijnssector weg te halen. Dat zijn wegen die we moeten bewandelen. Dan zullen we waarschijnlijk ook de OCMW's tegenkomen.

We zijn ons er wel van bewust dat er daar een grote druk op de verwachtingen is, maar ik denk dat dit het enige spoor is dat we vanuit Welzijn kunnen volgen. Namelijk inzetten op de preventie en de samenwerking, en proberen een goede wil te vinden in de samenwerking. Vergeet niet dat er ook een vicieuze cirkel is. Daar moet ik u ook niet van overtuigen. Het feit dat men als ex-psychiatrisch patiënt en als ex-gedetineerde moeilijk toegang heeft tot de huisvesting, is dan ook weer een oorzaak van een diep armoedeprobleem. Men krijgt een win-winsituatie als we de samenleving goed organiseren.

Mevrouw Patricia De Waele: Mijn vraag ging natuurlijk niet over de malafide huurder, degene die niet wil betalen, maar wel over het feit dat we moeten zoeken naar oplossingen voor de insolvabele huurder. Daarmee blijf ik toch wel bij het idee dat de huidige huursubsidie zoals we ze kennen en die gerelateerd is aan een verhuissituatie en het al dan niet staan op wachtlijsten voor sociale woningen, toch haar doel voorbijschiet. Een inkomensgerelateerdheid zou meer effect hebben. Minister Van den Bossche, u zegt dat u niet over voldoende budget beschikt, maar we hebben daar natuurlijk een mooie oplossing voor. Het is een kwestie van keuzes maken. De middelen moeten meer ingezet worden op sociale huurwoningen en misschien wel minder op sociale koopwoningen en sociale verkavelingen.

Mevrouw Michèle Hostekint: Ik ben begonnen met te zeggen dat het een complex probleem is dat vele oorzaken kent en dat is nog maar eens bewezen door de vele opmerkingen die hier zijn gemaakt. We moeten inderdaad inzetten op sociale huisvesting, kijken hoe we het huursubsidiesysteem verder kunnen uitwerken en hoe we tot een verzekering gewaarborgd wonen voor huurders kunnen komen. Los van hoe en wie het moet gaan doen, is iedereen in deze zaal het erover eens dat we vooral op preventie moeten inzetten. Het belangrijkste is dat het gewoon gebeurt en dat we daar inderdaad voluit voor gaan, en niet wie dat moet gaan doen, de CAW's, de OCMW's, Wonen of Welzijn.

De voorzitter: Wat betreft het persoonlijk feit, mijnheer Dehaene, ben ik daar heel strikt in. Elke keer als de heer Verfaillie de naam Veurne hoort noemen, beschouwt hij dat als een persoonlijk feit. Ik heb u allemaal een nota gegeven van de juridische dienst waarin heel duidelijk uitgelegd staat wanneer het over een persoonlijk feit gaat. Ik citeer toch even uit de Van Dale in oud Nederlands: "ene gebeurtenis op ene vergadering waardoor de persoon van een der deelnemers wordt aangetast". Ik weet niet of u aangetast bent, maar per uitzondering geef ik u nu het woord.

De heer Tom Dehaene: Het persartikel is er gekomen naar aanleiding van een enquête die ik bij de OCMW's had gedaan. Ik vond het ook jammer dat men alleen dat element eruit genomen heeft, maar soit. Uit die enquête bleek heel duidelijk dat alle OCMW's zeer veel investeren in hun lokaal woonbeleid en dat ze erover klagen dat ze bijvoorbeeld de mensen die vandaag genieten van de bestaande huursubsidies, niet kennen. Waarom? Het is zelden of bijna nooit het geval dat er alleen maar een huurproblematiek is. Ik geef mevrouw Hostekint gelijk. Er is altijd of zeer vaak een veel gecompliceerdere situatie. We hebben er belang bij dat de OCMW's weten wie die subsidies krijgen. Vandaar mijn oproep – en dat was de enige oproep die ik deed. Dat gaat extra werk opleveren voor de OCMW's, maar die worden al ingeschakeld, bijvoorbeeld voor de cultuurcheques en voor het stookoliefonds. Ze krijgen daar een kleine vergoeding voor. Daar kan geen probleem zijn. Dan gaan we tenminste de totale problematiek aanpakken die vaak in die situaties heerst.

De voorzitter: Minister Van den Bossche meldt me dat ze zich niet beledigd voelt of aangetast in haar eer. Dit was nu wel een voorbeeld van geen persoonlijk feit. U brengt gewoon iets inhoudelijks in het debat in. Ik nodig u uit om de nota die de juridische dienst heeft geschreven, opnieuw te lezen, mijnheer Dehaene.

De heer Tom Dehaene: Ik ben verkeerd geciteerd, voorzitter.

De voorzitter: De naam voorzitter wordt hier voortdurend genoemd, maar dat is ook geen persoonlijk feit.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van de minister om extra taallessen te geven buiten de reguliere lesuren aan leerlingen met taalachterstand

ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van de minister om extra taallessen te geven buiten de reguliere lesuren aan leerlingen met taalachterstand

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van de minister om extra taallessen te geven buiten de reguliere lesuren aan leerlingen met taalachterstand

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van de minister om extra taallessen te geven buiten de reguliere lesuren aan leerlingen met taalachterstand

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van de minister om extra taallessen te geven buiten de reguliere lesuren aan leerlingen met taalachterstand

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, taalachterstand is een van de grootste problemen die een mens kan hebben. Ik denk dat we het hier allemaal over eens kunnen zijn. We zijn het er allicht ook over eens dat het onderwijs de plek bij uitstek vormt om dit probleem aan te pakken. Zodra de minister van Onderwijs, die tevens de minister van Jeugd is, deze problematiek wat breder wil aanpakken en daar in zijn beleidsbrief iets over schrijft, ontploft Vlaanderen zowat. De kranten staan er vol van. Vandaag willen vijf Vlaamse volksvertegenwoordigers de minister dezelfde vraag stellen.

Mijns inziens, siert het de minister dat hij werk wil maken van het oplossen van de taalachterstand van kinderen. Bijkomende lessen lijken me een goed idee. Ze kunnen zelfs op een speelse manier worden gegeven. Het is noodzakelijk een taal zo goed te leren dat ze ook buiten de schoolmuren kan worden gebruikt. Het jeugdwerk, de sportverenigingen, de culturele sector en andere beleidsdomeinen zijn hier uitermate geschikt voor.

Minister, u hebt dit in uw beleidsbrief geschreven. Hoewel die beleidsbrief nog moet worden besproken, zou ik u nu al willen vragen of u enig zicht op de praktische uitwerking van dit item hebt. Is hierover al overleg gepleegd? Wat staat nu concreet te gebeuren?

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, ik zal de minister aan de eerste zin van de beleidsnota Onderwijs 2009-2014 blijven herinneren. “Onderwijs is een beleidsdomein waarin niets gerealiseerd wordt als het zich in woelig water bevindt.” De minister is de kapitein van een schip. Hij moet ervoor zorgen dat dit schip buiten woelig water blijft. Ik heb echter de indruk dat hij er telkens weer in slaagt binnen de onderwijswereld een storm van protest en reacties te ontketen. De oorzaak is zijn communicatie, die ondoordacht en te snel verloopt.

Gisteren heeft de minister in de kranten verklaard dat hij de taalachterstand bij allochtonen met behulp van het onderwijs wil wegwerken. Misschien moet ik de kranten niet geloven. Hij wil, buiten de reguliere uren, bijkomende lessen Nederlands laten geven. Vandaag heeft de minister dit bericht al wat genuanceerd. Hij vindt nu dat het breder moet gebeuren. Hij wil

samenwerken met het verenigingsleven en met de sportverenigingen om die taalachterstand weg te werken.

Voor alle duidelijkheid wil ik nog even vermelden dat elk initiatief om taalachterstand weg te werken een goed initiatief is. Ik wil op dit vlak niet verkeerd worden begrepen. We hebben hier al meermaals betoogd dat het wegwerken van de taalachterstand zeer belangrijk is. De taalachterstand, meer bepaald het feit dat het Nederlands niet wordt beheerst, is immers een van de oorzaken van de ongekwalificeerde uitstroom en de vroegtijdige schoolverlating.

Initiatieven moeten echter ook toereikend zijn. De minister heeft het over sport- en jeugdverenigingen. Ik denk dat het om vrijblijvende initiatieven gaat. De minister kan niemand verplichten in korte broek naar een jeugdvereniging te gaan of zich bij een sportvereniging aan te sluiten. De minister moet dit probleem met behulp van het onderwijs aanpakken. Ik denk dan niet enkel aan bijkomende uren, maar zelfs aan taalbaden.

Minister, welke initiatieven zult u juist nemen? We weten dat er in het onderwijs geen geld is. Voor mij bestaat de enige oplossing uit het stimuleren van taallessen in het onderwijs. Hebt u hier een visie op, of hebt u al praktische initiatieven in gedachten?

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, minister, collega's, in de beleidsbrief over het jeugdbeleid vinden we inderdaad uw intentie om initiatieven te nemen inzake taalachterstand. Ik heb vragen bij wat u via Jeugd tracht te realiseren. Ik begreep dat u sprak over lessen taal, maar ik vraag me af of dit het juiste instrument is om via Jeugd in te zetten. Ik geloof er sterk in dat er in de vrijetijdssfeer een bijdrage kan worden geleverd tot taalstimulering van jonge kinderen. We moeten daarop inzetten, maar dat is iets anders dan taalremediëring en taallessen. Ik vraag me af hoe u dat ziet, omdat dat niet thuishoort bij het jeugdbeleid. Ik denk dat er wel een heel sterk taalstimuleringsbeleid kan worden gevoerd via de vrijetijdsector.

Daarnaast vind ik geen uitgewerkte visie en aanpak in de beleidsnota Onderwijs, terwijl ik ervan overtuigd ben dat er via onderwijs heel sterk kan worden ingezet op het wegwerken van taalachterstand. Ik heb er al eerder voor gepleit om veel meer aandacht te schenken aan een diversiteitsbeleid, aan hoe er op heel jonge leeftijd kan worden gewerkt aan taalstimulering en niet enkel aan taalremediëring. Dat is een heel belangrijk verschil.

We moeten niet alleen inzetten op expliciet leren, maar ook op impliciet leren. Alle onderzoeken tonen aan dat impliciet leren zeker zo belangrijk is in taalverwerving als expliciet leren. Extra taallessen is expliciet leren.

Minister, hoe gaat u het diversiteitsbeleid binnen Onderwijs kracht bij zetten, zodat de taalachterstand wordt weggewerkt?

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Ik sluit me helemaal aan bij de vraag van mevrouw Helsen. We vinden allemaal dat er iets moet worden gedaan aan taalachterstand, en liefst op zo jong mogelijke leeftijd. Het probleem is breed. In Antwerpen hebben we bijvoorbeeld wachtlijsten voor het leren van Nederlands.

Minister, wat Open Vld van u verwacht, is een integrale visie op het inhalen van taalachterstand. Wat krijgen we in de plaats? Een losse flodder die dan nog verdwaald is in de beleidsbrief Jeugd, waarin u zegt dat een en ander moet worden bijgestuurd buiten de klasuren. Blijkbaar is daar met niemand overleg over gepleegd, gezien de reacties vanmorgen in de pers. De vakbonden reageren. U bent bezig met het overleggen van een cao, maar zij hebben tijdens de besprekingen niets gehoord. In de beleidsbrief Onderwijs wordt er met geen woord gerept over het bijwerken van leerlingen met taalachterstand.

Nochtans is er in de commissie al geregeld over dit onderwerp gepraat en heeft Open Vld al voorstellen aangedragen. We vinden het bijvoorbeeld cruciaal dat er voor de kleinste

kinderen wordt gewerkt met kleinere klassen en een vroegere inschrijvingsleeftijd. Daar hebt u echter geen oren naar. Daarom vragen we hoe u een en ander zult organiseren en waar u het geld daarvoor gaat halen.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, uiteraard delen wij uw doel en uw bezorgdheid. Het is belangrijk om onze kinderen te wapenen met een goede kennis van het Nederlands. Wat u nu opnieuw in de media hebt gegoooid is niet alleen een onuitgebroed ei, maar bovendien is het ook vasthouden aan oude recepten. U legt de verantwoordelijkheid bij de leerlingen zelf, die extra lessen moeten volgen. U spreekt over extra schoolse klassen, dan nog op woensdag en zaterdag.

U wijst leerlingen op hun tekorten. Heel uw beleid is daarop gericht. U organiseert taalproeven. Kinderen moeten worden geremedieerd. Het doet iets met een kind om van in de kleuterklas te worden geconfronteerd met het feit dat het iets niet kan, dat het moet worden bijgespijkerd. Steeds meer begint wetenschappelijk onderzoek erop te wijzen dat het net belangrijk is om kinderen succeservaringen te laten ervaren.

Eigenlijk zou uw beleid daarop gericht moeten zijn. Er bestaan succesvolle proefprojecten. Ook wetenschappelijk onderzoek van het Centrum voor Taal en Onderwijs wijst erop dat het belangrijk is om zelfvertrouwen te creëren en met succeservaringen te werken.

Minister, bent u bereid om vragen te stellen bij het systeem en de aanpak van taalverwerving? Bent u bereid om de mogelijkheden van meertalig onderwijs te onderzoeken?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voor alle goed begrip: ik heb niet gecommuniceerd. We hebben een beleidsbrief opgesteld. De minister-president heeft ons op vraag van de voorzitter gevraagd dat we geen toelichting geven bij onze beleidsbrieven vóór ze in de commissie worden besproken. Ik hou mij daar scrupuleus aan. Ik ga daar niet off, niet on en niet ver van de record iets over zeggen.

Ik werd dan geconfronteerd met een journalist die mijn beleidsbrief Jeugd gelezen had. Hij begon daaruit te citeren. Ik heb dat vastgesteld. Ik vind net als collega Van den Bossche dat ik dan mag uitleggen wat erin staat. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

De voorzitter: Mijnheer Verfaillie, u hebt net 10 minuten zitten babbelen met de heer Martens. U hebt het debat niet gevolgd. U moet nu geen commentaar komen leveren. Dat is ongepast.

Minister Pascal Smet: Ik heb mij scrupuleus gehouden aan de afspraak met de voorzitter en de minister-president.

Uiteraard spreken wij in de beleidsbrief Jeugd over taalstimulering. Ik weet niet of u gezien hebt onder welke titel dat staat. Het staat onder 'Experimenteren met proeftuinen' als volgt: "In het kader van de actie 'inspired by' zal ik de bestaande voorbeelden van taalstimulering Nederlands in het jeugdwerk verzamelen en breder promoten." Het gaat daar over de mogelijkheden, en het kan. Iedereen erkent, daar ben ik blij om, na vele jaren dat er een probleem is met de taalkennis van kinderen. Dat is de schande van onze tijd! Na 20, 30 jaar van migratie, mevrouw Vanderpoorten, slagen we er nog altijd niet in om kinderen die hier lang geleden geboren zijn, goed Nederlands te leren. Die kinderen leren geen vakken, het gevolg is taalachterstand, leerachterstand, werkloosheid en hetzelfde voor hun kinderen.

Ik ben geen minister geworden om minister te zijn, ik ben minister geworden om iets te veranderen. U kunt mij niet kwalijk nemen dat ik in een beleidsbrief waarin een minister normaal gezien uitlegt wat hij het komende jaar gaat doen, zeg wat ik ga doen. Ik zeg dat ook concreet en niet in wollig taalgebruik waarmee men alle richtingen uit kan.

Ik hoef niet te nuanceren. Ik zit helemaal niet in een storm, mevrouw Van Steenberge. Als u dat denkt, hebt u nog nooit een storm meegemaakt. (*Opmerkingen van mevrouw Gerda Van Steenberge*)

Ik weet mij gesteund door zoveel allochtone ouders en door zoveel leerkrachten! Ik ga veel praten in scholen.

Ik heb in dit parlement al gesproken over de taaldiagnoseproeven. Wie a zegt, moet ook b zeggen. We kunnen niet vaststellen dat er kinderen met problemen zijn en dan gewoon voortdoen. Voor sommige kinderen zal er in de klas iets gebeuren: extra aandacht van de leerkracht, gedifferentieerd leren, daar ben ik het mee eens. Bij andere kinderen betekent dat taalstimulering, onder andere, mevrouw Meuleman, door het jeugdwerk. In Maasmechelen doen ze dat.

Kris van den Branden van het Centrum voor Taal en Diversiteit heeft technieken ontwikkeld om in de Vlaamse Rand rond vrijetijdsbesteding en taalstimulering te werken. Ik heb met uw collega Guy Vanhengel, mevrouw Vanderpoorten, zomerscholen opgericht. Daar gingen kinderen in de zomer naartoe om Nederlands te leren. Er bestaat van alles! We willen al die goede initiatieven bundelen en tonen dat we op die manier een ketenaanpak toepassen. Kris van den Branden omschrijft dat vandaag in De Standaard. Hij zegt trouwens dat ik gelijk heb, niet dat ik het gelezen heb, maar hij zegt dat daar. Taalstimulering moet via een keten gebeuren. Kinderen moeten in de formele lestijd Nederlands leren. Maar ze leren ook Nederlands op een andere manier. Ze doen het al spelend, daarom moeten we het jeugdwerk daarbij betrekken. Dat is vrije tijd en moet vrije tijd blijven, maar we moeten daar methodologiën introduceren zodat kinderen spelenderwijs Nederlands leren.

Dat is wat we willen, ook in de integratie- en welzijnssector. We zullen in de toekomst veel meer voor een ketenaanpak moeten kiezen. We zullen alle actoren en alle neuzen in dezelfde richting moeten zetten. Vandaar dat ik in mijn beleidsbrief Jeugd heb gesteld: laat ons ook in het jeugdwerk, dat een goede methodologie heeft, aan taalstimulering doen.

Mevrouw Meuleman, ik ga ervan uit dat u die methodologie kent. Zij gaat uit van wat het kind kan, terwijl we in het onderwijs te veel uitgaan van wat het kind niet kan. Dat is een hemelsbreed verschil. Daar ben ik het absoluut mee eens. Daarom is het zo belangrijk dat ik als minister van Jeugd en Onderwijs eindelijk die brug tussen beide domeinen wil leggen.

Mevrouw Helsen heeft het gisteren terecht gezegd: het is een veelzijdige aanpak, je kunt ook in de vrije tijd aan taalstimulering doen. Maar dat heeft geen zin als de school niet weet wat er met het kind gebeurt in de vrije tijd. De school moet dat weten. Maar laten we elkaar geen Liesbeth noemen: we hebben verschillende categorieën van kinderen. Voor sommige kinderen zal het volstaan om in de gedifferentieerde les meer aandacht te besteden, voor sommige kinderen zal taalstimulering volstaan. Maar er zullen kinderen zijn die meer klassikaal Nederlands zullen moeten leren. Ik heb niet gezegd dat alle kinderen dat zullen moeten doen. Ik heb niet gezegd dat alle leerkrachten Nederlands op zaterdag zullen moeten gaan werken. Ik heb alleen uitgelegd wat dat zou kunnen betekenen. Ik stel alleen maar vast dat als je een uitleg geeft van meer dan vijf zinnen en als je een genuanceerd verhaal brengt, dat je dan soms een bepaalde weergave krijgt.

Ik heb hier niet over gecommuniceerd. Het was niet mijn bedoeling om te communiceren, want ik wou die afspraak nakomen. Maar dat gezegd zijnde, stel ik wel vast dat gelukkig in Vlaanderen en Brussel de mensen over wie het gaat het ermee eens zijn. Als kinderen op een zaterdag Arabische les kunnen volgen, dan vind ik dat kinderen op een zaterdag ook Nederlands moeten kunnen leren als ze Nederlands nodig hebben en in Vlaanderen wonen. U moet mij eens zeggen waarom u daar tegen gekant ben. Mevrouw Vanderpoorten, als ik in Brussel samen met de heer Vanhengel de Zomerschool opricht om kinderen tijdens de zomer Nederlands te doen leren, hoe kunt u er dan tegen gekant zijn dat die kinderen – niet alle kinderen, maar de kinderen die het nodig hebben – op een woensdagnamiddag geholpen

worden met extra lessen Nederlands? Dat kan in klassikaal verband, maar het kan ook met huiswerkklassen. Er is een enorme vraag naar huiswerkklassen in het kader van de buitenschoolse opvang. Laat ons dat ook maar eens bekijken, om dat op die manier te organiseren.

Voorzitter, ik vind niet dat ik in een storm zit. Ik doe als minister mijn plicht: in een beleidsbrief aangeven wat ik in het komende jaar ga doen. Ik weet dat sommigen zeggen dat het een idee is. Men noemt dit aankondigingspolitiek. Mag ik erop wijzen dat het exact dezelfde zijn die in mei, ook in dit halfroond, hebben gezegd dat het ook een idee van Smet was en aankondigingspolitiek toen ik zei dat ik de capaciteitsproblemen ging oplossen? Sommigen waren zich al aan het verlekken en hebben in de vakantie vergaderingen georganiseerd om te onderzoeken hoe ze mij op 2 september gingen pakken. Welnu, op 1 september is het wel gelukt, hé?

Ik vind dat je als minister de plicht hebt om een visie te hebben. Met je beleid moet je die visie uitvoeren. Dat is de bedoeling van een beleidsbrief. Ik heb mij aan die bedoeling gehouden. Ik vind het al een beetje ver gekomen als u mij nu al verwijt dat ik als minister mijn job doe. (*Applaus bij sp.a*)

Mevrouw Kathleen Deckx: Collega's, er wordt achter mij ingefluisterd wat ik hier moet zeggen, maar ik ga het niet doen.

Minister, u hebt omstandig uitgelegd wat uw plan is. Ik had het ook al zo begrepen. Er is voor mij niets nieuws onder de zon. Gelukkig zullen nu ook de anderen in dit halfroond het begrijpen. Het is heel belangrijk om te weten dat jongeren ook nu extra lessen volgen. Niet alleen over de Nederlandse taal, maar over alle vakgebieden.

Ik wil er nu niets meer aan toevoegen want er zijn nog heel wat sprekers na mij. Ik wil enkel mijn collega Yamila Idrissi citeren. Gisteren zei zij: "Als ik vroeger geen extra lessen Nederlands zou hebben gevolgd, zou mijn Nederlands nu lang niet zo goed zijn."

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, u bent zo gepikeerd. Ik begrijp het niet. Ik heb uw initiatieven niet afgeschoten. U kunt het verslag misschien nog eens rustig bekijken en lezen. U zult het dan misschien ook begrijpen.

Het gaat me over uw communicatie. U hebt niet gecommuniceerd zegt u. Dus u staat zomaar in de krant. Ik zal u nog eens citeren uit de krant. U zegt dat u voor de politiek hebt gekozen om dingen te veranderen, niet om een grijze muis te zijn. Minister, u bent geen grijze muis, u bent een springmuis. U zorgt er alleen voor dat wij grijs worden, en ook de onderwijswereld. Ik heb gezegd dat de initiatieven niet vrijblijvend moeten zijn. Ik zou liever hebben dat ze verplicht worden om de taalachterstand weg te werken, niet alleen door extra uren maar door een taalbad te volgen gedurende een volledig jaar. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, u hebt een stuk gelezen uit uw beleidsbrief maar u bent net op tijd gestopt met lezen. Ik heb gezegd dat jeugdwerk zijn eigen methodes heeft en zinvolle dingen kan doen in verband met taalstimulering maar dat taallessen nog iets anders zijn. In uw brief wordt echter heel duidelijk gesproken over taalonderwijs. Taalonderwijs hoort niet thuis binnen het jeugdwerk. Het jeugdwerk kan heel zinvol werk leveren en doet dat trouwens ook binnen de systemen van het deeltijds leren. Vanuit het jeugdwerk kan ook sterk worden gewerkt aan taalstimulering. Ik vind dat positief. We mogen van het jeugdwerk echter geen onderwijs maken en ook het omgekeerde zou niet correct zijn.

Ik vind het belangrijk dat er krachtiger wordt ingezet op een talenbeleid binnen onderwijs. Het gaat om een diversiteitsbeleid om de taalachterstand binnen onderwijs aan te pakken. Daar kan nog extra werk rond geleverd worden. Daarover vinden we niets terug in de beleidsbrief. Ik volg mevrouw Vanderpoorten wanneer ze zegt dat er opnieuw moet worden ingezet op taalstimulering in de kleuterschool en niet zozeer op taaltoetsen en daaraan gekoppeld taalremediëring. De eerste opdracht is taalstimulering.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, wij zijn voor alle initiatieven die helpen om de taalachterstand weg te werken. Uitaard gaan wij akkoord met de zomerklassen. Wanneer u zegt dat de minister visie moet hebben, dan kan ik dat enkel beamen. Een minister moet visie hebben. Maar dat is nu net wat ontbreekt. Wij vragen van u een integraal plan om die taalachterstand weg te werken maar dat is er niet. Er staat een klein zinnetje in de beleidsbrief Jeugd maar niets in de beleidsbrief Onderwijs. Dat kan niet. Daar moet aan gewerkt worden. Wij zijn ervan overtuigd dat er maar één middel is om die taalachterstand weg te werken en geen nieuwe verloren generaties te kweken: kleinere kleuterklassen en sneller verplichten om naar de kleuterschool te gaan. Wanneer u dat belangrijk vindt, dan zet u daar nu op in en wacht u niet met de aanpassing van de omkadering van kleuterscholen tot in 2014, het einde van de legislatuur. Bent u bereid om dat nu te doen?

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, 40 percent van de leerlingen die les volgen in ons onderwijs, volgt les in een taal die niet zijn moedertaal is. Dat is een realiteit waarmee wij moeten leren omgaan. Uit onderzoeken en proefprojecten is gebleken dat de beste manier om tot een goede kennis van het Nederlands te komen, is door op een positieve manier met die andere taal om te gaan. Hoe staat u ten opzichte van het meertalig onderwijs en bent u bereid om daarin te investeren? De resultaten blijken immers goed te zijn.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik dank u voor de uitleg die u hebt gegeven bij de misschien wat ongelukkige communicatie van de afgelopen dagen in de kranten. Mevrouw Deckx stelt dat het verhaal in de kranten aanleiding heeft gegeven tot het ‘ontploffen’ van sommige delen van Vlaanderen. Ik ken u niet als iemand die erop staat links of rechts iemand te laten ontploffen. Zo ken ik u niet. In de krant stelt Guy Tegenbos dat u een draai om de oren verdient. Dat is wat cru gesteld, zeker na het beluisteren van uw argumenten om die communicatie wat te duiden.

Het siert u dat u wenst in te zetten op de kennis van het Nederlands. Het is zeer belangrijk, zeker voor kinderen die de taal niet machtig zijn, dat ze enorm worden begeleid bij het verwerven van de kennis van het Nederlands. Ik zou niet weten hoe men succes zou ervaren als men de taal niet kent. Er zijn kinderen genoeg die hele dagen staan te kijken, die niet weten wat er zich op school afspeelt.

U hebt de link gelegd tussen Jeugd en Onderwijs. Ik zou u toch willen vragen de focus op Onderwijs te leggen, eventuele in een getrapte toestand. Er zijn kleine problemen en er zijn grote problemen. Door middel van een taalbad kan het grote probleem worden opgelost.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, ik zou u willen vragen hoe het komt dat deze vraag ontvankelijk werd verklaard. We zijn pas met de bespreking van de beleidsbrief begonnen in de commissie Jeugd. We dachten eigenlijk dat deze thematiek doorverwezen zou kunnen worden naar de bespreking in de commissievergadering van volgende week.

Minister, ik heb heel veel sympathie voor uw ambitie om bruggen te slaan tussen jeugdwerk, jeugdbeleid en onderwijs. Er is heel wat werk, maar alleen daar waar de expertise in het jeugdwerk een meerwaarde kan betekenen voor onderwijs. Ik denk aan de methode en de relationele vorming, het aanbod van KAJ Tegenstroom, Chiro Zinderling. Het zou heel goed zijn als we daar een doorbraak konden forceren.

In dit geval gaat het echter over het stimuleren van het onderwijzen van taal. Ik denk dat u dan niet mag kijken naar het jeugdwerk. De expertise zit niet bij het jeugdwerk, maar bij logopedisten, bij anderen. Als u dat als voorstel lanceert, moet u ook begrijpen dat men daar heel gevoelig op reageert. In het jeugdwerk wil men niet graag gebruikt worden als vrijwilligersorganisaties voor een onderwijsbeleid. U moet daar heel voorzichtig mee zijn.

Het hoofdstuk waarin u het voorstel hebt gedaan, heet Jeugdinformatie. Ik vind het heel vreemd dat u het niet geplaatst hebt onder Brede school. Misschien heeft dat met de middelen te maken.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn, als er vijf politieke partijen een vraag willen stellen en ik zie dat nog een aantal andere mensen het woord willen nemen, wie ben ik dan om te zeggen dat ik de vraag afwijs op basis van het feit dat het onderwerp volgende week aan bod komt bij de bespreking van de beleidsbrief Jeugd of Onderwijs? Welk argument moet ik volgens u aanhalen om dat te doen?

Dat geldt trouwens voor alle huidige actuele vragen. Ik had de vraag over de huursubsidie perfect kunnen doorverwijzen naar de commissie. Ik zou zelfs zo ver kunnen gaan en een argument kunnen vinden om de vragen van de heer Dewinter en de heer Hendrickx door te verwijzen. Ik kan altijd wel een zin in de beleidsbrief vinden om dat te doen. Als deze vijf dames vragen om daarover het woord te nemen, dan mogen ze het forum hebben.

Mevrouw De Wachter, het is op! Er zijn zeven sprekers toegelaten. Vijf hebben vooraan gesproken en twee in de zaal. Het spijt me. Volgende keer zal ik iemand van sp.a nemen, de keer daarna iemand van het Vlaams Belang, zodat u niet tekort wordt gedaan.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Aangezien onze beurt nog vrij was, zou het misschien een optie zijn als wij mogen kiezen wie het woord mag nemen. (*Gelach*)

De voorzitter: Dat is een leuke suggestie.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik onthoud uit dit debat vooral dat iedereen vindt dat we inderdaad moeten zorgen dat onze kinderen die in Vlaanderen en in Brussel wonen, Nederlands moeten spreken. Ik onthoud ook dat iedereen vindt dat het beleid van de afgelopen jaren dingen heeft gerealiseerd, maar dat dat onvoldoende is. Dat moeten we erkennen. Ik onthoud ook dat iedereen weet, dat denk ik toch, dat een ketenaanpak nodig is en dat niet alleen in het domein van onderwijs maar ook in de vrije tijd en op andere domeinen van het leven kinderen aan taalverwerving moeten doen.

Ik ben het eens dat jeugdwerk jeugdwerk moet blijven en vrije tijd is. Ik heb een groot déjà-vugevoel bij dit debat. Dit debat hebben we 5 jaar geleden ook gevoerd in de raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel. Daar ben ik ook begonnen met Nederlandse taalstimulering bij het jeugdwerk in te voeren. Ik hoor dezelfde argumenten als hier. Degenen die er toen tegen waren, zijn daar nu enorme voorstanders van. Je kunt een kind al spelenderwijze Nederlands leren, zoals Kris Van den Branden overigens vandaag in De Standaard duidelijk aangeeft. Het is heel belangrijk dat je dat in een ketenaanpak doet, en samenwerkt met onderwijs in het verhaal van de brede school, met vrije tijd, met de sportclub, met de culturele verenigingen en andere domeinen en ervoor zorgt dat die kinderen effectief Nederlands leren. Dat is de voornaamste reden waarom we die ongekwalificeerde uitstroom uit ons onderwijs hebben.

Juist omdat ik vind dat het niet alleen een verhaal van Onderwijs is, heb ik dat uitdrukkelijk opgenomen bij Jeugd, onder het hoofdstuk 'Experimenten met proeftuinen', omdat we dat juist willen stimuleren. In het onderwijs gebeuren heel goede dingen maar dat weet men 10 kilometer verder vaak niet. Daarom is het zo belangrijk om aan die kennisdeling te doen.

Natuurlijk hebt u gelijk dat er een globale talennota moet komen. Ik heb hier, in de commissie en ik denk ook in de beleidsbrief Onderwijs, gezegd dat er heel duidelijk in het voorjaar van 2011 een globale talennota zal komen over de aanpak in het Nederlands. Daarvoor wachten we op de evaluatie van het onderwijs in eigen taal en cultuur (oetc) in Brussel, daarvoor wachten we op de evaluatie van de CLIL-projecten meertalig onderwijs (Content and Language Integrated Learning). Daar hebben we hier toch ook al debatten over

gevoerd, mevrouw Meuleman? Daarbij heb ik telkens gezegd dat ik wil wachten op die evaluatie. Als we die hebben, verwerken we die in een globale nota tegen het voorjaar 2011.

U kunt een minister toch niet kwalijk nemen dat hij in zijn beleidsbrief duidelijk zegt wat hij het komende jaar en de jaren nadien gaat doen? Ik zie echt niet in wat je daar verkeerd aan zou kunnen vinden.

Dat is een verhaal van en-en, niet van of-of. Natuurlijk ben ik niet gelukkig met het verhaal dat in De Standaard is verschenen. Ik heb dat niet geschreven, ik heb dat zelfs niet uitgelokt. Ik heb het ook niet gewild. Maar goed, het zij zo. Er staat in se niets verkeerts in. Alleen is het daar een onderdeel van een breder verhaal. Ik had gehoopt dat ik dat breder verhaal tijdens de bespreking van de beleidsbrief zelf had kunnen brengen.

Voorzitter, in ieder geval denk ik dat we moeten kijken naar de manier waarop we met beleidsbrieven omgaan het volgend jaar en hoe ministers in staat kunnen zijn om hun eigen beleid in eerste instantie zelf uit te leggen en niet aan de hand van vragen.

Tot slot gaan we de neuzen in dezelfde richting zetten. Met het capaciteitsdebat en met vele andere dingen heb ik aangetoond dat ik een man van zijn woord ben. We zullen in het kader van een gecoördineerd talenbeleid de talenproef invoeren en zullen ervoor zorgen dat die kinderen extra taalstimulering krijgen. Ik wil het binnen 4 jaar niet op mijn geweten hebben dat ik als minister niet alles heb gedaan om ervoor te zorgen dat die kinderen een toekomst hebben.

Ik vind het een schande dat in onze samenleving kinderen opgroeien, vaak uit ouders die hier 20 of 30 jaar zijn, die nog niet in staat zijn om Nederlands te spreken. Idem dito voor de nieuwkomers. We weten dat als die kinderen geen Nederlands spreken, ze ook niet in staat zullen zijn om vakken te leren, ze leerachterstand zullen oplopen, geen diploma halen, ongekwalificeerd uitstromen en in de werkloosheid terechtkomen en dat de kans heel groot is dat hun kinderen dezelfde weg op zullen gaan.

Welnu, dat vind ik een maatschappelijke verantwoordelijkheid die we niet langer kunnen aanvaarden. Ik wil een beleid voeren dat daartegen ingaat. We zullen dat samen doen, daarvan ben ik overtuigd.

Mevrouw Kathleen Deckx: Minister, u pakt het probleem accuraat aan. De leerkrachten moeten nu gerustgesteld worden dat zij niet zomaar kunnen opgevorderd worden om extra lesuren te geven. Dat moet op een rechtmatige manier gebeuren.

Mevrouw Poleyn heeft gelijk te stellen dat de expertise er op dit ogenblik bij het jeugdwerk niet is. Dat wil echter niet zeggen dat ze er niet kan komen. Ik wacht op het vervolg van dit debat. Ik denk dat het de goede richting uitgaat.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Ik ben blij met uw antwoord, minister. Vooral als u zegt dat u de taalachterstand een schande vindt. Dat zeggen wij namelijk al jaren. Ik heb in mijn handtas nog een lidboekje van de partij zitten. Ik kan u gerust een lidkaart aanbieden want u zegt wat wij al jaren poneren. Ik dank u daarvoor. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Kathleen Helsen: Wat het onderwijsbeleid betreft, ben ik benieuwd naar de brede aanpak die we in het voorjaar mogen verwachten. Ik hoop dat uw keuze er vooral in zal bestaan om via het onderwijs dat vandaag wordt aangeboden, te voorkomen dat er inderdaad taalachterstand is. Op termijn mag het niet de gewoonte worden om vrij snel door te verwijzen naar buitenschoolse taallessen. We moeten ervoor zorgen dat het onderwijs zijn rol opneemt. We moeten grondig nadenken over de manier waarop we verbeteringen kunnen aanbrengen aan de toestand van vandaag.

Wat het jeugdwerk betreft, blijf ik erop hameren dat het bij jeugdwerk zou blijven. Jeugdwerk verschilt van onderwijs. Ik ben het er niet mee eens dat jeugdwerk moet evolueren in de richting van onderwijs. Dat is zeker geen goede zaak. Ik blijf de vraag stellen hoe u

taallessen in het jeugdwerk kunt inpassen, terwijl dat niet de juiste methodiek is. Dat moet dieper worden uitgeklaard. Daar zit wel degelijk een probleem.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Ik dank de minister voor zijn antwoord en ben benieuwd naar de nota die er in de lente komt. Ik blijf aandringen dat wordt nagegaan of extra omkadering van het kleuteronderwijs niet vroeger mogelijk is want dat is de belangrijkste maatregel om taalachterstand te vermijden.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik ben nog niet helemaal overtuigd. Ik hoop dat dit in de toekomst wel het geval zal zijn. U zegt dat we op een positieve manier via succeservaringen kinderen moeten motiveren. Alleen zo kunnen schoolmoeheid en vervroegde schooluitval worden tegengegaan. Dat is absoluut zo. Dat is ook ons punt.

Wat ik echter vooral van u heb gezien, zijn taaltoetsen op zesjarige leeftijd die ervoor kunnen zorgen dat kinderen hun jaar nog eens kunnen overdoen. De extra taallessen hebt u ook naar voor geschoven. Wat ik niet zie, is bijvoorbeeld de brede school. Dat punt blijft steken. Ook meertalig onderwijs blijft bij proefprojecten. Ik hoop dat het nog wat in een andere richting zal evolueren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de beleidsaanbevelingen van de Rondetafels van de Interculturaliteit en de reactie ter zake van de Vlaamse Regering

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Vandeuren.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Minister, veel Vlamingen hebben zich de jongste dagen afgevraagd of de overheid helemaal gek is geworden. U weet dat de Rondetafels van de Interculturaliteit in opdracht van federaal vicepremier Milquet een aantal voorstellen hebben geformuleerd, het ene al meer van de pot gerukt dan het andere. Zo is er sprake van quota in de ambtenarij, moeten hoofddoeken vanaf het vierde middelbaar kunnen, net als de hoofddoek in de ambtenarij, moeten Pasen en Allerheiligen worden afgeschaft en nog een aantal andere feestdagen worden vervangen enzovoort. Hiermee wordt niet alleen een hold-up gepleegd op het Vlaamse beleid, op allerlei bevoegdheden van de Vlaamse overheid. In het buitenland wordt de multicultuur openlijk bekritiseerd. Ik verwijs onder meer naar de uitspraak van kanselier Merkel: “Die Multikultur ist gescheitert.” Wij schakelen echter nog in een hogere versnelling. Minister, ik had van u wel eens graag willen vernemen wat u daarvan zoal denkt. Legt u zich zomaar neer bij dat multicultibetoog van die rondetafels, of neemt u een iets kritischere houding aan?

Voor ons is het alleszins duidelijk dat we steeds verder gaan op de weg van de multiculturele verdwazing. Ik hoop dat u een duidelijk signaal wilt geven en al die mensen van die rondetafels toch eens aan het verstand brengt dat dit ons geen stap vooruit helpt en dat multicult in de praktijk alleen maar flauwekul blijkt te zijn. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Vandeuren heeft het woord.

Minister Jo Vandeuren: Voorzitter, ik antwoord namens de minister-president. Mijnheer Dewinter, los van wat in de media is verschenen over de Rondetafels van de Interculturaliteit en waarnaar u ook verwijst, bestaat dat rapport blijkbaar uit 63 bladzijden met aanbevelingen op diverse terreinen. Het is correct dat deze aanbevelingen zich in grote mate richten op beleidsdomeinen van gewesten en gemeenschappen. Het rapport in kwestie is blijkbaar pas opgeleverd op 8 november. Het is officieel ook nog niet aangekomen bij de Vlaamse

Regering. Dat we dus officieel zelfs nog geen rapport hebben gekregen, betekent ook dat u er redelijkerwijze van zult moeten uitgaan dat het vandaag niet het moment is om daar al inhoudelijk op te reageren.

Het is een federaal initiatief, van de federale minister van Gelijke Kansen. De minister-president behoudt zich het recht voor om de aanbevelingen te bestuderen en desgevallend op een later tijdstip te reageren.

De heer Filip Dewinter: Minister, dit is een antwoord dat er natuurlijk geen is. Ik had gehoopt dat u toch op een iets duidelijkere manier zou willen reageren op dit alles. U zult het nog eens bespreken. U hebt er kennis van genomen, maar het nog niet ten gronde kunnen evalueren enzovoort.

Ik heb een boek meegebracht van Thilo Sarrazin. Dat is geen sympathisant van mijn partij, integendeel: hij is een Duits socialist en de auteur van het boek Deutschland schafft sich ab, waarvan ongeveer 1,3 miljoen exemplaren zijn verkocht. Op basis daarvan heeft Merkel verklaard dat die multicultuur inderdaad mislukt is en dat er dringend een alternatief moet worden gezocht, aangezien het zo niet verder kan. De Vlaamse Regering komt na een dergelijk rapport van die fameuze Rondetafels van de Interculturaliteit niet veel verder dat het antwoord dat u hier geeft, en dat bedroevend en pijnlijk is.

Indien we ons ondergeschikt maken aan dit soort waanzinnige aanbevelingen, schaffen we immers inderdaad onze eigen cultuur af, schaffen we onze eigen samenleving en beschaving af. Ik vraag me af wat het volgende is: dat we onze kerken afbreken, dat we geen alcohol meer mogen drinken of varkensvlees eten, dat we allemaal een djellaba moeten dragen? Zal het dan goed zijn? Ik hoop dat u in de toekomst toch iets meer karakter en ruggengraat hebt en dat u de moed van uw overtuiging hebt om op een concrete manier dit soort voorstellen van het federale niveau, dit soort dictaten duidelijk en krachtdadig af te wijzen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Het op federaal niveau opgestelde rapport bevat inderdaad heel wat aanbevelingen die de gewesten zouden treffen indien ze zouden worden uitgevoerd. In die context lijkt het ons interessant om een pluspunt uit het rapport te halen. Er staat uiteraard ook heel wat in waar we het helemaal niet mee eens zijn, mijnheer Dewinter. Maar een van de elementen die erin staan, is het feit dat men het inburgeringsbeleid, zoals het op Vlaams niveau wordt gevoerd, als een voorbeeld wil stellen. Men overweegt zelfs om het in Wallonië en Brussel in te voeren. Laat het ons even positief bekijken: dat is een stap die zeker het volgen waard is.

Iedereen die het rapport heeft gelezen, hetzij diagonaal, hetzij integraal, zal vaststellen dat daar heel wat zaken in staan die de moeite zijn om op te volgen en zeker op federaal niveau van nabij in het oog te houden.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, collega's, er is een Frans liedje dat zegt: "Chevaliers de la table ronde, goûtons voir si le vin est bon." Ik denk dat de deelnemers aan die rondetafel heel veel wijn hebben gedronken toen ze hun rapport hebben neergepend.

In verband met de hoofddoekendracht bijvoorbeeld leggen ze de cesuur na 3 jaar. Blijkbaar hebben ze nog niet in de gaten dat in Vlaanderen het middelbaar onderwijs gestructureerd is in drie graden. Met hun oplossing komt dat erop neer dat een meisje dat zou slagen, haar hoofddoek moet afleggen. Je krijgt dus enorm veel rare effecten.

Dit rapport helpt de zaak absoluut niet vooruit. Het stelt de zaak voor alsof alles onderhandelbaar is. Moeten we in Borgerhout de Talibanstraat gaan invoeren? Moeten we het Glazen Straatje in Gent omvormen tot de Zeventigmaagdenstraat? Ik stel voor om als nieuwe feestdag mijn verjaardag in te voeren. Dat is een bekende dag: 21 juli.

De filosofie in dit rapport is dat alles onderhandelbaar is. Er wordt een slecht signaal gegeven. De integratie gebeurt in een lightcultuur, in een systeem van westerse beschavingswaarden, en dat wordt volledig onderkend. Ik vind dat de Vlaamse Regering een duidelijk signaal moet geven aan het federale niveau dat dit de verkeerde filosofie is. (*Applaus bij het Vlaams Belang en de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, collega's, het is gemakkelijk om te blijven zeggen dat de multiculturele samenleving failliet is en niet verder te raken dan dat. Het rapport heeft de verdienste om op een gedegen manier een aantal zaken te onderzoeken. Er komen een aantal compromissen in voor die voor ons zeker het onderzoeken waard zijn. Niet alles is perfect, maar we moeten absoluut de moeite nemen om het rapport grondig door te nemen en te bespreken.

Ik wil alvast in de commissie Onderwijs vragen om dit te agenderen. Het is zeker de moeite waard om dit ook op Vlaams niveau ter hand te nemen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, collega's, minister, bij lezing van het rapport valt op dat het heel veel aanbevelingen in petto heeft voor de overheden en voor wat het zelf 'de cultuur van de meerderheid' noemt, en maar in zeer beperkte mate een appel doet aan wat het rapport omschrijft als 'de nieuwe culturele, etnische en/of religieuze minderheden'. Daarmee staat het toch minstens op gespannen voet met het Vlaamse inburgeringsbeleid.

Joëlle Milquet heeft dan wel de conclusies getrokken dat Wallonië en Brussel er alle belang bij hebben om naar Vlaams model zo'n inburgeringsbeleid in te voeren, maar ik heb dat in het rapport zelf niet zo duidelijk teruggevonden. Dat is dus haar persoonlijke conclusie.

Een aantal van de aanbevelingen zou ik zonder problemen kunnen onderschrijven, maar er zijn er ook heel veel die problematisch zijn. Ik ga even door het lijstje: het schrappen van een aantal vaste historisch-christelijke feestdagen, het uitwerken van een systeem van tijdelijke quota voor de overheden, de problematiek van de hoofddoek, waar we in dit parlement nog volop over bezig zijn en nog geen standpunt over hebben ingenomen, het gebruik van anonieme selectieprocedures bij aanwervingen, de hervorming van het Cultuurpact, het verwijderen van namen van straten en openbare ruimtes, een hele reeks interventionistische maatregelen in de huisvestingssector, de vraag aan gemeenschappen en gewesten om de professionalisering van het verenigingsleven aan te moedigen. Er staan dus heel wat zaken in die problematisch zijn.

Mijn vraag aan de minister is dan ook, nadat hij het gelezen heeft of nadat de regering er formeel kennis van heeft genomen, of dit een bruikbare insteek is voor het Vlaamse inburgeringsbeleid.

Minister Jo Vandeuren: Ik heb aan het antwoord niets toe te voegen, maar zoals het al vaker is gebeurd, verbaas ook ik me omdat er zoveel dingen in staan die eigenlijk materies betreffen die tot de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten behoren.

De heer Filip Dewinter: Ik heb een aantal collega's horen zeggen dat in het rapport staat dat men het voorbeeld van het Vlaamse inburgeringsbeleid ook in Wallonië en in Brussel zou moeten toepassen, maar de rest van het rapport gaat regelrecht in tegen het inburgeringsbeleid dat we willen voeren. Het bereikt juist het omgekeerde en wekt vooral de indruk dat onze maatschappij geen duidelijke criteria wil opleggen aan nieuwkomers, allochtonen, asielzoekers en aanverwanten. Integendeel, alles kan, alles mag. Vrijheid, blijheid is blijkbaar de norm.

Dit rapport is het zoveelste signaal aan de allochtonen dat onze samenleving capituleert voor al die buitensporige eisen die minderheidsgroepen almaar duidelijker en luider stellen. Wij gaan plat op de buik voor dat alles, in plaats van te zeggen: hier ligt de lat, u past zich aan en

wilt u dat niet, dan keert u maar beter terug naar uw land van herkomst. Dat moet het criterium zijn en niet de multicul flauwekul die we in dit rondetafelrapport hebben gelezen.

Ik ben blij te mogen vaststellen dat ik bij de heer Kennes wat kritische geluiden hoor, maar ik hoor ze op geen enkel moment van de minister. Ik houd mijn hart vast voor wat er nog komt als we dit allemaal doen op Vlaams niveau, want het overgrote deel gaat over bevoegdheden van dit Vlaamse niveau.

We hebben hier zojuist een lang debat gevoerd over het onderricht van de Nederlandse taal in het onderwijs als belangrijke sleutel tot integratie. In dit rapport staat dat de thuistaal van de betrokken migranten moet kunnen worden gesproken in het lager en het middelbaar onderwijs. Alles wordt tenietgedaan als u daarmee akkoord gaat! Het zijn trouwens voornamelijk de partijen van de meerderheid die dit rapport op federaal niveau hebben gevraagd en hebben aangestuurd. Ik begrijp het niet meer. Geef duidelijkheid en doe het niet! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitvoer van nucleair materiaal naar Iran door Belgische bedrijven en de uitspraken van federaal minister Magnette over de controles door de gewesten

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Vandeurzen.

De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, minister, wij konden vanochtend via de media vernemen dat twee Belgische bedrijven een strafklacht aan hun broek hebben ingevolge het uitvoeren van nucleair materiaal naar Iran. Gisteren heeft federaal minister Magnette in de Kamercommissie voor het Bedrijfsleven inderdaad toegegeven dat deze bedrijven niet beschikten over de vereiste vergunningen daartoe. De wapenexport is dan wel een gewestelijke materie, maar de controle en preventie van nucleair materiaal zijn nog federaal.

Minister Magnette heeft er ook gezegd dat de vergunningen één zaak zijn, maar dat de controle, vereist door het Internationaal Atoomagentschap, een andere zaak is. Daarbij hekelde hij, in toch wel felle bewoordingen, het Vlaamse beleid ter zake. Hij zegt dat de Vlaamse controle niet volstaat en dat hij dit aan de kaak heeft gesteld in een brief aan de Vlaamse Regering, maar nog geen antwoord heeft ontvangen.

Ondertussen weten we over welke bedrijven het gaat, en kan ik zelfs zeggen dat de uitspraken van minister Magnette bijzonder gratuit zijn.

Minister, hoe staat de Vlaamse Regering tegenover deze uitspraken? Zult u een belangrijk signaal geven aan federaal minister Magnette dat wij er niet mee gediend zijn?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, namens de minister-president kan ik alvast het volgende zeggen. Van een gebrekkige Vlaamse controle is absoluut geen sprake. Voor alle duidelijkheid: Vlaanderen heeft geen vergunning verleend voor de uitvoer van nucleaire goederen naar Iran.

In de Kamercommissie voor het Bedrijfsleven heeft minister Magnette gesproken over een brief van 3 april 2009 aan de toenmalige bevoegde minister, mevrouw Ceysens, van de Commissie van Advies voor de Niet-Verspreiding van Kernwapens (CANVEK). De

administratie heeft die brief beschouwd als een loutere mededeling, niet als een vraag om meer uitleg.

Intussen weet u ook dat er een procedure is bij het Grondwettelijk Hof naar aanleiding van een bepaling in een programmawet van 28 april 2010, waarbij met name de bevoegdheden van de federale commissie van advies voor de niet-verspreiding van kernwapens worden uitgebreid en waartegen door de Vlaamse overheid een vernietigingsberoep is ingesteld bij het Grondwettelijk Hof. We wachten op de uitspraak over de betwisting van de bevoegdheidsverdeling.

De heer Marc Hendrickx: Minister, ik leer hieruit dat minister Magnette eigenlijk verstoppertje speelt en zich verschuilt achter een melding aan de Vlaamse administratie, maar gisteren zegt dat hij een brief heeft geschreven aan de Vlaamse Regering. Dat klopt dus niet.

Er is ook nog de procedure voor het Grondwettelijk Hof waarvan we de uitspraak afwachten. Het maakt alleen maar duidelijk dat over wat vele Vlaamse partijen vragen, namelijk een duidelijkere afbakening en regeling van wat nucleair materiaal is en wat kernwapens zijn, betere en stringentere regels moeten komen.

De voorzitter: De heer Watteeuw vraagt het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, toen Groen!-volksvertegenwoordiger Kristof Calvo stelde dat het hier gaat over een geval van nucleaire normvervaging, had hij gelijk. Het is een kwalijke zaak. Ik ben alvast blij dat er geen Vlaams bedrijf bij betrokken is, maar het neemt niet weg dat we streng moeten controleren.

Ik heb het verslag van de commissiezitting bij, en ik heb gezocht naar de uitspraak van minister Magnette. Ik heb die niet gevonden. Hij heeft het toen blijkbaar niet gezegd. Mijnheer Hendrickx, ik heb het verslag bij. U kunt het doornemen, maar hij heeft dit niet gezegd.

Of hij het gezegd heeft of niet, doet er eigenlijk niet toe. Wij moeten als Vlaamse Gewest zelf onze bevoegdheid opnemen, wij moeten zelf streng controleren.

De Vlaamse Regering heeft een decreet aangekondigd over de in- en uitvoer van wapens. Dat is een goede zaak. Ik hoop dat het ook een streng decreet zal zijn. We zijn zelf ook bezig met een eigen decreet.

Er wordt vaak geschermd met het feit dat het zou gaan om een federale bevoegdheid. Het is natuurlijk zo dat ook wij onze verantwoordelijkheid hebben. Het Vlaams Vredesinstituut zegt dat ook zelf. Ik heb een advies over het samenwerkingsakkoord wapenhandel van 30 september 2008. Het Vlaams Vredesinstituut zegt daarin dat het wel om een federale bevoegdheid gaat, maar dat dat niet betekent dat de gewestelijke afweging om al dan niet een uitvoervergunning te verlenen, een maat voor niets of een louter ambtelijke procedure zou zijn. Nogmaals, ook het Vlaams Vredesinstituut zegt dat we onze verantwoordelijkheid moeten opnemen, los van de uitspraken die al dan niet zouden zijn gedaan.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, dit is natuurlijk een bijzonder ernstige zaak: het leveren van materiaal dat Iran kan gebruiken voor zijn nucleair programma. Het probleem is dat dit zich afspeelt tegen een achtergrond van bevoegdheidsconflicten tussen het Vlaamse en het federale niveau.

Er is blijkbaar een gigantisch communicatieprobleem. De heer Hendrickx heeft al verwezen naar een brief van minister Magnette. Minister Magnette zegt dat hij nooit antwoord heeft gekregen. Hij zegt ook dat hij niet op de hoogte is van het beroep dat de Vlaamse Regering tegen de artikelen 25 en 26 heeft aangetekend. Bovendien maakt hij een heel bizarre en gevaarlijke redenering. Hij zegt dat als België zijn internationale verplichtingen voor het Internationaal Atoomenergie Agentschap wil nakomen, we die artikelen 25 en 26 nodig

hebben. Hij gaat er dus van uit dat internationale verplichtingen van België alleen door het federale niveau kunnen worden gehonoreerd. Als we dat op de Europese Unie gaan projecteren, zijn we natuurlijk helemaal weg.

Minister, bent u het met mij eens dat minister Magnette een denkfout maakt en dat de internationale verplichtingen die België op zich heeft genomen, even goed door de gewesten en gemeenschappen kunnen worden gehonoreerd? Ik denk dat dit een heel belangrijke vraag is om de bevoegdheidsconflicten tussen het federale en het Vlaamse niveau uit te klaren.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, in alle eerlijkheid: ik kan u over een aantal dimensies van dit debat niet informeren omdat ik er niet in thuis ben.

Ik heb ook de Handelingen van de commissie bij. Ik zie dat er een vraag is gesteld over het mogelijke beroep bij het Grondwettelijk Hof. Dat beroep is door de Vlaamse overheid ingesteld op 9 november, vrij recent dus. Ik hoop uiteraard dat het Grondwettelijk Hof op de discussie, die eigenlijk veroorzaakt is door de uitbreiding van de bevoegdheden van de commissie door de programmawet, een duidelijk en eenduidig antwoord kan geven.

De minister-president zegt dat er van een gebrekkige controle geen sprake is. Ik bevestig nog eens dat het niet gaat over een situatie in Vlaanderen.

De heer Marc Hendrickx: Met alle respect, mijnheer Watteeuw, het is misschien zo dat hij het niet in de commissie heeft gezegd, misschien in de marge of in de wandelgangen. Blijkbaar heeft ook de heer Van Overmeire er kennis van kunnen nemen. Ik heb het uit de Franstalige pers. Het moet daar toch wel ergens gezegd zijn. Ik speel geen verstoppertje, maar hij wel. We hebben nu kennis genomen van het standpunt van de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 17.47 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 18.01 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 19 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

De heer de Kort, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, ik zal een kort verslag geven. Het was heel uitdrukkelijk via een vraag om uitleg in de commissie Financiën dat er gevraagd werd dat de indexsprong geregeld zou worden via een ontwerp van decreet. Dat is ook wat er hier wordt voorgelegd. De minister heeft ook in de commissie nadere toelichting gegeven over het totaalbedrag van die 42,4 miljoen euro. Het was ook zo dat in de commissie nadere vragen over de methodiek aan de minister van Begroting zijn gesteld.

Daarover heeft zich een verdere gedachtewisseling in de commissie ontwikkeld. Sommigen vonden dat er niet meteen een verdere gedachtewisseling over de begroting moest gebeuren

en dat er toch werd ingegaan op de uitdrukkelijke vraag van de commissieleden om de indexsprong te regelen via dat ontwerp van decreet. Uiteindelijk werd het goedgekeurd met 8 stemmen voor bij 7 onthoudingen. Er werd ook een toelichting gegeven door de Open Vld-fractie waarom men zich heeft onthouden.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer de Kort, voor dit kort maar krachtig verslag.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Principeel en ten gronde heeft mijn fractie geen probleem met een aanpassing die tot doel heeft om een loonindexatie te financieren. Principeel zouden we daarmee instemmen mits de minister enige toelichting had kunnen geven over de 42,4 miljoen euro, niet zozeer waar die naartoe gaat, maar waar die vandaan komt.

U herinnert zich misschien, minister, toen we tijdens het debat in de commissie vroegen of we daar de middelen voor hebben en wat de implicatie is, dat u eigenlijk aan ons gevraagd hebt om u te geloven. U zou over nieuwe monitoringgegevens en tabellen beschikken waaruit blijkt dat dit geen probleem zou zijn. Ik denk dat we het hier allemaal mee eens zijn dat we op basis van geloof en vertrouwen heel moeilijk aan politiek kunnen doen. Daarom zijn we van plan om onze stem te wijzigen als u ons nu zou kunnen zeggen waar die 42,4 miljoen euro vandaan komt want u hebt dat toen niet kunnen duiden.

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Voorzitter, ik hoop dat de minister inderdaad de heer Muyters is. Ik heb soms de indruk dat hij niet de persoon is waarvoor hij zich uitgeeft. Soms krijg ik de indruk dat hij een Spanjaard is. Hij doet me denken aan Manuel uit Fawlty Towers: "I'm from Barcelona. I know nothing." (*Gelach*)

Het is niet de eerste keer dat we de minister in de commissie Financiën om een duidelijke uitleg vragen. Hij doet telkens verwoede pogingen om onze vragen niet te moeten beantwoorden. Hij benut alle mogelijke excuses. Hij draait en keert om toch maar geen antwoord te moeten geven. Dit is de reden waarom wij ons, net als LDD, hebben onthouden. Principeel zijn we niet tegen een indexering. Tenzij de minister vandaag kan uitleggen waar dat bedrag van 43 miljoen euro vandaan komt, zullen we ons opnieuw onthouden.

Minister, zult u dat geld moeten lenen? Vanwaar zal het komen? Moet u elders besparen? We zouden daar graag wat uitleg over krijgen. Misschien kunt u nu bewijzen dat u wel degelijk minister Muyters bent.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik vraag me af of het zinvol is te antwoorden. Voor alle duidelijkheid wil ik erop wijzen dat een inflatie ook tot gevolg heeft dat de eigen belastingen stijgen. Ik heb dat tijdens de commissiebespreking al gezegd. We komen in een situatie terecht waarbij de successierechten en de andere gewestelijke belastingen stijgen. Volgens de monitoring kunnen we hiermee de inflatie voldoende dekken.

De heer Lode Vereeck: Als ik het goed begrijp, levert het voortschrijden van de inflatie ons gewoonweg 42 miljoen euro aan bijkomende inkomsten op. Hierdoor wordt de 42 miljoen euro aan bijkomende uitgaven gedekt.

Minister, betekent dit dat u geen leningen moet aangaan of moet besparen? Of gaat het soms om nog meer geld? Hebben we misschien een overschot?

Minister Philippe Muyters: Ik heb niet gezegd dat het enkel een gevolg van de inflatie is. Uit de monitoring blijkt dat onze eigen ontvangsten, onder meer ten gevolge van de inflatie, hoger liggen. Deze stijging dekt de bijkomende middelen die we nodig hebben. Er is geen behoefte aan bijkomende leningen.

De heer Lode Vereeck: Ik zou de minister willen vragen waarom we die cijfers niet hebben gekregen. Gaat het om veel meer geld?

Minister Philippe Muyters: We kunnen de discussie die we in de commissie hebben gevoerd, hier nog eens opnieuw voeren. Ik heb toen al verklaard dat ik, net als mijn voorganger, op vraag van de commissie hier enkel een aanpassing doorvoer om tot die uitgaven te kunnen overgaan. Ik vind het niet nuttig elke maand een volledige begrotingscontrole voor te leggen. Ik heb dit allemaal al tijdens de commissiebesprekingen verteld. Ik dacht niet dat het de bedoeling van het Vlaams Parlement was die discussie volledig te heropenen.

De heer Erik Tack: We voeren hier inderdaad heel de discussie opnieuw. Indien de minister dit met cijfers zou kunnen staven, zouden we ze niet opnieuw moeten voeren. Hij doet dit andermaal niet. Deze discussie is zinloos. We hoeven deze dialoog niet meer voort te zetten. Dit betekent eigenlijk dat we veel dialogen niet meer moeten voortzetten.

De vorige minister op het spreekgestoelte kon ook al geen antwoorden geven. Officieel had hij nog geen documenten ontvangen. Iedereen had die documenten nochtans al gelezen. De Vlaamse Regering weet niets en kan vragen niet beantwoorden. In dat geval hoeven we eigenlijk ook geen plenaire vergaderingen meer te houden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. Vl. Parl. 2010-11, nr. 19/1)*

– *Het enig artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de private arbeidsbemiddeling – 641 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 10

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling.

Door mevrouw Ceysens en de heren Sabbe, Bouckaert, Gatz, Vereeck en Schueremans c.s. werd met toepassing van artikel 64, punt 2, van ons reglement een met redenen omklede motie ingediend die ertoe strekt het beredeneerde advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State te vragen over de amendementen van mevrouw Ceysens en de heer Sabbe.

Die motie voldoet aan de in artikel 64 van ons reglement bepaalde voorwaarden. Ik zal dan ook het advies van de Raad van State inwinnen. Ik heb daartoe trouwens onmiddellijk de opdracht gegeven. Ik heb verzocht om het advies te mogen ontvangen binnen een termijn van 5 werkdagen.

Hierdoor worden de bespreking van en stemming over de amendementen van mevrouw Ceysens en de heer Sabbe op de artikelen 2, 3, 4, 5 en 23 en de artikelen 2, 3, 4, 5 en 23 en de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet geschorst.

Ik heb daarnet tijdens de schorsing een onderhoud gehad met de heer Watteeuw, die ook een aantal amendementen heeft ingediend. Voor de helderheid van de discussie zal ik als voorzitter ook over deze amendementen het advies van de Raad van State vragen.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Hierdoor worden de bespreking van en stemming over de amendementen van de heer Watteeuw op artikel 5 en tot invoeging van nieuw artikelen 5/1 en 23/1 geschorst.

Ik wijs de vergadering bovendien op de reflectienota's die zijn ingediend door mevrouw Ceysens, de heer Schueremans, mevrouw Peeters en de heren Sabbe en Bouckaert en door de heer Watteeuw, en die krachtens artikel 56, punt 2, van ons reglement mee de basis vormen voor de beraadslaging in plenaire vergadering.

De algemene bespreking is geopend.

We voeren dus de bespreking over het ontwerp van decreet zoals het nu voorligt, op basis van de artikelen zoals ze in de commissie zijn goedgekeurd. De amendementen en de artikelen waarop ze zijn ingediend, zullen we normaal gezien over 14 dagen bespreken. We zullen dan ook over die amendementen en artikelen stemmen, en vervolgens zullen we stemmen over het geheel van het ontwerp van decreet.

De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Voorzitter, begrijp ik het goed: nu de algemene bespreking en de bespreking van de artikelen die vandaag niet worden geamendeerd?

De voorzitter: Dat klopt.

De heer Laurys, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Voorzitter, minister, moedige collega's, het ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling werd opgesteld om de Vlaamse regelgeving over private arbeidsbemiddeling aan te passen aan de voorschriften van de Europese Dienstenrichtlijn. Die Dienstenrichtlijn regelt het interne dienstenverkeer in Europa en bepaalt dat er zo weinig mogelijk beperkingen en belemmeringen mogen worden opgelegd. Dat betekent ook dat dienstenverstrekkers uit andere Europese landen zo vrij mogelijk toegang moeten krijgen tot de markten van elke nationale lidstaat.

De basis voor de huidige Vlaamse regelgeving is het verdrag van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), nummer 181, van 19 juni 1997. Het doel van dit verdrag is een toelatingsregeling tot stand te brengen, een maximale bescherming van de werkzoekenden en werknemers, en ook het toezicht te organiseren. Er bestaat op dit ogenblik een Vlaamse regelgeving over private arbeidsbemiddeling. Dat is het decreet van 13 april 1999. Dat decreet moet nu in overeenstemming worden gebracht met de Europese Dienstenrichtlijn. Dat is ook het voorwerp van het huidige ontwerp van decreet.

De belangrijkste wijzigingen die voorliggen, gaan over de erkenningsregeling die wordt aangepast en de pendant van de erkenningsregeling die wegvalt, de beschermingsbepalingen. Volgens de actuele regeling moet elk bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling verricht, worden erkend. Voor uitzendbureaus verandert er niets omdat ze niet onder de Europese Dienstenrichtlijn vallen. Daarvoor kan de erkenning nog altijd worden gebruikt. Voor andere activiteiten van private arbeidsbemiddeling zoals plaatsing van werknemers of outplacement is dat niet meer van toepassing.

Inzake de erkenningsregeling moeten we een onderscheid maken tussen het vrij verkeer van diensten en de vestiging. In geval van vrij verkeer van diensten is een erkenningsregeling alleen mogelijk als de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de bescherming van het leefmilieu in het gedrang zijn, en de noodzakelijkheid van de maatregelen voldoende is aangetoond.

Een erkenningsregeling van vestiging van een bureau kan nog steeds worden beschouwd als een dwingende reden van algemeen belang aangezien ze de rechten van werknemers, werkzoekenden en gebruikers beschermt. Maar dat zou betekenen dat dergelijke regeling een aanzienlijke benadeling zou vormen voor de in Vlaanderen gevestigde bureaus ten opzichte van de in het buitenland gevestigde. Daarom heeft de minister gekozen om voor de private arbeidsbemiddeling, met uitzondering van de uitzendsector, die niet onder de Dienstenrichtlijn ressorteert, af te zien van de erkenningsregel. Daartegenover staat dat er een gelijk beschermingsniveau wordt georganiseerd met de minste administratieve lasten via een gerichte sanctiebepaling.

Het klopt, de oppositie zal het ook aangeven, de SERV vraagt in zijn advies van 16 december 2009 een registratieregeling. Rekening houdend met de federale Limosa-meldingsplicht (Landenoverschrijdend Informatiesysteem ten behoeve van MigratieOnderzoek bij de Sociale Administratie) voor iedereen die in België werkt vindt, kan een extra registratieregeling worden geïnterpreteerd als een belemmering van het vrije personen- en dienstenverkeer naast een bijkomende administratieve last voor bedrijven. De uitwisseling van elektronische gegevensstromen tussen federale overheid en gewesten kan de inspectiediensten voldoende zicht geven op activiteiten inzake private arbeidsbemiddeling van in het buitenland gevestigde bureaus. De ondertekeningprocedure van een samenwerkingsakkoord tussen federale overheid en gewesten is lopende.

De maatregelen die nu worden voorgesteld in dit ontwerp van decreet, zijn proportioneel veel minder belastend en houden een administratieve vereenvoudiging in. De erkenningsregeling valt weg, er moet niet langer jaarlijks een activiteitenverslag worden opgemaakt, en een bepaalde rechtsvorm is voor een bureau niet langer verplicht. Uit de reguleringssimpactanalyse kan bovendien worden afgeleid dat bureaus uit een ander gewest of een andere lidstaat gemakkelijker toegang krijgen tot de Vlaamse arbeidsmarkt.

Voor de bescherming van werknemers wordt een gelijk maar minder administratief belastend beschermingsniveau ingevoerd, waaronder strafrechtelijke bepalingen en mogelijkheden van administratieve geldboetes vallen. Toezichts- en sanctiebepalingen worden hervormd in functie van de ernst van de inbreuken. Er is tevens een verschuiving van a-priori- naar a-posterioriconroles. De inspectie is klaar om op deze manier te beginnen werken.

De Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie besprak dit ontwerp van decreet op de vergaderingen van 30 september en 12 en 14 oktober. Er werden hoorzittingen georganiseerd op 6 en 12 oktober 2010.

Wat de erkenningsregeling betreft, merkt de oppositie op dat het toezicht op de naleving van wetgeving veronderstelt dat men weet welke arbeidsbemiddelaars actief zijn op de markt. Hoe kan men bureaus die niet in Vlaanderen gevestigd zijn, controleren zonder registratie? Gaan vooral de buitenlandse bureaus niet buiten beeld blijven? Inzake de vrees door het Europese hof op de vingers te worden getikt, wordt verwezen naar de registratieregeling die in het Waalse Gewest van toepassing is. Geeft de bundeling van bestaande gegevensbronnen voldoende zicht op de buitenlandse dienstverleners?

De oppositie stelt dat de basis van dit ontwerp IAO-verdrag nummer 181 (Internationale Arbeidsorganisatie) is en dat gaat nu net uit van een systeem van registratie. De uitleg van de regering – het niet halen van de Europese toets – over de onmogelijkheid van zo'n systeem wordt onvoldoende geacht, men verwijst daarvoor naar Europese rechtspraak. Het amendement van de oppositie dat ertoe strekt een nieuw artikel in te voegen waarin de registratieverplichting wordt geregeld, werd door de meerderheid verworpen.

Vanuit de meerderheid wordt gesteld dat registratie van ondernemingen geen waterdichte methode is om echte fraudegevallen te vermijden; aansluitende regelgeving en samenwerking in geheel Europa wel. Het voorgestelde samenwerkingsakkoord met de federale overheid en

de andere gemeenschappen en gewesten is dan ook een goed initiatief. Een performante inspectie is een voorwaarde om de sector gezond te houden. De federale minister van Werk heeft in de huidige toestand van lopende zaken reeds de handtekening gezet onder het samenwerkingsakkoord inzake inspectie.

Het niet opnemen van een registratieregeling moet voldoende worden gecompenseerd door de voorwaarden ingeschreven in het ontwerp van decreet. Het ontwerp voldoet hieraan, na enkele tekstaanpassingen bij amendement.

Ik bespreek ze in het kort. Het ontwerp voorzagt in een verplichting om een verzekering af te sluiten tegen financieel onvermogen. Deze werd bij amendementen zowel vanuit de meerderheid als de oppositie geschrapt. Elke contractpartij moet zijn of haar eigen risico nemen. Dat noemt men een business-to-businessrelatie. De enige sector waarin werkzoekenden en werknemers een risico lopen, is in de uitzendrelatie. Daar bestaat reeds een waarborgregeling via het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten.

Economisch gezien zou zo'n verzekering een kostenverhoging zijn voor de sector en geeft de regel aanleiding tot een ongelijke behandeling tussen de Vlaamse en andere bureaus.

Artikel 5, ten derde bepaalt dat een bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling verricht niet in een procedure in het kader van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de onderneming mag verkeren. Het mag met andere woorden niet in gerechtelijk concordaat staan. Dat is eigenlijk contradictorisch omdat zulke onderneming net handelsactiviteiten voortzet met de bedoeling een faillissement te vermijden en dus de continuïteit van de onderneming wenst te handhaven. Het zou contradictorisch zijn met de voorliggende wetgeving om deze ondernemingen de uitoefening van activiteiten te ontfemen en bovendien te sanctioneren. Vanuit de meerderheid werd voorgesteld om met amendementen die verplichting weg te werken. Dat werd aangenomen.

De oppositie heeft via amendementen het schrappen voorgesteld van criteria inzake kwaliteit en deskundigheid, die bepaald worden door de Vlaamse Regering, en van de gedragscode die wordt voorgeschreven, met het argument dat dit overdreven betutteling en een onnodige administratieve belasting zou zijn. Deze criteria en gedragscode bieden zonder registratieverplichting echter een garantie ten aanzien van bonafide bureaus. Het gaat om het tegenwicht tegen het niet verplicht zijn van registratie. Daarom heeft de meerderheid dit amendement verworpen.

De oppositie heeft ook gezegd dat dit ontwerp een gemiste kans is om ook uitzendarbeid bij de overheid toe te laten. Dit is echter federale materie. De amendementen die hiertoe werden ingediend en die in een decretale basis wilden voorzien bij de Vlaamse overheid en de lokale en ondergeschikte besturen – verwijzend naar de richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 – werden door de meerderheid verworpen.

Het amendement vanuit de oppositie om de voorwaarden en modaliteiten inzake samenwerking van private en publieke arbeidsbemiddelingsbureaus te schrappen, met het argument dat dit overlegplatform weinig zin heeft daar de publieke en private arbeidsbemiddelingsbureaus al jaren samenwerken en er dus al voldoende overleg is, werd ook door de meerderheid verworpen.

Ten slotte: de opmerkingen inzake toezicht, handhaving en sancties op basis van het decreet dat in mei 2002 werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt, kan enkel door directe discriminatie worden aangepakt. In het voorliggende ontwerp wordt voorzien dat zowel directe als indirecte discriminatie wordt gesanctioneerd door middel van een administratieve geldboete. Via een meerderheidsamendement wordt aan artikel 24, 19° toegevoegd dat discriminatie-inbreuken moeten worden beschouwd als belangrijke inbreuken. Daarmee wordt het onevenwicht tussen de sancties in het voorliggende decreet en het decreet op de evenredige arbeidsdeelname hersteld.

Bij de andere artikelen werden geen opmerkingen geformuleerd.

Voor de eindstemming werd door de oppositie een tweede lezing gevraagd, conform artikel 68, punt 1, b) van het reglement. De opmerkingen inzake de voorwaarden voor private arbeidsbemiddeling blijven omdat er nog bepalingen in staan over de gedragscode en de kwaliteits- en deskundigheidseisen. Volgens de oppositie blijft dat ingaan tegen de federale inspanningen op het vlak van administratieve vereenvoudiging. Tevens maken allerhande formalistische bepalingen het moeilijker voor de mensen om zich een plaats op de arbeidsmarkt te verwerven. De voorgestelde regeling werd gezien als een stap terug. De minister heeft echter herhaald dat het niet invoeren van de registratieregeling een belangrijke stap is in het wegwerken van de administratieve rompslomp. De gedragscode die men wil verwijderen, is niet nieuw. Hij bestond al. Naast het opnemen van kwaliteitsvereisten is de gedragscode ook nodig als tegenhanger voor het wegvallen van de registratieregeling.

Collega's, voor de eindstemming werden door Open Vld, LDD en Groen! schriftelijke reflectienota's aangekondigd. Open Vld en LDD lichten daarin toe dat er een inconsistentie is in de juridische redenering van het ontwerp. Zij vinden dat de handelsbelemmeringen onvoldoende gemotiveerd zijn. Daardoor is de aanpassing van de Vlaamse regelgeving aan de Europese Dienstenrichtlijn niet in overeenstemming. Dat zou volgens hen aanleiding kunnen geven tot inbreukprocedures door de Europese Commissie en zelfs vorderingen tot schadeloosstelling. Het pleidooi betreffende de richtlijn om de uitzendarbeid in de Vlaamse overheid in de lokale ondergeschikte besturen te reglementeren werd ook herhaald. Groen! herhaalde ook het pleidooi voor de verplichte registratie en, in ondergeschikte zin, minstens een meldingsplicht hiervoor, verwijzend naar het SERV-advies en de sociale partners.

Voorzitter, ik kan ten slotte nog vermelden dat het ontwerp van decreet in de commissie werd aangenomen met acht stemmen voor, drie tegen en één onthouding.

Tot daar een beknopte maar volledige samenvatting van de totstandkoming van het decreet. Wat de opmerkingen van mijn fractie betreft, verwijs ik naar wat in het verslag als meerderheidsstandpunt is geformuleerd. Wij sluiten ons daar volledig bij aan. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister, collega's, in de oorspronkelijke wetgeving, het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest en de uitvoeringsbesluiten ter zake, was bepaald dat bureaus die aan arbeidsbemiddeling willen doen, hiertoe een voorafgaande erkenning door de Vlaamse overheid moesten verkrijgen. Om deze erkenning te krijgen, moesten ze aantonen aan bepaalde voorwaarden te voldoen. De Europese Dienstenrichtlijn laat, met uitzondering van de uitzendsector, geen erkenningsregeling meer toe voor private arbeidsbemiddeling. Het afschaffen van deze erkenningsregeling vormt dan ook de grootste wijziging ten opzichte van het decreet van 13 april 1999. Ik wil mij vandaag dan ook hoofdzakelijk daartoe beperken.

Het is voor een goede werking onmiskenbaar belangrijk om zicht te blijven houden op bureaus die aan arbeidsbemiddeling doen. Niet alleen omwille van de transparantie van de arbeidsbemiddelingsmarkt maar ook en vooral omdat toezicht op de naleving van de arbeidswetgeving veronderstelt dat men weet welke arbeidsbemiddelaars actief zijn op de Vlaamse arbeidsmarkt. Ook de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft dat in zijn adviezen ter zake bevestigd. Daarom pleit de SERV en ook mijn fractie voor een stelsel waarbij alle verleners, zowel Belgische als buitenlandse, van deze arbeidsbemiddelingsdiensten, of ze zich hier nu vestigen of niet, verplicht worden zich hier vooraf te laten registreren bij het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie.

De bescherming van de rechten van werkzoekenden en werknemers bevat volgens de SERV elementen van openbare orde om tegemoet te komen aan artikel 16 van de Europese

Dienstenrichtlijn op grond waarvan de registratieregeling moet kunnen binnen de contouren van de Europese regelgeving.

Artikel 3 van het IAO-verdrag nummer 181 bepaalt dat elk lid volgens een vergunnings- of certificeringssysteem de voorwaarden vaststelt waaronder particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling hun werkzaamheden uitoefenen. Ook de Raad van State stelt in zijn advies van 11 mei 2010 dat erover gewaakt moet worden dat de door het IAO-verdrag aan werknemers en werkzoekenden verleende rechten en bescherming op een gelijkwaardige wijze worden gewaarborgd. Het is maar zeer de vraag of dit kan door enkel nog het opleggen van een straf- of administratieve sanctie aan bureaus die de opgelegde voorwaarden niet naleven, zoals in het voorliggend ontwerp van decreet is opgenomen.

Op basis van een registratiesysteem wordt een databank aangelegd met vermelding van de gegevens van de diverse arbeidsbemiddelingsbureaus en kan er mits regelmatige update een overzicht geboden worden van wie er op de markt actief is.

Volgens de SERV had de bestaande erkenningsregeling de facto al in aanzienlijke mate het karakter van een registratieregeling omdat de voorwaarden dusdanig weinig stringent bepaald werden dat vrijwel elke aanvraag positief werd geadviseerd. Zo behield men echter wel een overzicht van de spelers op de markt.

Het wezenlijke doel van de diverse erkenningsregelingen voor private arbeidsbemiddeling blijft bovendien het waarborgen van de rechten van werkzoekenden. Ook in een stelsel van registratie zou dit het geval zijn. De SERV is van oordeel dat de verplichting tot registratie wel degelijk compatibel is met de Europese regelgeving omdat de bescherming van de rechten van de werkzoekende wordt beoogd. Die bescherming is volgens de SERV van openbare orde, een van de gronden die volgens artikel 16 van de Dienstenrichtlijn kan worden ingeroepen om bepaalde beperkende verplichtingen op te leggen.

In het Waalse Gewest werd bij decreet van 3 april 2009 een registratieregeling ingevoerd. Volgens uw redenering, minister, zou het Waalse Gewest dus in strijd zijn met de Europese Dienstenrichtlijn. Bij mijn weten werd het Waalse Gewest hiervoor tot op heden nochtans niet op de vingers getikt door het Europese Hof van Justitie. Evenmin werd het veroordeeld tot het betalen van een dwangsom wegens het niet naleven van de richtlijn.

De adviseur van de studiedienst van het ACV stelde tijdens de hoorzitting in de commissie: “Het Europese Hof van Justitie heeft in juni de Belgische registratieregeling in de bouwsector, een gelijkaardige regeling voor waarborgen inzake arbeidsrecht en vrij verkeer van diensten toegelaten. (...) Het komt er dus op aan rekening te houden met de rechtspraak van het Hof van Justitie.” Maar u wilt van de registratieregeling niet weten en pleit in de memorie van toelichting voor een alternatief, namelijk de uitwisseling van gegevensstromen. Buitenlandse dienstverleners die tijdelijk diensten verlenen op het Belgische grondgebied moeten sinds 1 april 2007, zoals door de verslaggever al aangehaald, de Limosa-meldingsplicht verrichten. Tijdens de hoorzittingen in de commissie voor Economie werden echter heel wat twijfels verwoord over Limosa als instrument om een duidelijk zicht op de sector te krijgen.

Ook via de databanken van de belastingadministratie zouden heel wat gegevens beschikbaar zijn. U verwijst in de memorie van toelichting naar een ontwerp van samenwerkingsakkoord met betrekking tot de coördinatie van de controles inzake illegale arbeid en sociale fraude. Over dit ontwerp van samenwerkingsakkoord bestaat een akkoord tussen het federale niveau en de gemeenschappen en gewesten, maar de ondertekeningsprocedure kon nog steeds niet worden gefinaliseerd. Dit zal er met een federale regering die momenteel nog steeds in lopende zaken is en zonder directe vooruitzichten op een eventuele nieuwe federale regering niet gemakkelijker op worden.

Inzake het alternatief dat u suggereert, heeft de SERV in haar advies gevraagd dat, indien in het decreet geen registratieregeling wordt opgenomen, er nagegaan zou worden of het

mogelijk is om door bundeling van bestaande gegevensbronnen voldoende zicht te krijgen op buitenlandse dienstverleners die arbeidsbemiddelingsdiensten in Vlaanderen willen verrichten. De raad vroeg ook dat het resultaat van dit onderzoek voorgelegd wordt aan en besproken met de sociale partners vooraleer de voorbereiding van nieuwe Vlaamse regelgeving wordt verder gezet. Ook hier hebt u uitdrukkelijk geen rekening mee gehouden. De secretaris van de Commissie Private Arbeidsbemiddeling zei tijdens de hoorzitting in het Vlaams Parlement dat het jammer is dat er niet gewacht is op de uitkomst van een dergelijk onderzoek alvorens het ontwerp van decreet in het parlement te bespreken.

De SERV vindt het ook merkwaardig dat de minister in de memorie van toelichting enerzijds stelt dat een registratieregeling niet door Europa aanvaard zou worden, maar dat er anderzijds tal van administratieve formaliteiten in hoofde van de arbeidsbemiddelingsbureaus behouden blijven. De raad is van mening dat deze werkwijze niet conform de bepalingen is zoals opgenomen in artikel 16 van de Europese Dienstenrichtlijn.

Wordt er door de afschaffing van de erkenningsregeling en het niet invoegen van een registratieregeling extra ingezet op inspectie? Hoe zullen de inspectiediensten kunnen optreden tegen bureaus waarvan zij niet eens het bestaan kennen? Hoe zullen buitenlandse bureaus die niet in Vlaanderen gevestigd zijn, gecontroleerd worden? Het zijn vragen waarop ik in het ontwerp van decreet dat vandaag voorligt, geen antwoord vind.

Indien de Vlaamse overheid geen of onvoldoende zicht heeft op de werking van de bureaus die van buiten Vlaanderen hun diensten aanbieden, zullen de formaliteiten de facto alleen aan de in Vlaanderen gevestigde bureaus opgelegd kunnen worden. Dat zou tot een fundamenteel ongelijke behandeling leiden tussen Vlaamse en andere bureaus, wat een onaanvaardbare discriminatie is.

In de samenvatting van de Reguleringssimpactanalyse, die als bijlage bij de memorie van toelichting hoort, wordt vermeld dat de afschaffing van de erkenningsregeling vooral in het voordeel speelt van de private arbeidsbemiddelingsbureaus, terwijl er voor de overige partijen meer nadelen dan voordelen aan verbonden zijn en de bemiddelden de grootste potentiële risico's dragen. Dat impliceert meteen dat een registratieregeling gepast zou zijn. Er wordt dan wel gekozen om de voorwaarden, waaraan voldaan moet zijn om aan private arbeidsbemiddeling te mogen doen, te behouden en zelfs lichtjes te versterken, maar de vraag blijft hoe men deze voorwaarden zal kunnen controleren van bureaus waarvan men het bestaan niet eens afweet. De adviseur van de studiedienst van de ABVV stelde het tijdens de hoorzitting in commissie als volgt: "De registratieregeling maakt duidelijk wie er gecontroleerd kan worden. Zonder registratieregeling is het de facto enkel mogelijk om de Vlaamse kantoren te controleren. De controle van buitenlandse kantoren is het voornaamste argument voor de registratieregeling."

Sinds de invoering van een eigen Vlaamse regelgeving inzake private arbeidsbemiddeling in 1991, zijn de Vlaamse sociale partners altijd nauw betrokken geweest, zowel bij de totstandkoming als bij de concrete uitvoering van de regelgeving. Nu wordt er door u, mijnheer de minister, geen rekening gehouden met het unaniem advies van de SERV.

Tijdens de hoorzitting in de commissie stelde de vertegenwoordiger van Federgon nog dat het overigens niet de gewoonte is van de Vlaamse Regering om unanieme adviezen van de SERV naast zich neer te leggen. U maakt hierop blijkbaar graag een uitzondering. De adviseur van de studiedienst van het Algemeen Belgisch Vakverbond (ABVV) stelde zelfs onomwonden: "In het huidige ontwerp wordt de rol van de sociale partners uitgeschakeld." Toch een pijnlijk moment voor een minister die afkomstig is uit de wereld van de sociale partners.

Minister, ten slotte is er nog het probleem in verband met de timing. De Europese Dienstenrichtlijn werd goedgekeurd op 12 december 2006 en gepubliceerd op 27 december 2006. Van dan af hadden de lidstaten 3 jaar de tijd om hun regelgeving aan de Europese Dienstenrichtlijn aan te passen. Eind 2009 verliep die termijn. U bent op dit moment wel erg

laat met het indienen van uw ontwerp van decreet. Het is ook daarom dat de commissie verzocht werd om dit ontwerp van decreet zo spoedig mogelijk te behandelen.

De uitspraken van de meerderheidspartijen die de oppositie al bij voorbaat de schuld gaven voor het oplopen van een eventuele boete voor het niet tijdig implementeren van de Europese regelgeving, alleen maar door het voeren van oppositie en gebruik te maken van het reglement van het Vlaams Parlement, zijn dan ook de wereld op zijn kop en te grof voor woorden. U, minister, en alleen u en de Vlaamse Regering bent verantwoordelijk voor het tijdig omzetten van Europese regelgeving in Vlaamse decreten. Indien de Vlaamse belastingbetaler voor het laattijdig implementeren van de Europese Dienstenrichtlijn een boete zou worden opgelegd, mag en kan die enkel op uw conto geschreven worden, en op dat van uw collega's in de Vlaamse Regering.

Minister, u bent onzes inziens niet geslaagd in de test om de Europese Dienstenrichtlijn te vertalen in behoorlijke Vlaamse regelgeving. Wij zullen uw ontwerp van decreet zoals dat vandaag voorligt, dan ook niet steunen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik heb een vraag aan u naar aanleiding van het betoog van de heer Janssens. Hij zegt zeer terecht dat vertraging niet kan worden verweten aan de oppositie. Dat doet me eraan denken dat u het advies van de Raad van State bij hoogdringendheid gaat vragen. Onze vraag was 30 dagen. U weet dat u dat moet motiveren. Wat is uw motivering? Alleen de motivering dat de regering achterstand heeft, is een motivering die door de Raad van State niet wordt erkend.

De voorzitter: We zullen eerst mevrouw Ceysens aan het woord laten en dan zal ik daarop antwoorden. Ik kan de brief ook gewoon voorlezen. Er is een motivering gegeven. Ik kan als voorzitter een termijn bepalen. Ofwel is die 5 dagen ofwel 30 dagen. Niemand in dit land is ermee gediend dat de voorzitter van het Vlaams Parlement aan de Raad van State zegt dat die 30 dagen de tijd heeft. Ik denk dat het een verstandige beslissing is om dat binnen de 5 dagen te doen. Ik weet niet wat het probleem is. Er is trouwens daarstraks zo beslist.

De heer Lode Vereeck: Het reglement zegt dat ik te allen tijde...

De voorzitter: U mag altijd het woord vragen, mijnheer Vereeck, en zeker u.

De heer Lode Vereeck: Ik dank u vriendelijk, ik stel dat op prijs. Het is ten eerste zo dat de kwaliteit van de adviezen wat minder grondig is wanneer iets bij hoogdringendheid wordt behandeld. De amendementen zijn ingrijpend en relevant. Ik denk dat we beter naar een grondig advies gaan. Ik ben gewoon geïnteresseerd, want het heeft geen zin dat de Raad van State u terugfluit wegens het feit dat u als hoofdreden zou aangeven dat de Vlaamse Regering wat te laat is. Ik opper deze bekommernis en had graag de echte redenen gekend.

De voorzitter: U hebt uw verantwoordelijkheid als fractieleider van LDD, ik heb mijn verantwoordelijkheid als voorzitter van dit parlement. Volgens het reglement oordeel ik dat ik een advies vraag aan de Raad van State binnen de 5 dagen. U zult een kopie krijgen van de brief en dan kunt u perfect lezen wat de motivering is waarom we 5 dagen vragen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Het is een goede vraag en we moeten de motivering bekijken. Het zou heel jammer zijn mocht de Raad van State zeggen dat ze gelet op de beperkte tijd die hun gegund is, niet echt in de diepte over onze amendementen en onze motivering op basis van artikel 10 zou willen ingaan. Als het op die manier terugkomt, dan kom ik ook weer bij u terug, voorzitter. Ik heb echt wel de indruk ...

De voorzitter: Mevrouw Ceysens, u bent jarenlang minister geweest. Ik heb heel veel decreten gelezen. U had er blijkbaar altijd alle vertrouwen in dat de Raad van State binnen de 5 dagen advies zou verstrekken. Ik spreek nu als voorzitter van dit parlement die dringend een advies nodig heeft. Ik heb het volste vertrouwen in de Raad van State. Daar zitten heel knappe mensen bij. Ik vrees niet voor een minder goed advies.

Mevrouw Patricia Ceysens: We zullen zien wat het oplevert.

Ik heb een viertal opmerkingen bij het ontwerpdecreet betreffende de private arbeidsbemiddeling. Uitzendarbeid bij de overheid en de steden en gemeenten wil ik er als punt uitlichten. Het was een belangrijk onderdeel van de reflectienota. Daar hebben onze amendementen betrekking op en net die artikelen zijn geschorst. Ik zal mijn punt binnen 14 dagen ontwikkelen. Dat is voor ons een heel belangrijk element.

Wat ons getroffen heeft, is dat het decreet totaal geen rekening heeft gehouden met de adviezen die zijn uitgebracht. Bij het ontwerp zitten adviezen van de SERV, maar er zat ook een advies van de raad van State bij. Uiteindelijk had ook de Raad van State zeer belangrijke opmerkingen, maar men heeft er helemaal geen rekening mee gehouden.

Bij de SERV ging het vooral over de registratieverplichting. Daarover heb ik u totaal niet begrepen. Aan de ene kant ontpopt u zich als de grootste believer en de grootste verdediger van de Dienstenrichtlijn. U zegt dat de Dienstenrichtlijn boven alles gaat.

Er is al een poging geweest om een registratieverplichting en misschien nog een lager instrument, een meldingsplicht, in te voeren. Daarin kan ik u als believer van de Dienstenrichtlijn nog voor een stuk volgen. Maar we moeten afwachten wat er gebeurt als dit wordt aangemeld bij de Europese Commissie. Waarom een meldingsplicht? De enige reden is dat ik niet wil dat er bij de inspectie op basis van dit decreet een onderscheid wordt gemaakt tussen de Vlaamse en de andere kantoren.

Daar heb ik angst voor. Ik weet dat de Vlaamse inspectie vandaag gemakkelijk en graag allerlei kleine formaliteiten bij de Vlaamse kantoren inspecteert, maar niet toekomst aan echte inspectie. Laat staan dat ze illegale uitzendkantoren of illegale arbeidsbemiddeling zou opsporen. Ik ben bang dat de inspectie zich zal botvieren op de Vlaamse kantoren, die nochtans hun best doen en dat de buitenlanders van elke vorm van inspectie verstoken zullen blijven. Dat kan de bedoeling niet zijn.

Dat was ook een van de opmerkingen van de Raad van State. De raad stelt dat u met dit decreet een ongelijke behandeling dreigt te introduceren op de Vlaamse markt, en meer bepaald op het vlak van de private arbeidsbemiddeling. U hebt me er op geen enkel moment van kunnen overtuigen dat dit decreet geen ongelijkheid zal teweegbrengen en dat het niet weer de brave, vriendelijke, correcte, Vlaamse kantoren zullen zijn die er finaal de pineut van zullen zijn.

U ontpopt zich als een grote believer van de Dienstenrichtlijn en het vrijmaken van de registratieplicht en de meldingsplicht. U bent niet consequent. Het decreet staat immers bol van allemaal kleine pestregeltjes waaraan alle kantoren moeten voldoen en die bovendien strijdig zijn met de Dienstenrichtlijn.

U zult besluiten maken waarin u allerlei vereisten zult opnemen, waarmee de gedragscode nogmaals wordt geïmplementeerd in het decreet, de gedragscode die nogmaals herhaalt wat alle mogelijke wettelijke bepalingen zijn. Dan doet u niets anders dan overreguleren. Als we u daarop dan aanspreken en u vragen hoe u dat rijmt met de Dienstenrichtlijn, die eigenlijk verbiedt dat u allerlei pestregeltjes oplegt, dan geeft u niet thuis. Dan blijft u doof. Als u in de Dienstenrichtlijn gelooft, dan zegt u: geen registratieregeling, geen regeling. Dan legt u ook geen vreselijke regeltjes op, die het de sector alleen maar moeilijk zullen maken.

Het gevolg zal immers zijn dat een aantal buitenlandse dienstverleners, na het lezen van het decreet en na het voelen van de sfeer die eruit blijkt met betrekking tot uitzendarbeid, onze markt links zullen laten liggen. Ik kan me voorstellen dat een aantal leden dat zullen toejuichen. Het sfeertje van het protectionisme is immers helemaal terug. Op zich is dat echter dramatisch. Als men onze markt links laat liggen, zullen we ook verstoken blijven van innovaties op die markt, van marktconcurrentie, die dan toch garant staat voor het aanwakkeren van een betere dienstverlening, die de mensen in de sector wakker houdt en

ervoor zorgt dat er vooruitgang kan zijn in die sector. Ik vind het persoonlijk dus zeer erg dat u zo inconsequent met de Dienstenrichtlijn omgaat en dat u er toch voor hebt gekozen allerlei regeltjes in te voeren in het ontwerp van decreet.

Het ontwerp van decreet straalt eigenlijk een gigantisch wantrouwen uit tegenover de sector van de privéarbeidsbemiddeling en de uitzendarbeid. Ik vind dat verbazingwekkend, maar ik kan ook alleen maar vaststellen dat u hier waarschijnlijk het onderspit hebt moeten delven in de discussies. Ik vind dat persoonlijk zeer jammer en een gemiste kans, zeker als we beseffen dat uitzendarbeid belangrijk is voor het flexibel maken van onze arbeidsmarkt, maar ook als we bekijken wat de mensen in die sector realiseren. Zij zijn het precies die de hiaten in die arbeidsmarkt opvullen. Het zijn zij die mensen uit kansengroepen naar banen leiden. Het zijn zij die erin slagen om 20 percent van de allochtone werknemers aan een eerste baan te helpen. Het gaat dan over 12 percent. Geen enkele sector doet beter. Bij de overheid zelf is het aandeel 2 percent. Dan probeert men te doen uitschijnen dat het in deze sector is dat men mensen allerlei dingen probeert wijs te maken en te bedriegen. Ik vind dat niet door de beugel kunnen.

Wat me ongelooflijk heeft geschokt, is dat u in uw ontwerp een bepaling had opgenomen dat het verbod uitzendarbeid en privéarbeidsbemiddeling aan te bieden “in een drankgelegenheid en aanhorigheden”. Er stond net niet dat het niet zou mogen in een hoerenkot. Voorzitter, excuseer me voor het woord. Ik vond het ongehoord dat zoiets in een Vlaams ontwerp van decreet door u werd ingeschreven. Ik heb u daar ook op aangesproken. Het enige verweer dat u had, was dat deze bepaling in de federale wet van 1965 stond. Wij ijveren stilaan steeds meer voor Vlaamse autonomie alom, maar dat is de wijze waarop een Vlaamse visie en een Vlaams ontwerp van decreet tot stand komt: men neemt een federale wet van 1965 en dient die in in het Vlaams Parlement.

Minister, dat doet me denken aan het verhaaltje van de jonggehuwden. Het meisje bakt 's avonds vlees en snijdt daar altijd een stukje af. Haar man vraagt: wat doe je? Je snijdt er een stukje vlees af en gooit het weg. Zijn vrouw moet het antwoord schuldig blijven. Ze heeft dat altijd zo gedaan, zegt ze. De eerste keer dat ze bij de schoonouders zijn, zegt die man: jullie weten toch wel dat jullie dochter een wat vreemde manier heeft om vlees te bakken. Ze neemt vlees, snijdt er een stukje af en legt het in de pan. Weten jullie waarom jullie dochter dat eigenlijk doet? Ze zegt dat ze dat ook maar doet, omdat ze dat zo heeft geleerd bij jullie.

Ik weet dat eigenlijk niet, zegt die moeder. Ik doe dat omdat we dat altijd zo gedaan hebben. En zo komen ze bij de grootmoeder. Ze vragen aan de grootmoeder: hoe komt het eigenlijk dat jullie in de familie stukjes vlees weggooien en stukjes afsnijden om in de pan te braden? En die grootmoeder zegt: het is toch niet waar dat jullie dat nog altijd doen? Wij deden dat omdat wij een te klein pannetje hadden in de oorlog! (*Opmerkingen. Gelach*)

Dat is de wijze waarop wetgeving in Vlaanderen tot stand komt: omdat er ooit te kleine pannetjes waren, omdat er ooit slechte visies waren op uitzendarbeid – in 1965, het is mijn geboortjaar, ik ben er 45 geworden. Ik neem aan dat er een verschil is tussen hoe men toen naar uitzendarbeid keek en hoe wij vandaag in Vlaanderen kijken naar een gezonde, moderne arbeidsmarkt, waar uitzendarbeid en private arbeidsbemiddeling hun plaats verworven hebben, door het harde werken van de mensen in de sector, door krediet op te bouwen en door met cijfers aan te tonen wat ze verwezenlijken in een arbeidsmarkt.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ga voor de rest niet veel reageren, want alles is al aan bod gekomen in de commissie, maar als mevrouw Ceysens zich zo opwindt, moet ze mij maar eens tonen waar zij op het decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling, zoals het vroeger bestond, een amendement heeft ingediend om het te wijzigen, toen zij minister in de Vlaamse Regering was. Want blijkbaar is het al van 1965, mevrouw Ceysens.

Mevrouw Patricia Ceysens: Dat hebt u gezegd, minister. Ik heb dit decreet niet ondertekend. U hebt het ondertekend, en het stond erin. Maar akkoord dat u het uit schaamte uit het ontwerp hebt gehaald.

Wat u er niet uit hebt gehaald, maar wat de meerderheid er gelukkig wel uit heeft gehaald, is de verplichting voor iedereen die actief is in private arbeidsmarktbemiddeling of in uitzendarbeid om zich te verzekeren tegen het financiële onvermogen van hun klant. Ik wist niet wat ik las! Dat wij vandaag, in een vrijemarkteconomie dit soort nonsens op papier kunnen krijgen van een Vlaamse Regering! De collega's van de meerderheid, die wellicht het schaamrood op de wangen kregen toen ze begonnen door te hebben welke economische onzin en welk gevaarlijk economisch precedent u hier in een ontwerp van decreet had gestopt, hebben dat er gelukkig uit gehaald. Ik wil hen daarvoor heel hartelijk bedanken.

Samen met de collega's uit de oppositie hebben wij dit decreet benaderd vanuit de filosofie: laten we zo hard mogelijk strijden met zo veel mogelijk instrumenten, om uiteindelijk een beter decreet te krijgen. Dit is alles wat wij willen: dat er in Vlaanderen plaats is voor ondernemerschap, dat het nog aantrekkelijk is om te ondernemen en dat de overheid stopt met alle mogelijke onzin te verzinnen om dat ondernemen toch maar aan banden te leggen. Wij konden echt niet geloven wat u op papier had gezet: een verzekering tegen het financiële onvermogen van uw klant. Gelukkig is dat eruit gehaald door de collega's van de meerderheid.

Ik heb duidelijk gemaakt dat wij een totaal andere visie en verwachting hadden over wat Vlaanderen vandaag zou kunnen doen op het gebied van private arbeidsbemiddeling en uitzendarbeid. Ondanks het feit dat de regering probeert om die uitzendarbeid te stigmatiseren en aan banden te leggen, heeft ze er wel voor gezorgd dat waar men in 1987 nog 50.000 uitzendkrachten kende, dat in 2007 al gegroeid was tot 380.000 uitzendkrachten – mensen die ook heel vaak uit kansengroepen komen en die op die manier een kans krijgen om door te groeien naar werk.

Een van onze heel belangrijke insteken is het feit dat we als Vlaanderen de opportuniteit te baat zouden moeten nemen om uitzendarbeid ook mogelijk te maken in onze eigen overheid en bij de ondergeschikte besturen.

Er is een recente studie van Federgon van 2010. U zou die echt eens moeten bekijken, zeker nu u opnieuw 14 dagen krijgt om u helemaal voor te bereiden op het debat dat we dan zullen voeren over de artikelen inzake uitzendarbeid in de overheid die nu geschorst zijn wegens het advies bij de Raad van State. De studie toont aan dat alle overheden het doen, dat er een gedoogbeleid is. Als ik u al een keer een struisvogel heb genoemd, dan toont deze studie aan dat u dat inderdaad bent indien u blind blijft voor de mogelijkheden van Vlaanderen om uitzendarbeid bij de overheid mogelijk te maken.

Uw collega, Geert Bourgeois, zou de eerste moeten zijn om hier mee op de barricaden te komen staan, zodat de schepenen, burgemeesters en lokale besturen, die het allemaal doen – dat blijkt uit Federgon 2010 – rechtszekerheid hebben. We hebben één collega in de fractie die nu problemen heeft, maar in 95 percent van de gevallen wordt het gedoogd en gebeurt er niets mee, maar soms krijgt iemand de nare gevolgen van een klacht en dan zit de lokale mandataris ermee. Ik hoop dat minister Bourgeois er wel bij is over 14 dagen, wanneer we het zullen hebben over de mogelijkheden die we te baat kunnen nemen.

In 2012 sneuvelt het verbod, want de Europese richtlijn stelt ook dat het gedaan moet zijn dat overheden uitzendarbeid bij zichzelf blijven verbieden. U kunt natuurlijk zeggen dat we in 2012 opnieuw te laat zullen omzetten, want dat doen we liever dan nu de kans te grijpen om de richtlijn proactief om te zetten in Vlaanderen. Ik heb in de commissie al gezegd dat ik geen Vlaamse leeuw zie die rechtstaat en zegt dat we wat we zelf kunnen doen, ook zelf zullen doen. Dat is het debat voor over 14 dagen en ik hoop dat iedereen tegen dan de studie van Federgon heel goed doorneemt en ook hier het debat eerlijk komt voeren en ook eens

eerlijk nagaat waar hij zelf al gebruik heeft gemaakt van uitzendarbeid. We kunnen voor Vlaanderen een belangrijke doorbraak realiseren. (*Applaus bij Open Vld en bij LDD*)

De voorzitter: Ik heb de brief die ik gestuurd heb naar de Raad van State in kopie bezorgd aan mevrouw Ceysens, de heer Sabbe en de heer Watteeuw: pas getekend en nu al op uw bank.

De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister, collega's, zowel uit de twee verslagen als uit de betogen is gebleken dat we aan dit ontwerp van decreet al heel veel discussies hebben gewijd. Soms waren het heel hoogdravende discussies en ik weet niet of we straks de heer Bouckaert nog mogen verwachten die ons heel brede theorieën kan brengen over de positie van dit decreet in heel wat vormen van regelgeving. Hij kan ons misschien docentsgewijs, in de lezing-Bouckaert, iets bijbrengen over de verhouding van dit decreet ten opzichte van de Europese Dienstenrichtlijn, zoals we dat ook in de commissie hebben mogen beleven.

Op zich is het niet te verwonderen dat het debat op die manier, zo breed en zo intens wordt gevoerd. De sector van de private arbeidsbemiddeling is belangrijk en het belang groeit nog, denken we maar aan outplacement. Het is inderdaad zo dat velen, ook kansengroepen, vandaag hun weg vinden naar de arbeidsmarkt via de private arbeidsbemiddeling en de interimsector.

Het moet me toch ook van het hart dat sommige cijfers die gebruikt worden, vaak in een verkeerde context worden geplaatst. Het is juist dat het aandeel van kansengroepen bij de overheid laag is, we hebben daar minister Bourgeois al over aangesproken. We zouden graag wat meer ambitie zien, maar stellen dat er 2 percent kansengroepen tewerkgesteld zijn bij de overheid en dat afzetten tegen de 12 percent die toegeleid worden naar tewerkstelling via interimarbeid, daar zit evenveel waarheid in als zeggen dat de 40 percent van de allochtonen die vandaag aan de slag zijn, allemaal door de overheid werden toegeleid, want in principe moet elke vacature gemeld worden bij de VDAB en dat is bij mijn weten nog altijd een overheidsinstelling. Die uitspraak is evenveel waard en relateert dus de cijfers die daarnet door mevrouw Ceysens werden gegeven.

Dat neemt niet weg dat dit een zeer belangrijk decreet is, maar we moeten er ook niet meer achter zoeken dan wat er vandaag in de tekst staat. We gaan het dus vandaag niet hebben over dé interimsector in zijn geheel, laat staan over interimcontracten. We gaan het niet hebben over dagcontracten. We gaan het niet hebben over de opeenvolging van interimcontracten, wat zeker een probleem is, noch over de motieven die aanleiding kunnen geven tot interimwerk. Het zijn allemaal interessante discussies maar ze maken niet het voorwerp uit van dit decreet. Het zijn zaken die worden geregeld door de wet van 1987.

Het gaat hier over een decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling. Het pleidooi dat collega Ceysens hier net heeft gehouden om interimarbeid ook in de publieke sector mogelijk te maken, is fout getimed en is ook fout gecast. Het debat is bezig waar het moet worden gevoerd, met name in de Nationale Arbeidsraad. Een volgende federale regering zal zich dus kunnen uitspreken over deze problematiek. Als mevrouw Ceysens en haar partij niet de stekker uit de noodlijdende federale regering hadden getrokken, dan had men nu misschien dat voorwerp wel kunnen bespreken en behandelen – quod non.

Minister, wij kunnen ons vinden in dit decreet, maar wij zijn ons ook bewust van het feit dat dit wellicht niet de laatste wijziging zal zijn van een decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling. Dit is niet het ultieme decreet. De maatschappij verandert. De arbeidsmarkt verandert. De regelgeving op het Europese niveau verandert ook. De wijzigingen die we vandaag bespreken, moeten worden gezien tegen de achtergrond van de Europese Dienstenrichtlijn. De implementatie in allerlei sectoren in allerlei landen is bezig. Het is een feit dat de casuïstiek nog moet worden opgebouwd en dat dat een zekere onzekerheid met zich meebrengt.

Dit leidt me tot een groot discussiepunt bij de bespreking van dit decreet, namelijk de keuze tussen registratie- of meldingsplicht en gedragscode waarvoor in het ontwerp van decreet is geopteerd. Het is eigen aan de implementatie van de Europese Dienstenrichtlijn dat men van een ex-antecontrole overgaat naar een ex-postcontrole. Ik denk dat daarover weinig discussie bestaat. Dat betekent dus ook dat de bestaande erkenningsregels niet meer houdbaar zijn.

Over het alternatief krijgen we toch wel meer diffuse signalen. Het is zo dat de SERV unaniem pleit voor een meldingsplicht of een registratieplicht. Er is wat nuance. Werk en Sociale Economie (WSE) stelt daar tegenover dat dit kan worden gemotiveerd als dwingende reden van algemeen belang in het kader van de vestiging, maar dat een meldingsplicht niet standhoudt in het kader van het vrij verkeer van diensten. Op de hoorzitting werd twijfel geuit over de effectiviteit van Limosa in de huidige context. Er wordt verwezen naar een alternatief bij het Waalse Gewest, waarover dan weer onduidelijkheid bestaat of het aangemeld is bij de Europese Commissie, en zo ja, wat dan eventueel de reactie van de commissie zal zijn.

In elk geval, the proof of the pudding is in the eating. Sowieso zal ook onze wijziging moeten worden aangemeld bij Europa en zal die de toets van Europa moeten weerstaan. Ook voor ons zal het respect voor de rechten van werknemers, maar ook voor een goede marktwerking, een blijvend aandachtspunt moeten zijn.

Zoals niets eeuwig is, is ook dit decreet niet eeuwig en zullen we desgevallend dit decreet moeten aanpassen aan de effectiviteit van de maatregelen die ingeschreven staan of op basis van ervaringen in andere regio's en andere landen.

We moeten ervoor zorgen dat inspectiediensten worden versterkt en beter samenwerken en dit op alle niveaus. Hoewel de overgrote meerderheid van interimbedrijven, -kantoren en -consulenten elke dag goed werk levert om werkzoekenden aan een baan te helpen, moeten we ook niet naïef zijn. Het schrappen van kwaliteitscriteria zoals in de commissie bepleit door de heer Sabbe, zou bij ontstentenis van enige erkenning of registratie een vacuüm creëren waar enkel diegenen gebruik van zullen maken die het niet goed menen met onze arbeidsmarkt en de basisrechten van onze werknemers. Dit leidt tot deloyale concurrentie, is slecht voor de bedrijven en vernietigt onze welvaart.

De interimsector heeft nood aan een transparant, krachtig, efficiënt en billijk kader. In die zin zijn vanuit de meerderheid een reeks amendementen ingediend en in de commissie aangenomen, die zowel een versoepeling inhouden, maar in beperkte gevallen ook een verstrenging.

Met name – en daar wil ik even bij stilstaan – de gelijkstelling van de bestraffing van discriminatie met de bestraffing voorzien in het decreet Evenredige Arbeidsdeelname lijkt me een billijke, noodzakelijke en belangrijke aanpassing. Het zou een heel fout signaal zijn als we voor private arbeidsbemiddeling minder streng zouden zijn dan wat voorzien is in evenredige arbeidsdeelname. Ik hoor de oppositie hier pleiten om het toepassingsgebied van het decreet ook uit te breiden tot de publieke sector. Dat lijkt me praktisch al moeilijk te zijn omdat in het ontwerp van decreet een reeks opheffingsbepalingen ontbreken, daar waar de publieke arbeidsbemiddeling al geregeld is via een ander decreet. Dat is op zijn minst een technisch, praktisch probleem. Maar het lijkt me inhoudelijk ook niet nodig te zijn.

De VDAB werd in 2009 niet aangemeld bij de Europese Commissie. Er is een peer group preview gebeurd en er zijn bij mijn weten geen grote opmerkingen over gekomen. De verhouding van de werking van de VDAB met betrekking tot de Europese Dienstenrichtlijn werd al op 5 juni 2009 geregeld. Daar is toen overeenstemming gezocht met de Europese Dienstenrichtlijn, en het decreet van de VDAB regelt volgens mij afdoende de werking van de VDAB. Het lijkt me eerlijk gezegd niet nodig te zijn, maar ik denk dat een aantal voorstellen hier vooral tot bedoeling hebben om dit ontwerp van decreet te torpederen. Men zou vandaag heel theoretisch kunnen stemmen over de uitbreiding naar de openbare sector. Dan weten we dat we binnen de kortste keren bij het Arbitragehof zitten en dat het ontwerp

van decreet er niet is en dan weten we evenzeer dat we een veroordeling oplopen bij de Europese Commissie. U kunt zeggen dat het de verantwoordelijkheid van de regering is om dat op tijd te doen, maar ik denk dat we in dezen minstens een collectieve verantwoordelijkheid hebben.

Dit ontwerp van decreet is noodzakelijk en nuttig. Ik denk dat we het zo snel mogelijk moeten implementeren. In het andere geval denk ik dat enkel de Vlaamse belastingbetaler het slachtoffer is want die zal toch mee de boete moeten financieren.

Mevrouw Patricia Ceysens: Omdat het waarschijnlijk iedere keer gaat terugkomen, wijs ik erop dat het ontwerp in augustus is ingediend. Uiteindelijk heeft het kabinet het maar persklaar gegeven op het einde van augustus, begin september. We hebben het onmiddellijk geagendeerd en we zijn het onmiddellijk beginnen te bespreken. In een periode van 2 maanden was het door het parlement. Ik vind dat het niet opgaat – de heer Janssens heeft er ook naar verwezen in zijn bijdrage – dat men nu probeert om ons mee in het bad te trekken in de verantwoordelijkheid over de timing. U weet heel goed dat de enige artikelen die we aangewend hebben, inhoudelijke artikelen zijn. We hebben geen lezing van het verslag gevraagd. We hebben niet zitten filibusteren. We hebben de bespreking gedurende een zitting tot 's avonds laat gevoerd. We zijn in de hoorzitting al bij al beperkt geweest. Ik denk dat we perfect kunnen aantonen dat we binnen een periode van 2 maanden als parlement dat behandeld hebben, maar het blijft een feit dat het 1 jaar te laat is ingediend omdat de minister gewoon niet wist wat hij met dat ontwerp van decreet aan moest. Dat bleek eerlijk gezegd ook uit de lezing van de eerste tekst.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw Ceysens, blijkbaar is die timing en de constructie daarrond toch wel een heel belangrijk gegeven. Ik heb hier 10 minuten spreektijd gehad en ik heb u niet 1 seconde naar hier zien kijken, maar op het moment dat het obstructie voeren ter sprake komt, dan bent u plots wel heel alert. Verder bent u niet verantwoordelijk voor de timing waarin de regering of een minister een ontwerp van decreet indient. U bent wel verantwoordelijk voor de inhoud van uw amendementen. Ik heb proberen aan te tonen dat een amendement om interimwerk toe te laten in de publieke sector in dit ontwerp van decreet onmiddellijk aanleiding geeft tot een procedure bij het Arbitragehof en dus tot een torpederen van dit ontwerp van decreet en dus tot een mogelijke schorsing. En dat is wel uw verantwoordelijkheid.

Dit ontwerp van decreet is nuttig en noodzakelijk. Ik denk dat we er zo snel mogelijk werk van moeten maken.

Mevrouw Patricia Ceysens: Dat punt over het kunnen toelaten van uitzendarbeid bij de overheid is geschorst. Als de heer Van Malderen zo bang is dat, als we dat zouden invoeren, er daardoor opnieuw een probleem komt met het huidige ontwerp van decreet, dan is het voor mij ook goed om binnen 14 dagen, als we het hernemen en als u ermee akkoord gaat, daarover een afzonderlijk decreet te maken. Dat is absoluut geen probleem.

Ik vrees dat de heer Van Malderen gewoon niet akkoord gaat met het principe uitzendarbeid bij de overheid toe te laten. Ik vrees dat er binnen de Vlaamse Regering geen eensgezind standpunt over uitzendarbeid bij de overheid is.

Het is natuurlijk gemakkelijk een grote show op te voeren en meer bevoegdheden te vragen. Het koninklijk besluit zit vast bij de Nationale Arbeidsraad (NAR). Bepaalde partijen komen niet overeen. Dat zijn dezelfde partijen als in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) zitten. Waarschijnlijk zijn het dezelfde partijen die in de Vlaamse Regering geen akkoord over uitzendarbeid bij de Vlaamse overheid komen.

Ik zou graag eens horen welke fracties in het Vlaams Parlement ermee akkoord gaan een regeling over uitzendarbeid bij de overheid te treffen. We kunnen dit voor onze eigen bevoegdheden, de Vlaamse overheid en onze steden en gemeenten regelen. Dat is onze visie.

Ik heb de indruk dat de minister een zeer defensieve Vlaamse visie heeft op de mate waarin we van onze bevoegdheden gebruik kunnen maken.

Indien dit voorstel wordt afgeblokt omdat het eventueel het ontwerp van decreet zou hypothekeren, kunnen we binnen 14 dagen een ander voorstel van decreet bespreken. Zo lang het maar gebeurt, maakt het mij niet uit hoe het gebeurt.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw Ceysens, ik zal de laatste zijn om u het recht op een hobby te ontfemen. U mag van mij zo veel voorstellen van decreet schrijven als u wilt. Deze zaken worden door de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers geregeld. Aanpassingen zullen door de federale overheid moeten worden doorgevoerd. U mag zo veel voorstellen doen als u wilt. Dit is echter niet de plaats om dit debat te voeren.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, ik neem aan dat u hebt gehoord dat onze job, waarvoor wij worden betaald, net als hobby is omschreven.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens, hier heerst vrijheid. Indien u vindt dat u in uw persoonlijke eer bent gekrenkt, mag u bij motie van orde het woord vragen. Het staat de heer Van Malderen vrij het werk dat we hier leveren op die manier te omschrijven.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik vind het persoonlijk erg dat iemand vindt dat het om een hobby zou moeten gaan. We worden met 124 mensen betaald om die job te doen. *(Applaus bij de Open Vld, LDD en het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik zal hier mijn werk doen en me tot de essentie beperken. In de eerste plaats wil ik de heer Laurys bedanken voor zijn omstandig verslag, waarin hij duidelijk heeft gemaakt hoe de meerderheid erover denkt.

Ik zal hier geen verhaaltjes vertellen. Mevrouw Ceysens moet zich eens afvragen of mensen in een oorlog vlees zouden wegsnijten omdat het pannetje te klein is. Ik zou het hier over de Japanse controle kunnen hebben. Dit houdt in dat alles zo lang wordt uitgesteld dat uiteindelijk alle partijen verliezen. Dat is hier nu aan het gebeuren.

De essentie van de zaak is dat we hier duidelijke keuzes kunnen maken. We hebben niet voor de registratie of voor de meldingsplicht gekozen. We vrezen immers hierdoor met de Europese regelgeving in de problemen te geraken. We hebben voor een gedragscontrole gekozen.

Uit de reguleringssimpactanalyse (RIA) blijkt dat dit een voordeel oplevert. We hebben voor de administratieve vereenvoudiging gekozen. Ik dacht eigenlijk dat we het daarover eens konden zijn. Het gaat onder meer om de afschaffing van de registratieregeling, de erkenningsplicht, de registratieplicht en de jaarlijkse activiteitenverslagen. Mevrouw Ceysens heeft enorm veel contact gehad met de mensen van Federgon en met de uitzendkantoren. Dit activiteitenverslag is voor hen heel belangrijk. Ze moeten dit niet meer indienen. Ze moeten zich niet meer aan een bepaalde rechtsvorm houden. Dat valt allemaal weg. Ten gevolge van Verdrag 181 van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) moeten we ons aan een bepaalde controle ter bescherming van de gebruikers en de dienstverleners houden.

Volgens de RIA maken we 8,8 miljoen euro winst. Daar kan niemand blind voor zijn. We kiezen duidelijk voor de administratieve vereenvoudiging. Ik wil daar niet veel woorden meer aan vuil maken. Het verslag geeft ons standpunt duidelijk weer.

Ik wil het wel nog even over het Waalse Gewest hebben. Zoals de heer Van Malderen al heeft verklaard, zijn daar geen aanmeldingen verricht. Volgens mij moeten we ons niet aan het voorbeeld van het Waalse Gewest spiegelen. De heer Watteeuw moet me eens aantonen dat dit wel is gebeurd. In dat geval kunnen we eventueel onze mening bijstaven.

De heer Filip Watteuw: Ik heb de indruk dat de heer Diependaele de reflectienota niet heeft gelezen. Er is wel degelijk een notificatie geweest. Het besluit van de Waalse regering van 10 december 2009 is meegedeeld.

Dat is een besluit dat uitvoering geeft aan het decreet van 3 april 2009. Er is wel degelijk een notificatie gebeurd. Bijna een jaar na datum is er nog geen opmerking over geformuleerd door de Europese Commissie.

De heer Matthias Diependaele: Dat wist ik niet. Die opmerking hadden we nog niet gehoord; ze is ook niet gemaakt in de commissie.

De heer Filip Watteuw: Betekent dat dat u twijfelt aan mijn woorden?

Die opmerking is inderdaad niet gemaakt in de commissie. Net daarom heb ik een reflectienota aangekondigd om daar dieper op in te gaan.

De heer Matthias Diependaele: Absoluut. Dat betekent het op z'n minst.

Het Hof van Justitie werd ook al aangehaald. Het gaat over een arrest uit 1990. Daar hebben we het ook al over gehad. Dat staat ook in uw reflectienota, maar er is al duidelijk gezegd dat het over iets anders gaat. Het gaat over een registratieplicht bij de openbare aanbesteding voor aannemers, het gaat over sociale zekerheid enzovoort. Daar moeten we op terugkomen.

Mevrouw Ceysens heeft op een bepaald moment gezegd dat we de illegale arbeidsbemiddeling niet gaan terugdringen door inspectie. Ik kan me niet voorstellen dat malafide bedrijven zich gaan registreren. Daarmee gaan we dat ook niet aanpakken. Op dat gebied blijft het hetzelfde. We moeten zorgen dat de inspectie haar werk doet.

De regering heeft een duidelijke keuze gemaakt en we moeten die steunen. We hebben ook in de beleidsverklaring gezegd dat we absoluut moeten gaan voor de administratieve vereenvoudiging en dit is daar een mooi voorbeeld van. Daarom moet dit erdoor komen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, collega's, er is al heel wat gezegd en ik wil enkele zaken toevoegen. Ik zal enkel het inhoudelijke belichten en een beroep doen op de heer Bouckaert om de toetsing aan de Europese richtlijn naar voren te brengen.

Minister, waarschijnlijk is dit ontwerp van decreet niet van uw hand. Het is van de hand van uw voorganger, Frank Vandenbroucke. Het is het volste recht om vanuit socialistische hoek een socialistisch ontwerp van decreet voor te leggen. Dat is het leuke aan de vrijheid in dit land en in Vlaanderen. Maar het verrast me dat u als voormalig Voka-topman – we spreken over anderhalf jaar geleden, dat is niet zo lang – zo'n ontwerp van decreet hebt willen doorduwen. Het was heel gortig. Op weg naar het Huis van de Vlaamse Volksvertegenwoordigers heb ik na een commissievergadering enkele collega's aangesproken en gevraagd of ze wel weten wat ze aan het doen zijn. Het ging toen over de verzekering tegen financieel onvermogen en de straf die erbovenop kwam.

Nu zegt de meerderheid dat ze dat wel wisten van in het begin. Maar als we naar de data kijken, zien we dat de meerderheid duidelijk heeft aangevoeld dat dat er werkelijk volledig over was. Daaraan moeten we niet meer twijfelen. We zijn al blij dat het eruit is. We hebben ons steentje bijgedragen. Maar spijtig genoeg blijven er nog te veel slechte zaken van dit ontwerp van decreet overeind. Europa geeft ons de kans om te vereenvoudigen en om onze concurrentiekracht in stand te houden. Die kans nemen we niet te baat.

Het gaat nog niet eens over de vraag of we voor of tegen zo'n decreet zijn. Het debat is helemaal anders. Hoe zullen we onze bedrijven positioneren tegenover bedrijven van andere Europese landen in bijvoorbeeld Boekarest of Boedapest, en als ze het slimmer aan boord leggen in Hulst, over de grens met het Waasland, in Marcq-en-Baroeul of Villeneuve-d'Ascq

aan de andere kant van Menen. Ze hebben volop de mogelijkheid om van daaruit te functioneren en de zaken die er nu nog in staan, volledig aan hun laars te lappen.

Daar gaat het over. We hebben een gedragscode. We hebben criteria van professionele deskundigheid. De bedrijven die zich vlak over de grens vestigen, kunnen er hun voeten aan vegen. Zij acteren en ageren op onze markt. Waar zijn we dan met onze tewerkstelling hier? Waar zijn we dan met onze economische activiteit? Door dit ontwerp van decreet kan men in Nederland aan de minimale wettelijke voorwaarden werken, terwijl men hier aan extra criteria moet voldoen.

We hebben het daar zeer lang over gehad, u hebt gelijk, minister. Ik vind het spijtig dat men onze pogingen hier afdoet als verdragingspogingen. Neen, het gaat over de inhoud! Willen we van Vlaanderen een wingewest maken met een vruchtbare bodem voor een gezonde economische activiteit en een flexibele arbeidsmarkt? Of willen we van Vlaanderen een eiland maken met een keizer-kostermentaliteit? Willen we een eiland in Europa waar men verzuipt en verzinkt in de regelneverij? Dat is de keuze. Dit ontwerp van decreet is daar eens te meer een voorbeeld van. Daarom waren wij ons zo, niet omdat we dat allemaal zo leuk vinden. We waren ons omdat we vinden dat het onze taak is als parlementslid om op te komen voor een optimaal functionerend sociaal-economisch model.

Voorzitter, ik wens u veel geluk, ik hoop dat u goede connecties hebt en dat die mensen doen wat ze beloven. Ik hoop dat de Raad van State dat binnen de 5 dagen doet. Ik wil nog een paar zaken aanhalen die we hier niet tot in detail besproken hebben maar die onze aandacht vragen.

Niet wij maar Federgon heeft gevraagd om het intentionele element in te brengen in de sanctionering. Dat hebben we er niet ingekregen. Nochtans, ik spreek uit ervaring, in een bedrijf met 500, 1000, 2000 of meer personeelsleden is het mogelijk dat de werknemers de richtlijnen van het bedrijf niet naleven en zaken op eigen houtje doen. Misschien doen ze dat niet intentioneel maar omdat ze het zo aanvoelen, ondanks de richtlijnen en de scholing. Moet men dan onmiddellijk een sanctionering opleggen? Men kan zijn personeel toch niet sanctioneren als iemand niet-intentioneel regels niet volgt? We hebben daar als eerste zaak begrip voor gevraagd.

Als we de kans krijgen om te vereenvoudigen, waarom zouden we dan gedragscodes invoeren die alleen gelden op een klein eiland binnen de Europese context? Ze zouden aan hun doel voorbijschieten, minister, want ze kunnen zo worden omzeild. Deze week haalden de truckers die in Oost-Europa in hun vrachtwagen zitten nog de media. U kent de reden. We zitten in een Europese context en straks in een internationale. We hebben de Europese Commissaris van Handel nog gehoord. Hij vindt dat we daar iets moeten aan doen want wij kunnen ginder niet meedoen aan aanbestedingen en Chinezen kunnen dat wel hier. Zelfs Europa is bijna te klein geworden. We moeten over de wereld gaan spreken, en dan gaat lilliputter Vlaanderen nog eens extra gedragscodes vastleggen en ook nog straffen opleggen voor wie zich daar niet aan houdt. Dat is Vlaanderen op zijn best. Vlaanderen gaat ervoor zorgen dat zijn ondernemers het nog veel moeilijker krijgen dan de buitenlanders die ons concurrentie komen aandoen.

Hetzelfde geldt voor de criteria voor professionele deskundigheid. Dat is van hetzelfde laken een broek. In plaats van dat 'lean and mean' te maken, gaan we daar ook nog criteria voor invoeren. In de private arbeidsbemiddeling staan ook al bepaalde zaken, zeker voor de interimsector.

Dat is niet alles, één aspect is nog niet aan bod gekomen en dat hebben we er ook niet uit gekregen, dat zijn de bijkomende boetes bij een faillissement en de wetgeving op de continuïteit. Waarom hebben we eigenlijk een wettelijk kader? Waarom hebben we een federaal wettelijk kader en een Vlaams wettelijk kader? En dan gaan we daar nog eens bijkomende boetes opleggen.

Dat begrijp ik niet. Waarom is dat nodig? Joost mag het weten. Ik vind dit niet normaal. Ik vind dit niet goed. Ik vind dit hinderlijk voor de economische ontwikkeling van onze regio. Idem voor die bijkomende boetes bij achterstand inzake RSZ en fiscus. Wij hadden gevraagd om ook dat te schrappen. Maar het is spijtig genoeg ook niet uit het ontwerp verwijderd.

Minister, ik begrijp het echt niet. U weet toch ook zelf dat dit zaken zijn die voor ondernemend Vlaanderen en voor de ondernemingen totaal de verkeerde richting ingaan en die vooral een verkeerd signaal zijn. Straks scheppen zij een precedent voor andere sectoren. Als dit blijft, komen straks andere sectoren aan de beurt. Dat lukt niet. Dat kunnen we niet doen. We kunnen toch niet Vlaanderen gebruiken om de federale wetgeving nog sterker te maken, nog meer verplichtingen op te leggen. Dit kan niet. Dit is de verkeerde richting. Dit is een verkeerd signaal.

Minister, achtbare collega's, voorzitter, wij weren ons als een duivel in een wijwatervat omdat wij niet willen dat dit nog eens als precedent kan worden gebruikt, naast het feit dat de sector eronder zou lijden. Dit zou een precedent zijn om bijkomende regelgeving te veroorzaken. Het zou ons zo al zeer broos sociaal model in Vlaanderen nog meer belasten. We hebben al heel wat uitdagingen, denk maar aan het verlengen van de loopbaan en de activiteitsgraad.

Voorzitter, ik hoop dat de Raad van State ook het licht ziet en ons in onze visie steunt. *(Applaus bij de oppositie)*

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik pas hier het ABVV-principe toe: “Alles voor Bart Van Valderen”. De heer Van Malderen vraagt, ik draai. Onze liefde is zo groot. Dat zorgt altijd voor mooie debatten in de commissie.

Zoals mijn collega Ivan Sabbe heeft aangekondigd: ik ga niet in op de regels. Ik wil enkel iets zeggen over de overeenstemming met de Europese Dienstenrichtlijn. Het is inderdaad zo dat dit voorliggende ontwerp van decreet een omzetting is van de Europese Dienstenrichtlijn. Er zit daar wat liberalisering in, maar dat zou er wellicht niet gekomen zijn indien er geen druk zou gekomen zijn van Europa. Dat op zichzelf is al kenschetsend voor ‘Flandria Sovietica’, zoals ik dat regelmatig en provocerend vermeld.

In de reflectienota staat de juridische tekortkoming ten opzichte van de Europese Dienstenrichtlijn vermeld. Wij zeggen dat het juridisch niet klopt met de Europese Dienstenrichtlijn. In de motivering wordt verwezen naar artikel 16 van de Europese Dienstenrichtlijn. Men zegt dat een erkenningsregeling, dus een vergunningsstelsel, alleen maar kan als dat noodzakelijk is voor de openbare orde en de openbare veiligheid, de volksgezondheid en de bescherming van het leefmilieu. Dat is hier niet het geval. Dus hebben we die erkenningsregeling niet nodig en schaffen we haar af. Bovendien: indien we die erkenningsregeling zouden instellen, en zij is alleen maar van toepassing – zoals mevrouw Ceysens al heeft aangehaald – op de private arbeidsbemiddelingsbureaus die in Vlaanderen gevestigd zijn, leggen wij op hen een onevenredige last ten opzichte van de buitenlandse concurrentie. Dat staat allemaal heel correct in de motivering.

Maar blijkbaar zijn bepaalde artikelen uit de Europese Dienstenrichtlijn aan het oog van de auteurs ontsnapt – menselijk falen is altijd mogelijk. Als men kijkt naar artikel 16, dan stelt men vast dat er niet alleen sprake is van erkenningsregelingen en vergunningsstelsels. Het gaat veel breder, het gaat over eisen tout court. Criteria waaraan de private arbeidsbemiddeling moet voldoen en waarvan de naleving ex post moet worden getoetst, vallen onder de eis dat ze niet discriminatoir mogen zijn en dat ze noodzakelijk zijn voor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid, de bescherming van het leefmilieu. Bovendien is er ook de vereiste van de evenredigheid. Ik wil benadrukken dat die criteria uit de Europese Dienstenrichtlijn niet alleen van toepassing zijn op de terecht afgeschafte vergunningsstelsels, maar ook op de materiële eisen die worden gesteld.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik veronderstel dat u er dan ook van uitgaat dat de registratie niet aan die eisen voldoet.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik begrijp uw vraag niet.

Minister Philippe Muyters: U zegt dat er aan de bureaus geen eisen tout court mogen worden opgelegd. Ik vraag u dan ook of registratie volgens u een eis is die wordt opgelegd aan die bureaus.

De heer Boudewijn Bouckaert: U speelt nu echt op woorden. Dat is woordenspielerei. Mijn opmerkingen zijn zeer duidelijk. De criteria van de Europese richtlijn zijn veel breder. Ik heb het dan over de eis dat het noodzakelijk moet zijn voor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid, de bescherming van het leefmilieu en de evenredigheid. Dit geldt niet alleen voor vergunningsstelsels, maar ook voor de materiële eisen die in uw ontwerp van decreet staan. In artikel 5 staan er 26 opgesomd. Wees toch niet zo koppig. Het zal Vlaanderen veel geld kosten. U moet dat natuurlijk niet ophoesten, maar wel de hardwerkende Vlaamse burgers. We zullen veroordeeld worden omdat u niet aantoonst dat die eisen noodzakelijk zijn voor de openbare orde enzovoort en dat ze evenredig zijn. Daar zit dan ook een juridische tekortkoming in.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Bouckaert, dat is een stelling die u ontwikkelt. U hebt die ook al ontwikkeld in de commissie. Ik heb u toen gezegd dat dit wat mij betreft, een perfect legitieme stelling is omdat het een politieke uitspraak is. U kunt me vandaag geen geval aantonen waarin het Europees Hof zal zeggen dat die regelgeving op dat vlak is geschonden.

De heer Matthias Diependaele: Professor, ik vind dit heel interessant. Ik heb het altijd geapprecieerd wanneer u uitweidt over de Europese Dienstenrichtlijn. Zoals mevrouw Ceysens roept, staan er inderdaad een paar eisen in dat decreet. U zegt dat moet worden aangetoond dat het voldoet aan die drie of vier voorwaarden voor de eisen die u oplegt aan de uitzendkantoren of de private arbeidsbemiddelaars. U moet toch ook die registratieplicht aantonen waar u in de commissie voor pleit.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik denk dat u ons verwart met Groen!.

De registratieplicht, de afschaffing van het vergunningsstelsel vind ik een goede zaak.

De heer Matthias Diependaele: Welke eisen zou u dan wel opleggen om te voldoen aan het IAO-verdrag nummer 181?

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer Diependaele, daarmee leidt u perfect mijn volgende punt in.

De heer Filip Watteuw: Het klopt dat er een duidelijk onderscheid is tussen uw stelling en die van ons. Maar inderdaad, als men eisen stelt, dan moet men die motiveren en moet men kunnen argumenteren waarom ze noodzakelijk zijn. Ze mogen niet discriminatoir zijn, moeten noodzakelijk zijn voor de openbare orde enzovoort. Maar het is niet zo dat een registratieplicht niet beargumenteerd zou kunnen worden. Ik zal het straks proberen. Volgens mij kan dat beargumenteerd worden.

Als men niet kiest voor een registratieplicht, dan moet men andere eisen motiveren.
(Opmerkingen van de heer Boudewijn Bouckaert)

De heer Matthias Diependaele: Dat is het punt dat de heer Van Malderen maakt. Dat is inderdaad een politieke afweging die we moeten maken tussen die beschermingsmaatregelen, die beschermingslijsten en die registratieplicht. Er is duidelijk gekozen voor een administratieve vereenvoudiging. Ik zie niet in wat de liberale partijen daar tegen kunnen hebben.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik bouw hier een puur juridische redenering op. Ik leid die af uit de logica van de Europese Dienstenrichtlijn. Op zich heeft dat eigenlijk niet veel met politiek te maken.

U vraagt me welke vereisten ik wel zou willen opleggen. Ik maak de collega's opmerkzaam op wat in Nederland gebeurt. Dat land ligt niet zo ver van dat van ons. Maastricht ligt dicht bij Peumansland en het Land van Ooit. Nederland heeft ook een wetgeving op de private arbeidsbemiddeling. De regulering van Nederland bestaat, waarde collega's, uit twee regels: er mag geen betalingsplicht zijn voor de werkzoekenden; en er mag geen onderkruipers-regeling zijn. Dat laatste wil zeggen dat de private arbeidsbemiddelingsbureaus worden ingezet voor stakingsbrekers. En, mijnheer Van Malderen, ik ben het daar absoluut mee eens. Die moeten niet worden ingezet om stakingen te breken.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Bouckaert, ik kom toch nog even terug op het vorige. Ik heb toch juist verstaan dat u daarnet hebt gezegd dat u niet pleit voor een registratie? Ik lees dat u in deze reflectienota samen met mevrouw Ceysens, de heer Schueremans, mevrouw Peeters en de heer Sabbe stelt dat ik dat beter had gedaan, dat ik beter het advies van de SERV had opgevolgd en anders minstens een meldingsplicht had moeten invoeren.

Mevrouw Patricia Ceysens: Minister, u weet heel goed dat we tegen u hebben gezegd dat u kunt gaan voor een registratieplicht. En de heer Bouckaert heeft, denk ik, zeer goed aangetoond dat dat zwaar gemotiveerd moet worden en dat we ermee mogelijk, in the long run, in de problemen komen. We zullen ook zien wat er gebeurt in Wallonië. Vandaag kan niemand met 100 percent zekerheid zeggen hoe dat zal eindigen. Dat moet heel goed gemotiveerd worden. Finaal zullen wij niet de beoordeling geven. Daarin heeft de heer Van Malderen gelijk. Maar, mijnheer Diependaele, we kunnen wel allemaal lezen. Als we dan zien dat door het niet opleggen van een registratie- of meldingsplicht allerlei andere eisen naar voor komen, die u volgens mij helemaal niet kunt motiveren ten aanzien van al die uitzonderingscriteria, dan denk ik dat u zich kwetsbaarder maakt. Met de registratieplicht zou u nog iets kunnen proberen, denk ik. Maar nu begrijp ik echt niet dat u hier durft zeggen dat u met de eisen die u stelt en die u niet kunt motiveren in the long run niet in de problemen zult geraken. Ik denk dat u met die eisen in de problemen zult komen omdat ze niet voldoen aan de uitzonderingscriteria. Dat is de inschatting die wij nu maken. Finaal zal niemand in dit huis daarover oordelen. Dat zal door anderen gebeuren. Maar als u dan tegen de lamp loopt, zult u wel dokken.

De heer Bart Van Malderen: Met de voorlaatste zin van mevrouw Ceysens ben ik het volledig eens. Ze heeft dat ook gezegd.

Mijnheer Bouckaert, ik denk dat u toch een probleem hebt in uw fractie. Ik heb hier het verslag voor me. Daarin lees ik gewoon dat de heer Sabbe herhaalt dat hij voorstander is van een eenvoudige registratie. Dat wordt immers ook door de federatie voorgesteld, zo staat er. Hij zegt dat dat te verkiezen is boven een waslijst aan voorwaarden.

De heer Ivan Sabbe: Ik wil hier even op inpijken omdat men de zaken uit de context haalt. Ik zou graag hebben dat u het laatste zinnetje herhaalt. Ik heb gezegd dat in plaats van al die bijkomende regelgeving die u hier naar voren brengt, we liever opteren voor een registratie light. Dat is gezegd, niet dat er iets moet komen. Als alternatief voor uw gedragscode en als alternatief voor uw criteria van professionele deskundigheid, hebben we gezegd dat we nog liever een registratie light hadden.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer Van Malderen, mijn stelling is de eenvoud zelf. Ik zeg dat de vereisten van de Europese Dienstenrichtlijn, het waslijstje dat ik niet zal herhalen, van toepassing is zowel voor vergunningstelsels, voor registratieplicht als voor de inhoudelijke eisen. Dat is wat ontbreekt in dit ontwerp.

Ik kom terug op Nederland. Nederland is Somaliland niet, het is geen Wild Westland, hoewel het Wilde Westen geciviliseerder was dan men denkt. Het is geen wild land. Daar beperkt men zich tot de twee regels die voortvloeien uit het verdrag van de IAO.

Wat gaan we nu hebben? In Limburg – ik ga naar Peumansland – zijn private arbeidsbemiddelingsbureaus die moeten voldoen aan die resem eisen die in het decreet staat, maar als ze de Maas oversteken naar Maastricht – en de culturele kloof is niet zo groot – kan men bediend worden door private arbeidsbemiddelingsbureaus die amper aan deze twee eisen moeten voldoen. Dat wil zeggen dat in de grensstreken van Vlaanderen – Vlaanderen is bijna niet anders dan grensstreek, Brussel uitgezonderd – men zal worden geconfronteerd met ongelijke concurrentie omdat de arbeidsbemiddelingsbureaus in Nederland niet aan die eisen moeten voldoen. Je krijgt een soort handelsbelemmering die niet wordt afgetoetst aan de criteria die in de Europese Dienstenrichtlijn worden gesteld.

Minister, twee dingen moeten me nog van het hart. Bertrand Russell zei ooit dat de meest fanatieke vrijzinnigen, de bekeerde katholieken zijn. Ik heb de indruk dat u een beetje aan hetzelfde syndroom lijdt. U komt van Voka. U was destijds een zeer liberaal en Vlaams-gezind woordvoerder van de ondernemers. U moet nu per se aan de vakbondsvleugels in de Vlaamse Regering bewijzen dat u niet zo liberaal bent. Daarom gaat u – dat heeft me getroffen – in het voorontwerp van decreet een regel inlassen, met name de verzekering van het faillissement, die er door de socialisten samen met CD&V en N-VA weer wordt uitgehaald. Ik vind dat een affront voor iemand die de werkgeverswereld vertegenwoordigt! Ik zal niet nalaten om dat in Vokakringen bekend te maken.

Ten slotte wil ik wijzen op een juridische spreuk: *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*. Daar staat u verstoeld van he, dat kennen ze zelfs bij de N-VA niet. (*Gelach*)

Wat wil ik daarmee zeggen? Hier is al verschillende keren gezegd: dit amendement mag niet worden aangenomen want het zal vertragend werken, en een advies vragen in een normale termijn zal vertragend werken want dan is er een probleem van eventuele boete enzovoort. Wat doet men in dat geval? *Propriam turpitudinem*, dat gaat men als argument aanhalen. De laattijdigheid en het slenteren in het naar voren brengen van het voorontwerp wordt dan als argument gebruikt om de oppositie te muilkorven en ingrepen te doen in de normale adviesfunctie van de Raad van State. Ik vind dat geen propere manier van werken. Dat is niet het mooiste hoofdstuk van Vlaams bestuur, dames en heren. (*Applaus bij het Vlaams Belang, Open Vld en LDD*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, minister, ik bevind me op een andere positie dan de andere oppositiepartijen. De basisfilosofie van dit decreet is best te verdedigen. Ik onderschrijf ze zelfs. De bescherming van werknemers en werkzoekenden staat duidelijk voorop, net als de bescherming van bonafide bureaus.

U hebt de registratieplicht wat te snel overboord gegooit. Men vergeet dat dit ontwerp van decreet zijn wortels heeft in het IAO-verdrag nummer 181. Dat verdrag kiest duidelijk voor een vergunning- of certificeringssysteem voor particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling. Men doet dat in functie van de rechten van werkzoekenden en werknemers.

U hebt nogal snel gezegd dat u niet zou kiezen voor een registratieplicht, en dat ondanks de adviezen van de sociale partners. Er zijn heel wat argumenten in de commissie aangereikt om wel te kiezen voor een registratieplicht of eventueel voor een meldingsplicht, maar u bent er niet op ingegaan en hebt geen tegenargumenten gegeven. We hebben er geen antwoord op gekregen. U hebt alleen gezegd dat het niet mocht van de Europese Dienstenrichtlijn.

In mijn reflectienota heb ik getracht alles nog eens op een rijtje te zetten. Ik hoop vooral dat ik nu van u een antwoord krijg waarom er zo snel geen registratieplicht of meldingsplicht

kon. U verwijst naar artikel 16 lid 2 van de Dienstenrichtlijn om te argumenteren dat een registratie niet wordt weerhouden. Dat is hier al aangehaald.

Onder bepaalde voorwaarden kunnen echter wel eisen worden gesteld. Ik verwijs naar artikel 16 lid 1. Ze moeten wel worden gemotiveerd, zoals de heer Bouckaert zei. Het kan als ze niet discriminatoir zijn, of noodzakelijk zijn om redenen van openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid of bescherming van het milieu, en evenredig zijn.

Ik ga even dieper in op de redenen waarom een registratieplicht mogelijk zou zijn. Een discriminatieverbod is niet noodzakelijk een vaststaand gegeven. Een eis tot registratie mag geen onderscheid maken naar nationaliteit of als het om rechtspersonen gaat volgens de lidstaten waar ze gevestigd zijn. Als u een eenvoudig systeem van vergunningen oplegt dat zowel voor de Vlaamse als voor de buitenlandse bureaus geldt, is er geen probleem met het discriminatieverbod.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijn opmerking vervalt dan.

De heer Filip Watteuw: De regels moeten van toepassing zijn op nationale dienstverrichters en dienstverrichters vanuit andere lidstaten. Maar er zijn nog andere eisen. Het moet gerechtvaardigd zijn om redenen van openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en milieu. Heel wat arbeidswetgeving is van openbare orde. Er zijn verschillende uitspraken van het Europees Hof van Justitie waarin wordt gesteld dat de bescherming van werknemers tot het algemeen belang behoort en een dwingend karakter heeft. Er zit materiaal genoeg in om te stellen dat dit van openbare orde is.

Als men de arbeidswetgeving wil controleren, kan dat alleen op een afdoende manier gebeuren als men weet welke dienstverrichters er actief zijn op de arbeidsbemiddelingsmarkt.

Daarom is registratie absoluut een nuttig instrument. Limosa zou theoretisch een oplossing kunnen zijn, in die zin dat men daar inderdaad al een soort registratieverplichting heeft. Het toepassingsgebied van Limosa is echter niet hetzelfde als het toepassingsgebied van dit ontwerp van decreet. Alleen als het gaat over een buitenlander die in België, in Vlaanderen werkt, is er inderdaad de Limosa-meldingsplicht. Wat gebeurt er echter als een bureau voor werving en selectie diensten buiten België aanbiedt voor Belgische bedrijven? Dat is niet hetzelfde.

Het argument van de Vlaamse Regering dat een verplichte registratie niet garandeert dat de arbeidswetgeving wordt gerespecteerd, vond ik toch wel zeer verregaand. Dat is echt een verbazingwekkend argument. Als we dat argument ernstig nemen, dan stelt de Vlaamse Regering eigenlijk dat er altijd wel drieste en malafide dienstverleners zullen zijn, die zich dan ook zullen onttrekken aan de verplichte registratie en vanzelfsprekend niet te traceren en te controleren zullen zijn. Een registratie is dus onzinnig. Als men op die manier redeneert, dan moet men toch wel heel wat ontwerpen van decreet die hier ooit zijn goedgekeurd, in vraag stellen.

Dan is er de evenredigheid: de proportionaliteit tussen het nagestreefde doel en het ingezette middel. Dat betekent eigenlijk dat wat wordt gevraagd niet te complex en niet te tijdrovend mag zijn, zodat het onmogelijk is die dienst te verrichten. De sociale partners hebben in eerste instantie voorgesteld de registratieplicht te behouden. Tijdens de hoorzitting werd echter duidelijk gesteld dat men zich eventueel zou kunnen vinden in een meldingsplicht. Het nagestreefde doel is het controleren van de arbeidswetgeving, die toch wel een wezenlijke wetgeving is. Dan kan er toch niet worden gesteld dat het middel van de meldingsplicht niet evenredig zou zijn.

– *De heer Carl Decaluwe, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Zomaar stellen dat dit niet kan omdat het niet evenredig zou zijn, is trouwens vreemd. De Europese Commissie zegt immers dat die evenredigheid vaak geval per geval zal moeten worden beoordeeld. Minister, u gaat ervan uit dat er geen evenredigheid kan zijn, dat dit te

zwaar zou wegen, maar eigenlijk zegt de Europese Commissie zelf dat dit geval per geval moet worden bekeken. Die meldingsplicht maakt dus absoluut een kans.

Wat de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie betreft, heb ik al verwezen naar het arrest van 15 juli 2010. Dat arrest ging inderdaad niet over een registratieplicht zoals we die hier hebben, maar het gaf wel invulling aan het begrip ‘vrij verkeer van diensten’. In die zin is wat het Hof heeft gesteld toch wel belangrijk, en kunt u dat inderdaad gebruiken.

Ten slotte zijn er de praktijken in de andere gewesten. Andere leden hebben er al naar verwezen. Het Waalse Gewest heeft inderdaad een registratieplicht opgelegd aan dienstverleners voor arbeidsbemiddeling. Bovendien moeten dergelijke dienstverleners ook een jaarlijks activiteitenverslag indienen. Dat is nog wel iets meer dan een gewone registratieplicht. Zoals ik heb aangegeven, is er inderdaad wel degelijk een notificatie gebeurd van het besluit van de Waalse Regering van 10 december 2009, dat samenhangt met het decreet. Er is tot nu toe nog niets bekend over eventuele bezwaren. Ik neem echter aan dat de heer Diependaele wel bezwaren heeft.

De heer Matthias Diependaele: Inderdaad. Ik vond het daarnet al enigszins onfair, maar het decreet is nooit aangemeld bij de Europese Commissie. Het uitvoeringsbesluit wel, en dat is wat in uw reflectienota staat. Het decreet is niet aangemeld. Mijnheer Watteeuw, ik zou graag hebben dat u dat bevestigt.

De heer Filip Watteeuw: U hebt mijn reflectienota gelezen. Er staat te lezen: “Het decreet in kwestie komt niet voor op de lijst van aan de Europese Commissie meegedeelde wetgeving.” Ik geef het zelf aan.

De heer Matthias Diependaele: Dat hebt u daarnet tegengesproken. U herinnert zich dat toch? Het is 10 minuten geleden.

De heer Filip Watteeuw: Ik heb gezegd dat het besluit van de Waalse regering van 10 december 2009, dat uitvoering geeft aan dat decreet en dat er dus mee samenhangt, wel degelijk is meegedeeld. Op dat uitvoeringsbesluit zal de Europese Commissie die eventuele bezwaren toch wel formuleren zeker? Als men zijn huiswerk doet, zal men toch wel kijken welk decreet daaraan voorafgaat?

De heer Matthias Diependaele: Waarin staat de registratieplicht: in het decreet of in het besluit?

De heer Filip Watteeuw: De registratieplicht kan pas van toepassing worden op het moment dat er een uitvoeringsbesluit is. Men gaat toch wel duidelijk verwijzen naar dat decreet als men het uitvoeringsbesluit meedeelt dat vorm geeft aan de registratieplicht? Kom zeg.

De heer Matthias Diependaele: Ik ken de praktijken van de Europese Commissie op dat vlak niet, maar ik vraag me af of ze inderdaad gaan controleren als het alleen maar een besluit is. Ik stel me daar vragen bij.

De heer Filip Watteeuw: Dus er wordt een besluit doorgestuurd naar de Europese Commissie, en omdat de Commissie het decreet niet heeft, maar enkel het uitvoeringsbesluit, zal ze dat gewoon maar in de papiermand gooien en geen advies geven? Het lijkt mij toch wel logisch, mijnheer Diependaele, dat men ten minste gaat vragen welk decreet daarachter zit.

Ook het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft de registratieplicht ingeschreven in het ontwerp van ordonnantie betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het verwijst daarbij ook, net zoals ik heb gedaan, naar de rechtspraak van het Hof van Justitie, die stelt dat de bescherming van de rechten van de werknemer van algemeen belang is en dat bepaalde beperkingen aan het vrije verkeer om die reden kunnen.

Minister, ik denk dat ik voldoende heb aangegeven dat een registratieplicht wel degelijk kan. Ik vind het ook jammer dat de registratieplicht niet echt goed onderzocht is. Dit was bij

uitstek een kans om aan de ene kant de bescherming van de werknemers en de werkzoekenden te garanderen, en aan de andere kant toch te maken dat er een werkbaar systeem was voor de bureaus voor arbeidsbemiddeling. *(Applaus bij Groen!)*

Minister Philippe Muyters: Collega's, alles is in de commissie al aan bod gekomen, maar ik zal een aantal zaken toch kort herhalen. Ten eerste wil ik het hebben over het al of niet maken van een registratieplicht. Ik heb heel uitvoerig, zowel aan de SERV als in de commissie, aangetoond dat het, ook op basis van rechtspraak van het Hof van Justitie, niet kan dat er een registratie wordt ingevoerd.

Ik blijf me erover verbazen dat ik mensen op het spreekgestoelte hoor zeggen dat onze buitenlandse concurrenten vlotjes de regels in Vlaanderen aan hun laars zullen lappen, maar er dan wel van uitgaan dat diezelfde zich dan vlot gaan registreren. Ik zie dat niet zo goed. Ik ga er bovendien van uit dat die buitenlandse bedrijven niet malafide zijn, maar even bonafide als onze eigen bedrijven.

Een tweede punt waarop ik wil reageren, is het wantrouwen ten opzichte van de sector, met het drankgelegenhedenincident van mevrouw Ceysens. Het decreet op private arbeidsbemiddeling van 1999 is aangepast in mei 2002, in december 2003, in april 2004. Ik heb geen enkele melding gezien van wijziging van dat artikel dat daarin stond. Vandaag is dat blijkbaar ongelooflijk, maar in 2004, 2003 en 2002 was dat nog geen probleem. *(Applaus bij de N-VA)*

De overheid als interim mogelijk maken, daar ga ik zeker niet dieper op ingaan. Daar hebben de collega's zelf al op geantwoord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Minister, bent u nu voor of tegen uitzendarbeid binnen de overheid?

Minister Philippe Muyters: Dat is nu niet aan de orde, want dat is een federale bevoegdheid.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voilà, daar is het schild.

Minister Philippe Muyters: Wij zullen dat op het federale niveau, indien dat daar te pas komt, mee bepleiten.

Mevrouw Patricia Ceysens: Wij zullen daar ook een voorstel indienen.

Minister Philippe Muyters: Hebt u het op federaal niveau al aangekaart?

Mevrouw Patricia Ceysens: We hebben er altijd voorstellen over gedaan om dezelfde reden waarom u dat in Vlaanderen niet kunt realiseren. U krijgt dat in Vlaanderen ook niet gerealiseerd.

De heer Matthias Diependaele: 10 jaar hebt u federaal mee beleid gevoerd en u hebt het er ook niet door gekregen.

Ik wil het eens uitleggen, want ik heb ook moeten opzoeken hoe die federale wetgeving precies in elkaar zit. In 1987 werd een wet gemaakt betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers, en het ging daarbij zowel over de private als over de publieke sector. Het probleem is dat er de voorwaarde in stond dat het afhankelijk werd gemaakt van voorstellen van de Nationale Arbeidsraad (NAR), waar u ook al naar verwees, over het sluiten van een collectieve arbeidsovereenkomst.

Het probleem is dat de wet van 1968 op de collectieve arbeidsovereenkomst niet toelaat dat er cao's gesloten worden over zaken uit de publieke sector. U hebt 10 jaar lang nagelaten om die situatie aan te pakken op het federale niveau, maar dan komt u hier zeggen dat een niveau dat daar niet toe bevoegd is, de verantwoordelijkheid zou moeten dragen om dat door te voeren. Het is een beetje triestig, mevrouw Ceysens, hoe u voortdurend uw eigen verantwoordelijkheid ontloopt en probeert om die naar iemand anders door te schuiven. *(Applaus bij de N-VA)*

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Diependaele, als u eerlijk bent, geeft u toe dat u dat op Vlaams niveau ook niet gerealiseerd zult krijgen, want uw coalitiepartner zal niet toelaten dat er uitzendarbeid binnen de overheid komt. U schernt graag met het federale niveau. Het klopt dat wij dat federaal niet hebben kunnen realiseren, maar u zult dat in Vlaanderen niet kunnen realiseren wegens dezelfde partners.

De heer Matthias Diependaele: Mevrouw Ceysens, ik heb het volledig met u eens dat wij die bevoegdheid liever in Vlaanderen zouden zien, maar het is wel zo dat we nog altijd de rechtstaat respecteren en als we dat zouden regelen in Vlaanderen dan komen we, zoals de heer Van Malderen opmerkte, in de problemen met het Grondwettelijk Hof. Uit respect daarvoor kunnen we dat op Vlaams niveau gewoonweg niet regelen. We zouden het graag anders zien, en ik ben blij dat u het ook graag anders zou zien, maar op dit moment kunnen we het nog niet.

Mevrouw Patricia Ceysens: Vandaar dat wij zeggen: artikel 10, impliciete bevoegdheden en een Vlaamse Regering die zou zeggen dat ze proactief optreedt en niet langer wacht tot er nog bevoegdheden komen van het federale niveau, want dan worden die zaken verwezen naar de Griekse kalenden. Ik heb ook nog niet gezien dat de N-VA erin is geslaagd. Het is ook nog geen jaar, maar binnenkort zal het een jaar zijn en dat zult u het ook nog niet gedaan hebben. Dan vraag ik me af waarom we geen gebruik maken van onze impliciete bevoegdheden om dit te regelen. De eerlijkheid gebiedt wellicht dat u moet zeggen dat u geen gebruik wilt maken van de impliciete bevoegdheden, omdat u weet dat u dit niet gedaan zult krijgen van de coalitiepartner.

Minister Philippe Muylers: Ik ga verder met de andere argumenten. Dat is het intentionele aspect, en de intentie van fraude is ook iets dat op het vlak van controle een heel rare en moeilijke filosofie is.

Over bijkomende boetes heb ik in de commissie al gezegd dat het niet klopt. Het is de filosofie van de eendaadse samenloop waarbij je voor hetzelfde feit slechts één straf kunt oplopen.

Ik kom tot de conclusie, want ik meen dat het niet nodig is om alle elementen die in de commissie aan bod zijn gekomen, nog eens te herhalen. Ik kom dus tot de conclusie dat we het hier hebben over een enorme administratieve vereenvoudiging. De erkenningsregeling voor private arbeidsbureaus valt weg. Het jaarlijkse activiteitenverslag moet niet langer worden opgemaakt. De uitzendbureaus moeten niet langer verplicht een bepaalde rechtsvorm hebben. De aanvraagprocedure voor een erkenning door uitzendbedrijven wordt aanzienlijk vereenvoudigd. En als we kijken naar het RIA-verslag dat erbij werd gevoegd, dan worden de administratieve lastenverlagingen voor de nieuwe regelgevingen op 8,8 miljoen euro lastenverlaging geraamd. Dan zeggen dat dit een enorme last is voor de sector, is bij de haren getrokken.

De heer Muyltermans van Federgon die hier toch vlot gebruikt wordt om te zeggen dat het niet goed is, heeft na de bespreking in de commissie over de tekst die is goedgekeurd in de commissie, gezegd dat hij met de grote lijnen ervan kan leven, dat die minder betuttelend is dan de huidige regelgeving. Ik denk dat we hiermee een stap vooruit zetten. (*Applaus bij de N-VA*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Dit komt sowieso terug over 14 dagen als we het advies van de Raad van State zullen hebben. Ik heb het verhaal van het pannetje verteld omdat ik vind dat de Vlaamse minister van Werk al te veel kookt in een federaal pannetje. Ik vind dat jammer. Als we kijken naar het brugpensioen bij Opel, dan merken we dat 'he rests his case' in federale handen.

Neem de opleidingscheques waar u met de hakbijl bent doorgedaan. In plaats van een eigen Vlaamse visie te hebben over wat nu arbeidsmarktgerelateerde opleidingen zijn, bent u teruggegaan naar de federale lijst van het educatief verloop. U doet niet eens de moeite om een

eigen Vlaamse visie te ontwikkelen. Ook hier opnieuw, in de arbeidsbemiddeling, hebt u moeten schermen met een federale wet uit 1965.

Ik vind dat u als Vlaamse minister permanent kookt in een federaal pannetje. Dat vind ik droevig als resultaat van de voortschrijdende Vlaamse autonomie die wij hier innemen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ook in de commissie hebt u niet geantwoord op de opmerkingen die ik heb gemaakt in verband met de noodzakelijkheidsvoorwaarde en de evenredigheidsvoorwaarde die u ook aan de inhoudelijke eis moet stellen. U antwoordt daar niet op.

U antwoordt ook niet waarom het in Nederland met zo weinig regels kan en in Vlaanderen niet. U antwoordt niet. In het recht bestaat er zoiets als rechtsweigeringen. De rechters weigeren recht te spreken. U doet aan politieke weigering. U bent doof aan een bepaalde kant. U gaat er nooit op in.

U zegt dat het een vereenvoudiging is. Ik geef toe dat er een stukje vereenvoudiging is, maar u hebt toch wel de kans gemist om eens een nieuwe bestuurscultuur in gang te steken door drastisch te dereguleren en vertrouwen te geven aan de sector.

Ik geef toe dat we van de drop in de regen komen, maar we zitten nog altijd in de regen.

De heer Filip Watteeuw: Minister, ik heb een reflectienota geschreven omdat ik dacht dat het een van de instrumenten was die wij tot onze beschikking hadden om meer duidelijkheid te krijgen over een bepaald ontwerp van decreet. Ik heb dat gedaan over de registratieplicht. Ik stel vast dat ik geen antwoord krijg, geen juridisch antwoord, op wat is voorgelegd.

U zegt dat u niet zult werken met een registratieplicht en dat is uw goed recht. Maar als de sociale partners dit vragen, als dit in de commissie wordt gevraagd, als men eventueel een uitwijkmogelijkheid heeft met een meldingsplicht, dan vind ik het toch normaal dat u ook juridisch argumenteert waarom u er geen gebruik van maakt. U zegt eigenlijk alleen dat het niet zal mogen door de Europese Dienstenrichtlijn.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Ceysens, als u uw micro openzet, kan ik horen wat u zegt.

Mijnheer Watteeuw, ik heb in de commissie de arresten van het Hof van Justitie aangehaald. Ik heb u de brief bezorgd met het antwoord aan de SERV waar in meer dan twee bladzijden staat waarom dit niet is. Waarom zegt u dan dat ik niet antwoord?

U zegt dat u het niet eens bent met mijn motivatie. Dat kan ik begrijpen, maar zeggen dat ik niet heb geantwoord, klopt niet. U mag zeggen dat u niet akkoord gaat met de motivatie die ik heb gegeven. Ik heb in verschillende punten de motivatie gegeven, juridisch onderbouwd. U mag het daar niet mee eens zijn, maar ik heb geantwoord.

De heer Filip Watteeuw: Ik kan alleen maar besluiten dat u inderdaad gedeeltelijk geantwoord hebt, maar u hebt niet volledig geantwoord. U hebt niet op alle zaken geantwoord. U bent de eisen niet systematisch afgegaan. Ik kan dat alleen maar vaststellen.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, ik wil nog kort drie dingen zeggen. Minister, u verwijst naar de heer Muylers van Federgon. Ik lees zijn laatste woorden die in de hoorzitting in de commissie heeft gezegd: “Federgon is het eens met de grote lijnen van het ontwerp, maar betreurt dat het advies van de SERV niet is gevolgd en de SERV heeft uitdrukkelijk gepleit voor de opname in het decreet van een registratieplicht.”

U hebt al verschillende keren verwezen naar de uitvoerige discussie die we in de commissie en ook vandaag hebben gevoerd. In al die tijd dat we de discussie hebben gevoerd en u aan het woord bent geweest, hebt u nog altijd geen overtuigend antwoord gegeven op de vraag hoe u een fundamenteel ongelijke behandeling gaat voorkomen tussen de bureaus die in Vlaanderen zijn gevestigd en de bureaus die van buiten Vlaanderen hier hun diensten zullen

aanbieden. Dat is onze grootste bekommernis en ons belangrijkste punt van kritiek, waarop u geen antwoord hebt gegeven.

Ten slotte, ik heb het daarstraks in mijn bijdrage al heb aangehaald. Ik merk op dat mijn betoog daarstraks maar amper gedaan was of ik lees hier in een Belga-persbericht van de N-VA, de partij van de minister, die de bui blijkbaar al ziet hangen en u bij voorbaat in bescherming wil nemen, dat de oppositie verdragingsmanoeuvres wil uitvoeren om de Vlaamse Regering gezichtsverlies te laten lijden als er een veroordeling door Europa wordt opgelopen. Minister, u bent op dit moment al 1 jaar te laat met de implementatie van de Europese regelgeving in een Vlaams decreet. Waar haalt uw partij, waar haalt u dan het lef vandaan om de oppositie daarvoor de schuld in de schoenen te schuiven? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St. Vl. Parl. 2009-10*, nr. 641/4)

– *Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen op de artikelen 2 tot en met 5. (Zie *Parl. St. Vl. Parl. 2009-10*, nr. 641/8 en 641/10)

Er is een amendement tot invoeging van een artikel 5/1. (Zie *Parl. St. Vl. Parl. 2009-10*, nr. 641/10)

Die amendementen en artikelen zullen we binnen 14 dagen behandelen.

– *De artikelen 6 tot en met 22 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 23. (Zie *Parl. St. Vl. Parl. 2009-10*, nr. 641/8)

Er is een amendement tot invoeging van een artikel 23/1. (Zie *Parl. St. Vl. Parl. 2009-10*, nr. 641/10)

Die amendementen en artikelen zullen we binnen 14 dagen behandelen.

– *De artikelen 24 tot en met 38 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking zal tijdens een volgende plenaire vergadering worden voortgezet in functie van het advies van de Raad van State.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Martens, de dames Michèle Hostekint en Tine Eerlingen, de heer Wilfried Vandaele, de dames Tinne Rombouts en Valerie Taeldeman en de heer Lode Ceyskens betreffende het flankerend beleid voor straling

– 715 (2010-2011) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie.

Mevrouw Taeldeman, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Voorzitter, ik geef een kort verslag.

Collega's, vanuit de commissie Leefmilieu breng ik verslag uit over het voorstel van resolutie over het flankerend beleid voor straling. Een nieuw besluit van de Vlaamse Regering betreffende de normering van vast opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 megahertz en 10 gigahertz stelt een einde aan het juridisch vacuüm dat ontstond na het arrest van het Grondwettelijk Hof.

In het gezamenlijk advies van de Minaraad en de SERV van 24 juni 2010 over dit besluit spreken ze zich niet echt uit over de voorgestelde norm, maar wordt aangedrongen op flankerende maatregelen op het vlak van communicatie en informatie en op aangehouden onderzoeksinspanningen naar gezondheidseffecten en stralingsarme telecominfrastructuur. Met voorliggend voorstel van resolutie willen de indieners de Vlaamse Regering vragen daaraan tegemoet te komen.

Op 19 oktober 2010 besprak de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed dit voorstel van resolutie. Het voorstel van resolutie vraagt aan de Vlaamse Regering een geïntegreerde communicatie- en informatiecampagne, een deskundig aanspreekpunt en een toegankelijke webstek over zendantennes en niet-ioniserende straling en over verantwoord mobiel telefoneergedrag.

Er moeten volgens de indieners voldoende aandacht en middelen zijn voor het stimuleren en opvolgen van wetenschappelijk onderzoek naar de langetermijneffecten van niet-ioniserende straling op de gezondheid en naar mogelijkheden om deze – eventuele – effecten te vermijden. Daarbij moeten technologische innovaties die leiden tot lagere stralingsniveaus op de voet worden gevolgd. De Vlaamse Regering wordt ook gevraagd het debat aan te gaan over de gewenste evolutie van het telecomnetwerk op lange termijn.

Tijdens de bespreking verantwoordt de heer Sanctorum de onthouding van Groen!. Hij vindt dat de norm onvoldoende bescherming biedt, het besluit van de Vlaamse Regering houdt ook geen rekening met de geest van de door het parlement in januari 2009 goedgekeurde resolutie, met name met de vooropgestelde norm van 3 volt per meter.

De heer Bart Martens repliceert dat er discussie is over de interpretatie van de norm die in de vorige resolutie werd vooropgesteld. 3 volt per meter kan als een cumulatieve norm of norm per antenne worden toegepast. Het Brusselse gewest hanteert een cumulatieve norm maar met een beperkt spectrum van frequenties en met diverse correctiefactoren, waardoor een vergelijking met de vooropgestelde Vlaamse norm mank loopt.

Tijdens de hoorzitting met professor Vandenbosch is gebleken dat in de praktijk zelden meer dan 3 volt per meter cumulatief wordt gemeten. Een strikte toepassing van de norm op elke plaats en op elke site zou echter meer zendantennes noodzakelijk maken. Dit is vanuit stedenbouwkundig oogpunt niet gewenst en zou tot bijkomende kosten leiden. Om die reden pleit de meerderheid niet voor een verscherping van de norm, maar voor een flankerend beleid.

Mevrouw De Vroe en mevrouw Van den Eynde steunen het voorstel van resolutie van de meerderheid. Ze vinden dat de technologische innovaties en de richting die de mobiele telefonie in de toekomst zou kunnen uitgaan, een ruimer debat verdienen. Dit zou volgens hen een interessant thema voor een hoorzitting in de commissie kunnen zijn.

De commissie heeft het voorstel van resolutie aangenomen met acht stemmen voor en een onthouding. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Voorzitter, hoewel wetenschappelijk nog niet vaststaat wat de langetermijneffecten van niet-ioniserende straling op de gezondheid zijn, is onze fractie van mening dat het verstandig zou zijn voorzichtig met zendantennes en met niet-ioniserende straling in het algemeen om te springen. We willen echter niet heiliger zijn dan de paus.

Aangezien voorkomen nog altijd beter is dan genezen, zal mijn fractie dit voorstel van resolutie ondersteunen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, ik wil niet te veel toevoegen aan wat mevrouw Taeldeman heeft gezegd. Ik heb de voorbije jaren, samen met een aantal andere mensen, gestreden voor een norm die door wetenschappers in Vlaanderen wordt ondersteund. We hebben die strijd verloren. De minister heeft, blijkbaar met steun van de meerderheid, voor een minder strenge norm gekozen. Het voorliggend voorstel van resolutie zal hier niets aan veranderen. De effecten van deze norm zullen binnen 5, 10 of misschien zelfs 20 jaar zichtbaar worden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 19 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
58 leden hebben ja geantwoord;
43 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
45 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, ik heb de eer een stemafpraak met de heer Peumans te hebben.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, ik heb de eer een stemafpraak met mevrouw Robeyns te hebben.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, ik heb de eer een stemafpraak met de heer Sauwens te hebben.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb een stemafspraak met mevrouw Smaers.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Martens, de dames Michèle Hostekint en Tine Eerlingen, de heer Wilfried Vandaele, de dames Tinne Rombouts en Valerie Taeldeman en de heer Lode Ceyskens betreffende het flankerend beleid voor straling

– 715 (2010-2011) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

99 leden hebben ja geantwoord;

6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heer Jan Penris tot besluit van de op 18 oktober 2010 door mevrouw Marleen Van den Eynde in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het bijsturen van het sneeuw- en ijzelplanbeleid

– 710 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

20 leden hebben ja geantwoord;

59 leden hebben neen geantwoord;

26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Frank Creyelman tot besluit van de op 19 oktober 2010 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de dringende nood om binnen het armoedebelief rekening te houden met personen met een handicap, naar aanleiding van de resultaten van het onderzoek 'Handicap, inkomen en gezondheidszorg'
– 720 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
19 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Dirk Peeters tot besluit van de op 21 oktober 2010 door de heer Dirk Peeters in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van de minister-president betreffende het betonnen van de beslissing inzake de Oosterweelverbinding
– 723 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
19 leden hebben ja geantwoord;
84 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Filip Dewinter, Felix Strackx en Erik Tack tot besluit van het op 10 november 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het weigeren van nieuwe aanvragen van zelfstandige kinderopvanginitiatieven voor het systeem van inkomensgerelateerde kinderopvang – 793 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
19 leden hebben ja geantwoord;
66 leden hebben neen geantwoord;
20 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Katrien Schryvers en Lies Jans, de heer John Crombez en de dames Mia De Vits en Helga Stevens tot besluit van het op 10 november 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het weigeren van nieuwe aanvragen van zelfstandige kinderopvanginitiatieven voor het systeem van inkomensgerelateerde kinderopvang – 794 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
45 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Vera Van der Borght, de heren Peter Gysbrechts en Ivan Sabbe, mevrouw Mieke Vogels en de heer Sven Gatz tot besluit van het op 10 november 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het weigeren van nieuwe aanvragen van zelfstandige kinderopvanginitiatieven voor het systeem van inkomensgerelateerde kinderopvang – 795 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

42 leden hebben ja geantwoord;

59 leden hebben neen geantwoord;

4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 17 november 2010 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.26 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Lukas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel.

Afwezig met kennisgeving

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt: familieverbindingen;

Erik Arckens, Kathleen Martens, Peter Reekmans, Marleen Van den Eynde, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr. 1:****JA-stemmen:**

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Frank Creyelman, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Vera Van der Borcht, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Vera Van der Borcht, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Jan Penris, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Luckas Van Der Taelen, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Filip Watteeuw, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedeke Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Christian Van Eyken, Mieke Vogels

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedeke Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

■

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Filip Watteeuw, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laury, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Karlos Callens, Patricia De Waele, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

■

